

19803

I Mag: St. Dr. P

ANNE

PHILOLOGIA.

N.

Stowr. 12.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0003823

19803

XX. m. 8.

V. J.

XI 14 36.
36.

IDIOTISMI POLONICI,

Seu

VOCES POLONICÆ,

*quæ latine de verbo ad verbum reddi
nequeunt, sed periphrastice red-
dendæ sunt.*

per Thesaurum Polono Latinum
R. P. GREGORII GNAPHI

Societatis JESU,

Sparsim positæ,

Nunc in gratiam Studiosæ Juventutis
in Compendium Collectæ.

CALISSII

*Filiis Collegii Societatis JESU,
Anno Domini 1743.*

Bibl. R. P. Ignatii Sol. 1760

BIBLIOTHEQUE UNIVE

JACOB LICHICAR

19-8035

**Lectori, ac primūm Studioſac
Juventuti.**

Experientiā comprobatum est, Juventu-
tem studiosam, quantumvis inter pri-
mordia Scholastice Institutionis, Gram-
maticæ rudimentis bene institutam, &
Constructionis ejusdem non ignaram (immo
plerosq; etiam, quos jam Schola manu misit,
& qui per ætatem ex magisterio excessere)
in occasionibus, seu familiaris alloquii, seu
quando aliquid ex Patria lingua in Latinam
transferendum est, vehementer hæsitare, ac
tanquam inter salebras cum difficultate pro-
gredi, & aut novata, aut obsoleta vocabula,
aut asperè & cum Polonismi nota composite.
Phrasī Latinæ substituere; səpēq; Grammati-
cē loqui sed non Latinē. Negotium porrè
ac difficultatem memoratam, facit Lingvæ
Polonæ copia, Latinā, in exprimendis rebus
& affectibus major, seu ut Auctor vocat, Idioti-

smi occurrentes, qui de verbo ad verbum Latinè reddi nequeunt, & vocabula plurima Polonica, quæ nonnisi per circumlocutionem Latinam efferi possunt. Operæ itaq; pretium fore videbatur, ut ii Idiotismi & Voces Polonicæ, peripherastice in Latinum reddendæ, in separato Opusculo, cum fide ex ipso fonte Thesauri Polono Latini R. P. GREGORII CNAPII Soc: JESU de Scholastica Eruditione inter primos meriti, in gratiam Juventutis & commodum experimentō comprobandum, collectæ, imprimarentur.

A Tōs

- A** Toś mię ćiął, Jugulasti me. *Teren.*
A toś go ćiął, Jugularas hominem
Plaut.
- A** toś mu traſit, Tetigisti ulcus. *Te-*
rent.
- A** to práwda, Id verò rectè dicitur. Verùm sanè
id est. *P. Cn.*
- A** niespodziewałem się, Nunquam, prò dolor!
sperabam.
- A** iuż też dość, Ohe jam satis est. *Mart.* Ohe
jam desine. *Terent.*
- A** idź że, Euge, salvus jam per me esto. Ma-
ete, evasisti. *P. Cn.*
- A** sromotaſz to. Prò pudor! Pro impudentiam!
Ah pudendam rem facis. Hæc te admittre-
re indigna genere nostro! *Teren.*
- A** krzywdę mi w tym c:yniſz, Ah! male agis
mecum. *Plautus.* Ah iniquè facis! *Ci-
cero.* An unquam cuiquam contumelio-
siūs audistis factam injuriam, quam hæc
est mihi? *Terent.*
- A** niewiedziałem! Ah nescivi! Dolendum,
ignoravi! Ah vix tandem sensi stolidus!
Terent.

A do-

A dobrześ go! Eja ne patris flagro, pugnis,
P. Cn. Eja, adhibe vires. Eja cede acri-
ter, acrius. *Plantus.*

A dobrze tak ná cíę, Optimè sanè tecum
actum. P. *Cnapius.*

A niech že idzie, Eat sanè, eat, Age, eat sa-
nè. *Plautus,*

A zły człowiek; Prò scelus! Ovid. Ah te
hominem malum! *Terent.*

A trudnoś to. Ah quām difficile est! *Plan-
tus.*

A co zacz? Quisnam homo est? *Terent.*

A będesz ja tak często a iedney rzeczy słuchać?
An ego toties de eadem re audiam? *Ter-
rent.*

A iest co ieszcze więcej? An quidquam est
amplius? *Terent.*

A co ieszcze po mnie? Num quid aliud vis;
Num quid aliud me vis? *Terent.*

A Ociec, żywże? Quid Pater, vivitne? *Plan-
tus.*

A bić? Vis percutiam? Idne es auctor mihi,
ut cędam, Jubes ut cędam? *Terent.*

A tak to? Itanē verò; Cice: Itanē agitis me-
cum? *Terent.*

Zgadnieś a będziesz mądry, Dic divina, & eris
mihi magnus Apollo.

A co tam? Quid novi est? Auditur aliquid
novi? Ede, quid portes novi. Sene. Céd.
Nunquid nam novi? Quid Petrus narrat?
P. Cn.

A gnie

A

3

- A gniewaſz ſię? Hem; iraſceris etiamnum? P. Cn.
- A niechceſz? Abnuisne? P. Cn.
- A wierzgarsz? Itane calcijtras? P. Cn.
- A śmieiesz ſię? Etiam rides? P. Cn.
- A ielzcze, A ktemu hultaia, A jeſzcze piianego przyiął do domu, Hominem ignotum eumq; ebrium, (vel, & præterea ebrium) recepit. Plau: Erronem quempiam, & eum quidem temulentum hospitiō exceptit. Hominem vagum, insuper etiam violentum in domum admisit. Cicero.
- A iuż gadasz? A iuż będzieſz gadat? Jam tinnitus? Jamne, ut foles, clamabis? Plautus.
- A iuż będzieſz rządzić? Jam tu autem nobis Præturam geres? Plautus.
- A kiedyby mīlczeſz? Sile commodiūs ficeres, si taceres. Quid si in animum inducas, ut taceas? P. Cn.
- A nie będzie ćiszey? Quin modestiūs loquaris? Modestius agas, velim. Non eris modestior? P. Cn.
- A prawda ſe ták? Sum verūs? Eſtne ita, ut dico. Plau.
- A prawdaſz to? Mamże temu wierzyć? Eſt vero huic credendum? Senec: Thy: Bonanē fide iſtud dicis? Plautus.
- A rozuſmiesz? Satis diſerte nunc videor tibi locutus eſſe? Plautus.
- A tobie kat do tego? Quid tua malum, id refert? Plato. A mam

A

A mam się ta tobie żotrże sprawować? Tibi ego rationem reddam; stimulorum leges? Plau.

(A, inter duo verba) Idq á idq, Continuò eunt. Cis̄ka a cis̄ka, Continuò projcit.

(A inter nomina.) Chleb a chleb, seu, Ták to chleb iako y to, Æque hic Panis est atq; ille. Suknia á suknia, seu, Ták to suknia iako y to. Æquè hæc vestis est atq; illa. Inter hanc & illā vestem, nihil interest. Qualisqualis sit vestis, parùm refert. P. Cn.

Aboś oszulat? Insanis? Terent. Num furaris?

Horat. Latin. Sanus es? Terent.

Abo mi ciē kai dát? Abo mi ciē co zkiego dato? Quis malus genius te mihi obtrusit? Quæ furiæ tè in me exstimulant? Quæ mala sors hominem permolestum mihi obtrusit?

P. Cn.

Abo siqdźmy, siqdźmy raczey, Quim imus sessum? Quid obstat quominus se deamus? Sedere satius est. P. Cn,

Abo to nie lekkość. Quid est, si non hæc contumelia est? Terent.

Abo to śmiech sto złotych? Res tibi modica videtur, centum florenorum summa? P. Cn.

Abo to śmiech umrżec? Jocum putas esse mortem? P. Cn.

Abo to we wsi? An ruri te esse censes? P. Cn.

Aboć nie moła? Quantopere enim clamat?

P. Cn.

Ażac nie piie. Quantum enim bibit, Putas

A 3

parùm

A

parūm bibere hominem? P. Cn.

Ochrapt, á boć nie wota? Raucus est, sed non
mirum est, quantoperè enim vocem inten-
dit? P. Cn.

Trzesę mu się ręce, áboć nie piie. Tremulis est
manibüs, quantum enim putas bibt? Num
enim parūm yisi quotidie exhaustit? Nun-
quid enim non potat? P. Cn.

Alemci mu dat, Enim verò acerrimè illum ca-
stigavi dictis, ! yel) verberibüs. Sed enim
acriter illum reprehendi. Sensit porro.

Ale mię pilnuiesz, Admodum porro me ob-
servas, P. Cn.

Ales się dogadat, At enim malo tno garrulus
fuist. At verò præclarum ex garrulitate
fructum retulisti. Quanta commoda garru-
litas tibi peperit? P. Cn.

Ales skromny gdy drugich biiq. Nunc mihi mo-
destus es, dum flagra sonant. En quanta
hujus modestia, cum alii yapulant. P. C.

Ales pilny gdy iesc, Ad alia omnia inertissi-
mus & pigerrimus, in folis mensis extruen-
dis alacris & industrius. P. Cn.

B

B A nie ták, Enim verò non ita est. P. C.
Bá tatyiec to mowic, Facile quidem est
loqui, sed &c P. Cn.

Bá to prawda, Sanè verūm dicis. P. Cn.

Bá y zabitem, Atq; occidi quoq; Ballio re-
pon. Bé

Bá y zà nazhey pamięci, Quin etiam nostra
memoriâ. P. Cn.

Bá wiera ták, Egregiè verò. P. Cn.

Bądzmy dobrej mysli, Hunc hodie diem lucu-
lentè habremus. Plaut. Genialis aga-
tur ista dies. Hilarem hunc sumatius dî-
em. Ter.

Báyki to plo:ki, bredaie, Frászki to, Nugæ. Plaut.
Fabulæ, Sônnium. Mart. Verba sunt
hæc & ineptiæ. Terent. Ambages vix di-
gnæ pueris. Livius. Frivola verba:
Bez bráku, Sine delectu. Cicæ: Promiscuè. Ci-
ce: Omni delectu & discrimine remoto.
Livius.

Bez czapki, Nudo (vel) Nudato capite. Nu-
datus pileô. P. Cn.

Bez dosytu, Citra satietatem. Columella. Ci-
tra fastidium. Plin.

Bez džiek, Invitus. Invitissimus. Gravatè.
Cicero.

Bez frašunku. Otiosus ab animo. Teren. So-
lutum curâ pectus.

Bez mał, o kęs niemal, Propè. Livius. Pro-
pè factum est, ut &c. Idem. Propè erat
ut pelleretur. Idem. Propiùs nihil factum
est, quam ut occideretur. Sext: Aurel. Vict.
Parùm absuit, quin occideretur. Cicero.

Bez małac nie nałaię, Vix tencor, quin quæ
decent te, dicam. P. Cn.

Bez mata ich nie potłukę, Quantillo opere

BE BE

nunc mihi persuaderi potest, ut ego his
seffringam talos, totis ædibus. P. Cn.

Bez namiętności sądzić, bez afektu, Absq; ullis
perturbationibus, integrè & incorruptè
judicare. Cicero. Sinè affectu. Idem.

Bez naruszenia przyjaźni, Salvo jure amicitiae.
Salvō officiō. Cicero. Salvâ reverentiâ tuâ.

Plin: Iun.

Bez obiadu, Impransus. Plautus.

Bez odpoczynku, Irrequito cursu. Ammianus.

V. Bez przestanku.

Bez podatków, Integrè Incorruptè. Cicero.

Bez pomocy, Bez rady czyley co czynić. Suo
ductu aliquid facere Livius.

Bez przegubów, Rigidis artubus ibis. Cicero.

Bez przestanku co czynić, Continuant venti. Cels
Continuare iter die atq; nocte. Continua
re opus aliquod. Cæsar. Continuare per
porationem. Plautus. Continuare dapes.

Horatius:

Bez przyczyny ni ocz, Temere irasci causa nul
la est. Cicero.

Bez przygany, Candidus, Cicero. Abest à re
prehensione. Idem.

Bez przygotowania, Nullo apparatu dicere. Ci
cero.

Bez przysady, bez przyprawy, Sinè fuco. E
Cn.

Bez sądu, Indictâ causâ. Cicero: Livius.

Bez wiadomości mey, twey iego, nie opowiednie
Nie

BY

EO

Nie dołożywszy się. Clam me, te illum.
Plaut. Terent. Insciō & inconsultō domi-
nō discedit. Livius.

Bez żartu, Seriō. Plaut. Extra jocum, remo-
tō jocō. Cicero.

Bez zazdrości, Non obnoxius invidiae. P. Cn.
Bez zębów, Edentulus. Plautus.

Byliśmy z sobą kilka dni, Paucissimos únā fui-
mus dies. Seneca.

Biore ja to ná swoje dusze; Istam culpam quām
vereris, ego præstabō. Cicero,

Boże mu day wieczne odpoczęcie. Cui mortuo
bene sit. Cujus utinam cum manibus DE-
US clementer egerit. P., Cn.

Boże mu odpuść, Ille autem, ob quod illi DE-
UM iratum nolim, vide quid facit. Venia
sit illi erroris hujus. Sed veniam illi tri-
buo. Quod nihil mali illi imprecans refe-
ro. P. Cn.

Boże mu tam posili dobrą godzinę gdzie jest, Sit
felix, ubicumq; locorum est, Bene sit illi,
ubi ubi gentium est. Salvus & latus de-
gat, ubicumq; degit. P. Cn.

By ná złość, by ná urząd. Dicas ad vexandum
me, id factum. Dicas ex composito mei
exagitandi gratiā factum. Dixit non secus,
ac si mihi ægrè facere cogitārit. Non ali-
ter facit, atq; is qui aliquem per malitiam
vexat. P. Cn.

By nie ty, by nie dla Ciebie, skakaliby, biliby się.

S. Per te sterit, quominus saltarint. **S**tu abesse pugnarent. **P. Cn.** Præsentia tua eis quominus saltarent, obstat. **P. Cn.** Verecundia tui, eos à saltu cohibuit. **P. Cn.** Nisi eos tui pudoret; Nisi te reverentur, lusum irent. **P Cn.**

By niewiem co, niedam, nieuczynię. Quidvis perpeti, quam &c. Cicero Nullis conditionibus adducar, ut &c. Cicero. Ad nullas conditiones accedam. Cicero. Non si pretium dederis, mortem effugies. Tyogenes.

By mi wszytek świat rożniewać, Non, **S.** Si mihi capiendos sciem esse inimicos omnes homines. Terent.

By mi zdechnąć, Emorruum me malim letho malo, quam &c. Plaut. Mori me malo, ex-cruciatum inopiā, quam &c. Idem.

Być mu Krolem, Cæsarzem **S.** Summa impetrī ad eum respicit. Ces. Fatale est illi regnum. Cicero. Est in fastis ejus regnare. Salust.

Być mu było nad Froncimerem. Ut matronarum fæta hic pernovit probèt. Moribus præf. etum mulierum hunc factum velim. **P. Cn.**

Być Seymowi, mrożowi, **S.** Rex multū ad comitia inclinat. Probabile valde est fore, ut gelet. Ut aeris & cæli statum conspicio, gelu spero. **P. Cn.**

Być tu przyzedź tady, Impressit, posuit hic

vestigium. Cicero. Transit hâc. P. Cn.
*Eyle się strawa wlektą, Opus segniter facit, quō
 diutiūs annonam gratis habeat. Non aliud
 quām ut benē alatur curat. Rei sūx, ven-
 tri commodis suis non hero sérvit.* P. Cn.
*By i o ieść, siedzieć, uczynić, &c. Ut ut erat man-
 sum tamēn oportuit. Oportuit factum es-
 se. Cicero. Oportuit communicatum. Ter.
 Adolescenti morem gestum oportuit. Te-
 rent.*

*Nie zjadać było przedemnq;. At tu, ne clam me
 comesses prandium. Plautus. Restitisses, re-
 pugnasses, mortem opperisses. Cicero.*

C

Catq; noc, pić, gadać, grać &c. Totam
 noctem poto; potando transigo. Pro-
 ducre noctem vinō Mart. Noctem
 traho per pocula. Idem. In multo
 nox est pervigilata mero. Idem. Perpete
 nocte aleā ludere. Ful. Capitol. Noctem
 vario sermone traho. Virgil.

Catq; noc świecił księżyc. Pernox luna erat.
Livius.

*Catq; noc deszcz padał, Totam quanta est, no-
 stem pluebat. P. Cn. Totam, quām lon-
 ga est noctem, pluit. Idem.*

*Catq; Bożq; noc nie spałem, Totam res misera !
 noctem insomnem duxi. Idem.*

Caty

Caty dżien pić mi się rbciało, Toto, rem misę-
ram! die sitiebam. Idem.

Catę dżiesięć dni czekalem cie, Decem ipsos
dies expectavi tē. Idem.

Cena wskoczyta w gorę. Accensum est preti-
um. Plin. Jun. Crescit pretium rerum ve-
naliū. In grāvescit annona. Cic: Acce-
dit plurimū pretio. Colum.

Cena stoi, ábo, stoi co w cenie, Constitit pretium
Var.

Cena upada. Abiit retro pretium, Plin: Jun:
Pretium non habet annona. Cic:

Chłop w chłop wsiyce, ná wybor, Ják ná wy-
bor, Milites, (vel) viri lectissimi. P. Cn.
Vir à viro lectus. Idem. Vultu & animo
virili singuli P. Cn. Dicas ex plurimis paū-
cos selec̄tos. Putes delectum laetum, ita
egregii omnes. Validi strenui, robusti o-
mnes. Athletica singulis corpora. Non in-
venias; quem primum, quem postremum
dicas; adeo æqualia omnibus omnia. P. Cn.

Sic; Groz w groz, Moneta lectissima P. Cn.
Singuli nummi solidi & probi. Nihil su-
bāratum. Nihil quod reijcere possis. Idem.

Sic. Koń w koń Ēc.

Chowaię się gdzie ryby, ptacy, owce Ēc. pszczoły,
Magno numero hic oves fætum procreant,
edunt. P. Cn. Multa apum examina ex
hoc apiarior prodeunt. In his pascuis o-
ves numerosæ & sanæ conservantur. Hic

pecudes, pingves, benè habítæ, corpulentæ sunt. Copiosum & salubrem pastum, hic pecudes habent. Nulla hic lues, morbus, pecudes invadit. *Idem.*

Chwatā Bogu, to dohrze, O factum benè Iam gaudeo. Factum optimè. *Idem.* Benè habet. *Plaut.*

Chy'ia co, urodżay, n. Źeia, Fallit alea. *Hor.* Messis non respondet, semensi, labori, aliis annis. Spe præsumptâ frustratus. *Ammia.* Irritus propópositi. *Idem.* Nundinæ spem & exspectationem mercatorum fefellerunt. Non ex voto illi accidit. Eventu sperato caruit. *Idem.*

Ciasno mi sedzieć, leiec, *Ec.* Angustè sedeo. *Cicer.* Arctè accubo. *Plaut.* Coarctor ab assidentibus mihi. *P. Cn.* Sedere commode ob sellæ angustias non possum. *Idem.* Inter cuneos accubare mihi videor. *Plaut.* Utrinque à sedentibus juxta comprimor. *P. Cn.*

Ciasno tu, Arctus est hic locus area, ædes, conclavè &c. *P. Cn.* Arcta urbs civibus. Stat. Angustè, arctè hic sum. *P. Cn.* Constat in locum tantus numerus nequit. *Cicer.*

Cicho monię, Submisâ voce agere. Submissè dicere. *Cicer.*

Cicho iſc. Tacito passu. *Clau.*

C1

CIE

B

Cicho rąbač, Surdūs ietibūs, qui non exaudi-
antur, arborem cädere. *Pinus*.

Cicho mynidź. Placidē egredere & sonitum
prohibe forium. *Plaut.* Placidē fores aperi-
ne crepant. *Idem.*

Cicho ná rynku, Murum est forum. *Cicero.*

Ciepło tu, ciepło terz ná dworze. Caletur hic
maxime. *Plaut.* Caloris nun satis est. *P., Cn.* Est nunc calor foris. *Idem.*

Cięszko mi nań, Infixus animo hæret dolor.
Cicero. Recordationes quasi morsu quo-
dam dolorem efficiunt. *Idem.*

Co BOG dá, Quidquid sors objecerit. *Horat.*
Co ich, vide. Ják twiele ich.

Coc iest ten młodzieniec, Aiestci co ten? Quo
cognitionis genere, gradu, hic adolescens
te attigit? Quæ inter te & illum conjun-
ctio affinitatis, vel cognitionis est? Ali-
quonè cognitionis vinculō tibi conjunctus
est? *P., Cn.*

Coc mi zá Filozofie? Quid huic tam crasso &
stolido cum P'niilosophia? Egregium verò
illum Philosóphum? *P., Cn.*

Coc mi zá żołnierz? Egregium verò illum mili-
tem! Quid huic tam tumido & imbelli
cum armis? *P., Cn.*

Co zá delikat? Quid huic tam agresti cum
deliciis? Quid? num Dynastæ cujuspam
filium se esse credit? *P., Cn.*

B 3

Cat

¶

CO

CO

Coc po nim? Quid tibi cum illo rei est? Terent. Quid ejus operam velis, dic. Plaut. Quid illum vis? Plaut. Cur ubi sit interrogas? P. Cn.

Co po tym v. g. **Coc po tym nožu;** Quid sibi vult culter iste quem geris? Quam rem aggrederis cultrō armatus? Quem ad finem cultrum poscis! P. Cn. In quem usum cultrum circumfers. Cic:

Coc niewiem? Quid ego nesciam? Ter.

Coc niewie? Non ignorat; ut puto. P. Cn.

Coc nie ma? Putas enim non habere? P. Cn.

Co dā to da. Det quidquid libuerit. P. Cn. Quidquid dederit non laboreo. Quidquid dederit, gratum erit, non respuam. Parūm refert, quid daturus sit. *Idem*,

Co dac to dac, Quantōvis pretiō emam. P. Cn. Nullum pretium dare recusabo. Quantumvis pretium dederim, quanti quanti constat, emendum est. *Idem*. Quantum libuerit pretium poscat, dabo. Nullo me pretiō deterrebis. *Idem*.

Co dat, to dat, co mowit, to mowit, Dederit, dixerit, quidquid voluerit, quid tua? P. Cn. Quid dederit scire nullius refert. Quantum datum sit, nemini rationem reddam, *Idem*.

Co daley to garze, Sic omnia fatīs in pejus ruunt, ac retro sublapsa feruntur. ex Virg. Posterior dies semper deterior priore. Proverb: Retro eunt res. Nanç. Co

Co di

Qu

Co ien

tūm

qu

Co ie

qua

Com

pro

Qu

re

stic

Pl

Co n

tu

mi

Co m

me

Vi

Co r

ca

Co r

Co

w

m

Pr

Co p

ne

fi

CO COM

Co džień. Quotidie. Cicero. Quot diebūs
Quint. Singulīs diebūs. Cicero.

Co ieno nie przydzie, ie no go nie widać, Tan-
tum quod non comparat. Cicero. Primo
quodq; tempore aderit P. Cn.

Co iedno ná sobie miat, Sine ullis rebus, nisi
qua corpore nostro continebantur Seneca.

Com ci winien co miſ szārpasz? Quid mali sum
promeritus? Quam culpam in te admisi.
Quid est quod nie exagitas, vexas? Quia de-
re me reumi postulas? Neq; re, neq; fa-
ctis, de te merui ut faceres, quod facis.
Plaut.

Co mi radzisz, Quid consilii das? Cic: Quid
tui consilii sit, ostende. Te consulo quid
mibi faciendum putas. P. Cn.

Co miesiąc, Quot Calendis. Plautus. Quot
mensibūs. Cato. Quot quot mensibūs.
Varro

Co myśli? Quid ei animi? Plaut. Quid sui
consilii est? Cæsar.

Co nie ták niz obyż, Quod contra oportebat.
Cicero.

Co począg z nim? niemiem co z nim począć nie-
wie co z pieniądzmi począć; Sed quid facie-
mus puero? Ter: Nescit quid faciat auro.
Plaut.

Co po nim w szkole, w Kościele? Ge. Quō fi-
ne adeat scholam? Quid operæ in schola
facit, juvenis ignavissimus. P. Cn.

Co źyd co szal ierz. co pišczek zo pišnicą. **Quo**
tu Judæum esse cognove is, eundem & fæ-
neratorem esse hōveris. Plerique ex vulgo
tibicirum sunt chriſti. P. Cnapius.

Co p wažnieysī morili, Ut in quoque auctori-
tatis erat plurimū, loquebantur Cicero.

Sic Co uczeńsi, Ut quisque doctissimus erat.
P. C. exgr.

Co raz poſtawa, wygląda, piię, Etc. Quot vi-
cibus ſubſiſtit, bibit. Ad ſingulos p. nē paſ-
ſus ſubſiſtit; Quot paſſus facit, totidem pe-
nē moras. Vix progredi incipit, cum mox
conſiſtit. Exiguum admodum intervallo
eſt, quo potationem intermiſſit. Vix ceſſat
bibere. Vix poſuit poculum, & ſubitò rur-
ſus ſumit. P. Cnapius

Co rok, In ſingulos annos. Cic: Quot annis.
Plaut.

Co rok to bywa, Quot annis recurrit. Coc.
Annum id eſt. Plin. Annis vicibus. Idem.
Co ſię nawinęto; Ut quæ foriē ad manum
venerē. Quintil. Quod ſors obtulerit, quid-
quid obvenierit. Cicero.

Co ſlina do gęby przymieſcie; Quidquid occurre-
rit, Inqui. Cic. Dicenda, tacenda locutus.

Co ſiąpi, to ſzkođa; Quot paſſus facit, totidem
damna affert. Paſſibus ejus damna com-
putes, ita damnosus eſt. Singulis paſſibus,
gressibus, singula, damna respondent. P.
Cnapius.

Co stwo, to iyr; Quot verba, tot aculei.
Singulis verbis percellit, perstringit. P.

Cnapius.

Co skok to do piekła; Qui choros lascivè exercent, qui impudicè, saltant; qui choreas ducunt, singulis passibus, saltibus, orco propiores fiunt. P. Cn.

Co stąpi, aliter. Idzie, iedno co stąpi co się rysy, lyżie, nogę za nogę kładzie; Lentè, ægrè pedes' mover. Tardiissimè incedit. Eatenus tantum movetur, ne quiescere dicatur. P. Cn.

Coż z nim rzec, coż mu czynić; Quidnam dici potest? Quid tu huic homini facias? Tarent.

Coż mu się zabáczyło? Quid illi venit in mente, ita respondere, dicere? Cic. Quid ille contolumniavit? Plaut. Unde illi tam stultum consilium, incæptum? P. Cnapius.

Co trzeci dzień; Tertio quoque die alternis diebus. Cato.

Co trzeci rok; Alternis annis ægrotat. Cato.
Vicibus annorum. Culum.

Co tydzień; Quot hebdomadis. P. Cn.

Co tu ma czynić, co tu ma za sprawę? Quid illi negotii est ante meas ædes? Mirabar quid hic negotii esset tibi. P. Cn. ex gr.

Co wino to wino. Co piwo to piwo; Cerevisia vino, nullo modo comparanda. Alia est vino gratia. Alia est vini æstimatio, alia cerevisia

revisiæ. Mediocre vinum optimæ cerevisiæ
præstat. P. Cnapius. Sic.

Co Mistrz, to Mistrz; Semper discipulo Magi-
ster antecellit,

Co Mátka to Mátka; to matocha to macocha, Ma-
gnum discrimen est inter Matrem & no-
vercam.

Co zacz? Quid hominis? Cic: Terent. Quid
signi? Quid viri? Plautus. Quis videor?
Terent. Quid hoc mulieris uxorem habes?
Idem.

Co li to zá człowiek? Quid hoc sit hominis?
Terent Cujus generis? Cic: Plin: Iun. Quod
genus hoc hominum? Virgil. Quid sapit?
Plautus. Nescio quid viri sis? Idem.

Co zadziv? Mirum verò est! Minimè mirum
est. Cicero,

Co za lat? Quid ætatis tibi videor? Plautus.

Co zá nieszczeście? co zá niewola? I to bieda, nie-
szczęście, niewola; En, si non magna ea mi-
seria est. P. Cnapius. Omnes res adversa
sunt mihi. Plaut.

Co z-Bogiem, z-Bogiem S, czyn, przeday, sądż.
Ec. Remisso, non summo jure contendeo,
Cicero. Ne quid iniquum exigas, incep-
tes, tentes &c. P. Cu. Ne quid præter
æquum & bonum postules. Idem.

Co zes zá Pan? Regnumne tu hic possides? Te-
rent. I hinc in malam rem, cum isthac ma-
gnificentia, fugitive; etiamnum credis te
ignorare.

ignoranter, aut tua facta adeo? *Idem.*

Czis po temu; Commodum est. Terent Tem-
pus optimum, optatum, opportunum, ido-
neum, maturum est. *Cic.* Opportuni-
tas est idonea faciendi aliquid. *Idem.*

Czas ułaczenie gdy bęę mię czas; Otium, *Cic.*
Cum plūs otii nactus fuero *Idem.* Tem-
pus liberum: anni tempus libertatem majo-
rem mihi dat. *Idem.*

Czasu niemam; Excludor tempore. *Cic.*

Czego mu się zachciato; O vesanam & stultam
hominis, cupiditatem!! *P. Cn.* En quid
illi in mentem venit!! *Idem.* Quò affat-
iter!! *Idem.* Qualis mens. quæ talia con-
cepit desideria!! *Idem.*

Czego nie doiesz; d'piiesz; Si non satis comedet-
ris, bibere licebit quantum satis est. *P. Cn.*
Si quod edas defuetit, non deerit quod bi-
bas. Quidquid cibi ventri explendo defu-
erit, potus supplebit: Si parùm laetus ti-
bi videbere in patinis, ad pocula te confe-
res. *Idem.*

Czego nie kupować, tego nie kupować, co darmo, to
darmo. *Sic.* Co nie robić to nie robić, chodzić,
szukać, *Etc.* Præstat equidem donō, quam
pretiō acciperē. *P. Cn.* Stultus sim, si
emere velim, cum ultro offertur, cùm gra-
tis sine pretio habere licet.

Czego nie weźmie aby nie wydrze, nie da; Accipi-
at potius ille quam det quidpiam. *P. Cn.*

Citiūs

Citius acceperit, quam dederit. Satis liberalem illum putas, si non tibi quid aufert. ne dum ut acceptum te quid ab illo spes-
tes. Alienam ille aufert, nedum ut sua lar-
giatur. *Idem*

Czego nie myrobie, **S**c. nie mam; Tantum ha-
beo, quantum laboro. **P.** Cn. Labore o-
mnia quero, acquiro.

Czego niwy warze, **S**c. niemann; Nisi jurget
cum illo, nihil habeo. Si litigarc, jurgari
cum illo cessem, nihil dederit. Quidquid
habeo, labore vel precibus acquisivi. *Idem*.
Czego się naiadt, tego się naiadt; Parum interest
quod sum pellas, modò pellas. **P.** Cn.
Nihil interest quod te impleas, modò imple-
as. *Idem*.

Czego zbyc, tego zbyc; Vel minima quamvis mo-
lestia aut labore, quamprimum, vel statim
defungi, jucundum est. **P.** Cnapius.

Czuię, żeby smoły nieczuć; Ne gustus picati vi-
ni possit intelligi. **P.** Cnapius.

Czuię się na mocy; Sentio me posse. **P.** Cn.
Sentio me habere vires. *Idem*. Vide. Mam-
za to sity.

Czuię, czuię nad sobą Paną; Sentiat te domi-
num villicus. **H**oratius.

Czym się to dzieje? Qui sit? **C**icero.

Czynie się czym nie jest; Mentior sum. **C**o-
lumela. **M**entior juvenem. **P**laus. **E**men-
tior genus. **C**icero. Induo personam Philo-
sophi.

Ibe-
fert.
spe-
lar-
hs-
eo-
ger-
gari-
quid-
dem-
reest-
Cn.-
ple-
mo-
atim-
i vi-
Cn.-
Mam-
omia-
Co-
men-
hilo-
phi-

Sophi. Idem. Induo hostem. Tacit.

Czyń się pilnym; Affecto diligentiam. Plinius.

D

DAIE co zrobieć komu. ábo każe! Do cum Gerundio in dum. Ut. Niedamlić tegą ięzyká urządzić, ábo wywleć; Si, hercle, ego te non elingvandum dedero usque radicitus. Plautus, vel per verbum Curo, ut. Day go wsdzić, Cura asservandū vincitū. Terent. Daig ná furmana; Do pretium vehendi. Ovid. Do pretium vecturæ. P. Cn. Do pretium conducendo vectori, quod vector conduatur. Idem. Solvo pro vectura. Cicero. Daig ná czapkę, ná trzewiki, &c. Do pretium, sumptum, pecuniam, argentum emendo pileo. &c.

Daig ná kogo co; Dare aliquid in nomen alii-
cujus. Gel.

Daig ná Kościół, Pecuniam, sumptum, dare, at-
tribuere, assignare, testamentō legare, adī
sacræ exstruendæ, restaurandæ, ornandæ,
P. Cn. Ædis sacræ usibus, sartis tectis, su-
pellectili sacræ parandæ, comparandæ, cer-
tam pensionem de meo assigno, largior. Ad-
stringo sacris hæreditatem. Idem.

Daig ná szpital, Nosocomio stipem, censum
attribuere. P. Cn. In vietum inopum, qui
publicè aluntur, aliquid conferre. Rem
inopum tenuem, angustam, siipe, pecunia
datā augere. Idem.

C

Daig

DA DA

ę, abo dam nā twoię duszę; Siquidem fidem
uam obligas, obstringis; do, concedo, ac-
ipe. P. Cnap. Pæna reversura est in ca-
nūt ista tuum. Ovid. Accipe in tuam, si
fallas, perniciem. Si nulla te tangit reli-
gio, sume. P. Cn.

Daię nā wolę; Tuo arbitratu fac. P. Cn. Ad
arbitrium tuum fac. Arbitrium tuum esto.
Integrum est tibi constituere quid agas. Idē.

Daię się zwyciężyć smutkowi płaczu, snowi &c.
Succumbo dolotibus. Cicero. Precibus, so-
mno, turbae &c. fortunæ Ovidius.

Daię abo dā z sobą mowić, Affabilis est. Beni-
gnę, blandę accipit se alloquentes. P. Cn.
Nullius colloquium fugit, aspernatur. Age-
re cum illo quivis potest. Faciles præbet,
dat aures, cuivis. Respuit neminem. Idem.

Datā mu się znać woyna, wędrowka, &c. Sen-
sit, expertus est belli, vel peregrinationis in-
commoda. P. Cn. Novit, didicit, quid bo-
ni, quid voluptatis habeat vita militaris.
Tam male habitus est in bello; ut non fa-
cile iterum nomen militiæ datutus sit.

Dat mi go Bog (de persona amica & grata) Mę
beatum, me felicem, si in illum inciderem,
si in conspectum meum veniret. Quām ma-
ximè mihi ejus copiam fieri opto. Qua-
ta voluptate & lætitia perfunderer illo
conspecto, P. Cnapius.

Datby mi go Bog (de persona inimica & odiosa.)
V illi si in me incideret. P. Cn: Mis-

DA

DA

rum illum si se mihi offerret, quibus illu
lacerarem modis? Nihil est quod malin
quam illum dari mihi obyiam, ut iram
eum evomam, dum ægritudo hæc rece
est. Terent.

Dat by mi to Bog, Vellem id accideret. P. C.
Id quam maximè opto, desidero, Id in ve
tis mihi est. Non aliud quidquam gratiu
mihi accideret. Illucescat utinam ille dies
quô &c. Optare id, quam sperare faciliù
est, Idem.

Dat bym ná to niewiem co, ważybym ná to tyle
wielkz rzeż, Drogobym to záptací; Magno
eam rem mercarer. P. Cn. Nulli labori,
sumptui,, pretio parcerem, si avertere id
possem. Quid vis subirem, paterer, face
rem ut hoc fieret, (vel) ne id unquam ac
cidar.

Dat bym, (abo,) dám sobie oko wylupić, oko mi
wyłup, Pluń mi w oczy ieżeli nie ták; Oculum
mihi exsculpito, dentem exfundito, si ho
impestráris. Plaut. Hoc si secus reperies, nul
lam causam dico, quid mihi & parentum, &
libertatis apud te delinquum sit. Non is
sim, qui sum, nisi hanc injuriam, ultus pub
chrè fuero Idem.

Dáleko do wieczora byto; Multa die superant
accessit. Livius.

Dáto mu się znac; Sensit qui vir sim. Terent.
Habui illum miserum, miteris modis. Plaut.

Satis p̄enarum mihi dedit. P. Cn. Faciam
ut hujus loci, dieiq; meiq; semper memine-
ris Terent.

Dát mu się Bog laſa dorwać, wyplątać Ec. O-
ptato sylvam attigit. P. Cn.

Dát się z tym Styse, czuć; Hæc in sermones
hominum venire fecit. P. Cn. Hoc se
velle cogitare, aggredi, moliri vulgavit. Idem.
Danaci, (comminantis) Aggrediar te fuste. P.
Cn. Accipiam te fuste, pessime. Idem.

Damci w tēb; Diminuam ego caput tuum ho-
die. nisi abis. Terent. O gdziesz to kamicę,
Nimis velim lapidem, qui ego illi diminu-
am caput. Plaut. Wyniosz cie; Auferere
hinc à me, si perges mihi mālē loqui pro-
fectō. Plaut. Auferere, non abibis, si ego
fustum sumpero. Idem.

Dá sobie mowic; Veritas nulli odium apud
eum conciliat. P. Cn. Patitur se moneri.
Tolerat benē monentes. Sua errata sibi
detegi, æquō fert animō. Patiens est ad.
monitionum. Non offenditur, si quid in-
gratum, molestum dicat. Si quid impro-
bes. Idem.

Daszli, złe; niedaszli gorzey, (vel) Dawszy złe;
(vel) Dac, złe. Ec. Sic, Mowisz, uczynisz;
Ec. złe; nie uczynisz gorzey. Sic; Uciekac, złe;
nie uciekac, gorzey. Sive des, sive neges, nihil
proficis; tantundem proficis, æquè nihil pro-
ficis. P. Cn. Nec loquendo, nec tacendo
illum

DA

DA

et

Mum placabis; illi placebis; ita durus &
asper est. Et tacendo & loquendo æquè
offendes. Si taceas, offendis, si loquare;
multò magis. Si taceas, molestum illi est;
si loquaris, nihil gratiùs. Fugere minimò
tutum est manere multò minùs. Nescias
utrum eligas, utrum fugere præstet an ma-
nere, ita utrumq; periculosem est. Aequa-
le iniminet periculum & manenti & fugien-
ti, quin fugienti majus. *Idem.*

Dawnos ty takî lenipy, *Gt.* Antiquum ho-
ruum obtines, tardus ut sis. *Plaut.* Inna-
tum tibi hoc est. *P. Cr.* Antiquus est his-
mos tuus. *Idem.*

Damszy zas brac; Infecta dona facere. *Plaut.*
Irritum fratio. *P. Cr.*

Dęgo Bogu, toć wymowny; Mirum! stupendum
quam eloquens! *P. C.*

Daymi zagrać, strzelic, omoczyć, *Gt.* Liceat mi-
hi semel ut nimirum cytharâ, (*vel*) arcu
tuo uti. *P. Cr.* Liceat mihi vel semel tin-
gere calatum tuô atramentô.

Daymi się naiść, wyspać, wychać, naptakać *Gt.*
Liceat mihi per te, quiete, (*vel*) quieto ce-
nare, dolori, lacrymis indulgere. *P. Cr.* Ne
queso mihi cœnanti, quiescenti, tam impor-
tunus advenias, obstrepas. Liceat lacry-
mando, (*vel*] lacrymis levare, lenire do-
lorem. Nimis importunus es, qui me quie-

rem capere non sinis. Desiste instare tan-
tisper, saltem dum cæno. *Idem,*

Daymi pokoy, puść mię; Mitte me, omitte me.
Plaut. Missum me fac. *Terent.* Cœre sis
ne átingas. *Plant.*

Dayze, maſzli dać; Quin das, si quid das. *P.*
Cn. Date ergo, daturi si unquam estis, ho-
die. *Idem.* Dic, si quid dicis. *Idem.*

Dlá uciechy, dla rekrecyj; Animi causâ. *Plaut.*
Reficiendi animi gratiâ facere aliquid. *Plin.*
Iun: Deliciatum causâ. *Cic.* Fallendi tem-
poris gratiâ. *P. Cn.* Fallere horas sermo-
nitus, *Ovid.*

Dłubanina, kopanina *&c.* Multa (*vel*) diurna
sculptura, fossura *P. Cn.*

Długoboj tym mowić; Longum est dicere. *Cic.*
Longum est si tibi narrem. *Terent.* Si op-
periri vis, perlongum est. *Plaut.*

Długo jſoi wing, *&c.* Nie pſuie ſię, Trwa dłuż-
go. Fert ætatem vinum. *Plin.* Non fugit
vinum. *Idem.* Vinum fert vetustatem. *Ci-
cero.*

Do dnia pić, gracie y biesiadowac, *&c.* Convi-
vium, compotatsionem, ludum usq; ad lu-
cem continuare, *P. Cn.* Comessando, po-
tando totam noctem tranfigere. *Idem.* In
multo nox est pervigilata mero. *Ovid.* Pro-
ducere noctem vinę. *Mart.*

DO DO

Do kol. n, do kostek, po kolana, po pas, po szyję
komu woda, ábo kto w wodzie; Genuum te-
nus aqua alta est, P. Cn. Non ultra ge-
nua pedes in aquam immiserat. Cingulo,
pectore, capite ex aqua exstebat, Idem.

Do kolana, po kolana, suknia do kostek, Purpura
ad talos usq, demissā. Cic: Vestis vix ge-
nua attingit, velat. P. Cn. Infra (vel) ul-
tra genua non protenditur; Suras (vel) ta-
los non velat. Idem

Do krwic się bicząć, siekł; Tam acriter in se;
in tergum suum flagrjs fævit, ut sanguinem
copiosum eliceret. P. Cn.. Ita se flagellis
cecidit, ut cruore totus madeat. Adeo a-
criter me verberibus accepit, ut non vibices
sed vulnera in tergo habeam. Idem.

Do ludzi człowiek, seu uktadny; Omnibus pla-
cens. P. Cn.

Do razu uciąć, zgadnąć, przeszkoczyć, wypić is-
dnym rázem; Uno ietu, unā operā occidere.
Plaut. Uno (vel) primo conjectu teli at-
tigi. Primo, uno impetu cepit, apprehen-
dit, uno ietu abscidit. Unā opera negoti-
um expedivit, absolvit. Semel periculō fa-
torem, (vel?) scopum attigit. Idem. Sic,
do trzeciego, ezwartego ráza; Tertio, quarto
impetu, conatu, saltu &c. P. Cn.

Do serca, serce przenika nie lechce uszu; Animis
scripsit non auribus. Sen.

Do płaczu mi; Lacrymas tenere non possum.

Cic: Lacrymas mihi excutit ea res. Terent. Ægrè temporo lacrymis. P. Cn. Vix temperare mihi possum, ne fleam. Idem.

Do uvrzenia co záchowac; Præsenti sermoni aliquid reservare. Cicero. Hoc in congressum nostrum rese: vabo. Idem

Do wiernych rąk co dać; Trivales vulgo dicunt. Ad fideles manus. Fidei alicujus quidpiam commendare, committere, credere.

Do moli iesc, spać do sytu iesc; Explere animum aliqua re. Terent. Explere cupiditatem rapandi. Cic. Explere odium factis dictisq; Livius. Ad libidinem suam aliquem vexare. Cicero.

Do żelaza też to, seu, żelazem się to dzieje; Ferri delectus hic multum facit. P. Cn. Quale sit ferrum multum hic refert. Ferri natura facit. Idem. Sic; do kraju, do ziemie, Refert qualis fit regio.

Sic. Do srebrá, do ręki, do człowieka, do szeręscia; Artificis, agricultae ea laus est. P. Cn. Arti fortune, industrie multum in ea re tribuendum. Omnem operi gratiam, laudem, manus, industria artificis sibi vendicat. Satio opportuna hoc efficit. Idem.

Dobradiciem się rá nim stowá nie mogł; Ne verbum quidem exsculpe ex illo potui. ex Plaut. & Terent. Extorquere ab illo ut faretur (ut loqueretur) nullo modo posui. P. Cn.

Dobie

Dobić kogo; Séminecem mactare. P. Cn. Audere lethalem iustum. *Idem.*

Dobrze go; Feri donec exanimes, eneces, *Idem.*

Dopiczego; Reliquum bibere, P. Cn.

Doieszczego; Semesa, ambesa ubsumere. P. Cnapius.

Dosiąć czego; Semiputata præcidere? P. Cn.

Dopisać; Reliqua, quæ restant, scribere. P. Cn, Scripta incepta perficere. P. Cn.

Dopiać łuku; Sagittæ cuspidem usq; ad summum arcus adducere. P. Cn.

Dobić goździa; Clavum capite eminentem penitus in arborem, vel parietem adigere. P. Cn. Clayum non altè impactum, istibüs crebris penitus parieti immergere. *Idem.*

Dorobić czego; Reliquum operis confidere. P. Cn. Cæptum laborem finire. *Idem.*

Dowarzyć; Seinicruda benè coquere. P. Cnapius.

Dolać; Semiplenum ad summum implere. P. Cn,

Dobrej myśli bydż; Curare genium merō. Cic. Genialis agatur iste dies. *Juven.*

Dobrá násza; Salva res est, Livius. Benè habet. Cic. Iacta sunt fundamenta defensio- nis. *Idem.*

Dobrzejby poſtuchać; Operæ pretium est audire. Terent. Plin. Plaut. Sic; Dość by ná tym,

Benè nobiscum ageretur si, &c. Seneca.

Dobrze, aliter. Zmieści się ich tam dobrze dwie- ście; Domus facile ducentorum capax. P.

Cn. Sic. Iest lat dobrze dżesięć; Anni am- plius decem sunt. *Idem.* Dobrze

Dobrże siedzieć? Num commoda est sedes, kę-
etus. *Idem.*

Dobrże mi tu; Commodē hic sum. *Cic.* Vos
isthic commodissimē esse. *Idem.*

Dobržem byt odziedź, Dobrże żem odszedź; Com-
modum abiverim, aliquid advertum obve-
nisset, *P. Cn.* Bono meo fato, commoda
meo, satis commodē opportunē ante abi-
verim, quām rixa orta esset. *Idem.*

Dobržem żyw ná to, vide. Nie mogę ná to pa-
trzyć.

Dohrzel mi się nágodźić; Opportunē venis. *Cic.*
Peropportunē fortuna te obtulit. *Cic.*

Dobrże się mieć ná uczenie; Benē fuimus isthica.
Plaut. Sic. Umiesz dobrze ieść bys miał co?
Scis benē esse, si sit undē. Lautē diversari
apud aliquem. *Idem.*

Dobrże tak ná cie; Optimē tecum actum. *Ci-
cero* Tuo merito. *Plant.* Pretium ob stulti-
tiam fers. *Ter.*

Dochodzę kogo, ut. Doszło go, seu, poszlakowa-
no go; Vestigia eum sua prodiderunt. His
indicijs deprehensus est, tenetur. *P. Cn.*

Doszło go w-czym; Tenetur manifesto avaritia
hominis. *Cic.* Manifesto deprehensus est,
Tenetur furti. *Idem.*

Dochodzić rzaty, zedrżec; Vestem usū penitus
conterere, consumere. *P. Cn.*

Doćieram się kogo, aby dusze w kim; Fomentis
semianimem recreo. *P. Cn.*

Dociānam komu; Paulò lacriūs cedo faliquā
virgīs. P. Cn.

Docīsnęc dokąd, dorzucić; Adiçere aliquò telum.
Cæs. Adiectu tangere. Adiçere telum ad
litus. Cæsa.

Dożekatēm się tego; Post longam exspectatio-
nem id mihi accidit. P. Cn. Cum diu
multūmq; exspectassim, tandem voti com-
pos factus sum. Idem.

Doczytać się czego, Legendo cognoscere. P.
Cn. Lectione assequi. Idem.

Dodać serca ná złe, podbiāam bębenka; Nutri-
alicujus audaciam. Cic Erigere cupidita-
tem alicujus. Ad Herennium. Effrenatos
alicujus furores plausu prosequi. Cicero.

Dogodzić umie dogodny iest; Commoditatis o-
mnes articulos scit. Plaut. Obscundare
novit in loco, ut homo est ita morem ge-
rit. Plaut.

Dogramolić się, dośkrobać się; Penetravit. Gell.
Tardè adrepit.

Dogramam; Ludum inceptum perficio. P. Cn.

Dogramay mi, Ludum extreum continua.
Exple lucrandi & perdendi vices. Pergo
ludere quò ad repetam perdita. Idem,

Dokazuje ná kim. vide. Pástwie się ná kim.

Dokazuje swego., vide. Przewodzę swoie.

Dokopać się czego; Refodere. Plin. Si ulli es-
sent inferi, jam illos avaritiæ & luxuriæ
euniculi refodissent. Idem.

Dekuczam

Dokuczam komu, vide; Przygrzewam komu.

Dolegać się obiadu; Leżąc se tenere usq; ad hōram prandii. P. Cn,

Dolega sobie, wylega się; Somno nimium indulget. ex Claud. Ad libitum in lecto cubat.

P. Cn. Ad voluptatem non ad necessitatem somnō, leżąc utitur. Idem.

Doleży cię to tu, doczekaj; Hoc reversus immotum, integrum, intactum reperies. P. Cn.

Hoc te, intactum hic manebit,

Doleży się owoc; Fruktus, crudii, immaturi, non satis maturi, immature lecti, decerpiti, in palea substrata, (vel) intabulis jacendo maturescant, maturitate in assequentur. P. Cn

Domalować czego; Extrema lineamenta afferre, addere. Cicero.

Domaniam stowa, Extrimum profero, (vel eloquor syllaham, Plaut.

Domawiam się czego, Consequor dicendo, Cicero, Diu poscendo, petendo, tandem ut mihi concederetur, effici. P. Cn.

Domawiam się czego, aliter. Dosiedzisz się czego.

Domyslam się czego; Tantum innui, vel illum aspexi, & mox quid vellem sagacissime persensit. P. Cn. Vix dimidium dixerat, intellexerat.

Sic. Niedomyślaj się, Ne nimium industrius sis; circa ea, quae commissa tibi non sunt.

P. Cn. Cave, officia non, demandata tibi, depositas & geras. Idem. Domos

DOP DOS

34

Donosi tuk, kusza, Tormento, ballistâ telum adigi hoc potest. P. Cn. Telum ballistâ missum huc pertingere potest. Hucusq; sagitta cum tota vi ab arcu impressa perfertur, advolat. Hucusque vis sagittæ arcu impressa non elangvescit. *Idem.*

Dopalic się iżby, Quantum satis est calefacere. P. Cn. Sic. Niedopali się nigdy tego pieca, iżby. Nunquam satis hæc fornax incalescit. P. Cn.

Dopiekam czego, Semiassum amplius asso. P. Cn.

Dopiam ostáku, Reliquum ebibo, exhaario. P. Cn.

Dopic się choroby, Ex vino ægrotare. Quin. Bibere donec morbum concipias. P. Cn.

Dorecz dorecz. Copia auxilii consilii. Terent. Plaut. Occasio, Potestas. Cic.

Dość nà iednego, má co robić, Quæ pastoris unus dispendant curam. Columel.

Dość tego iuż był, (grozę) Sat diu suffisti. P. Cn. Hactenùs impunè peccasti, Hactenus dissimulare sufficiat, *Idem.*

Dość też iuż tego ná cie, His jam contentus esto. P. Cn. Hæc sufficient tibi.

Dość to nań, (Satis hoc pro illo Polonismus virtiosus.) Satis pro sua parte, pro suis viribus fecit. P. Cnap. Amplius ab illo jure merito nihil exigas. Fecit ut vires ejus sunt, benè vel citò, ut opes, facultates, ejus sunt. *Idem.*

D

Dofia-

Dosiadam się czego, ut. Dosiadzię się tu czego, domowiąż, dostoiąż Eb, (male ominando.) Aliquid mali hic sedendo, garriendo, tibi accerves, conscientes, conciliabis. P. Cnapius.

Dosiadam się, aliter, ut. Dosiadziętes się, doftużytes, dochodziętes się, (insultando.) En tuam garrulitatem. P. Cn. En cuius causâ ist. hic sedisti. Idem. Habes fructum garrulitatis, loquacitatis. Vides quid affrat pertulantia. Idem.

Dostoigę placu wszedy, Nunquam, vel nusquam defugiam tecum certamen. P. Cn. Quod voles vadimonium promittere non recuso.

Dosypiam, doiadam, dopiam, dosiadam, Ec. Somno, cibo, potui, ad facietatem indulgeo. P. Cn. Ad libitum commessor, compoto. Idem.

Dojżtoby żeby niemiat, dojżtoby złego, Absurdum foret nescire. P. Cn. Quidni facere? Quid mirum, si calleat? Idem.

Doważam, ut doważa taler, czerwony złoty, Aequat libram. P. Cn. Adaequat pondus librae. Libram justam pendit, implet. Saccomati publico respondet. Idem,

Duszkiem wypić, Uno haustu, ductu, spiritu, poculum evacuate. P. Cn.

G.

GAday mi to, seu. Zgádnij mi; Conjecta, Divina. Assequere, (vel) angurare conjectando. Dic conjectando. Cicer. Gardzem

GAR GAS 36

Gardłem dārować, Lucis uluram alicui dare.
Cicero.

Gardłem się obowiązać, Capite suo alicui cave-
re, Capite cavere pro aliquo. Plin. Mei
capitis periculō aliquem securum redbo. P.
Cnap.

Gardłem kogo obowiązać, Capite alicujus sibi
cavere. Extremò alterius periculō securita-
tem mihi firmo. P. Cn.

Gardłem to pachnie, vide. Pachnie to gardłem.
Gas. Uedrzenie na kogo w počiemku, Extinctio
luminis ad impetum in aliquem liberius fa-
ciendum. Impetus in aliquem per tenebras.
P. Cn.

Gdzie wziąć, tu wziąć; musi być, aby było byłe;
Unde habetas nemo querit, sed oportet ha-
bere. Juven: ex Ennio. Ubi ubi erit, in-
ventum tibi curabo. Terent. Ubicunq; tan-
dem lateat, eruendum est argentum. Sa-
pient. 15.

Gębá delikácká Pańska, Palatum doctum &
eruditum. Columella.

Głuchy o tym piszą, mówią, Perobscura est fa-
ma. Livius.

Gmyśli, ku myśli, według zdania. Rádem temu.
Ex voluntate mea id accidit. Me perliben-
te factum est. Cic. Cuncta voto compe-
runt. Colum.

Gnoić, ut zgnoić kogo, Carceri perpetuum in-
cludere. P. Cn.

Godżę ná co, ná kogo zmierząm, záchodzę, Capto aliqueni. Capto cænam alicujus. Martialis. Capto occasionem. Cic. Peto aliquem. Pe-to vitam alicujus. Cit. Immineo occasio-ni. Curt.

Godżę się ná co, Sum natus, aptus, idoneus, accomodatus ad aliquid. Cic.

Golzi się iuż pić wino, Czas ieść owoc, Godźi się za mąż. Maturus. Plin. Cibo matura olea. Statius. Maturus militiæ. Maturus ad arma. Silv.

Gonię ná co, załatwiam; (in malam partem ferè sumitur.) ut, Goni ná zwadę, tom na guż; żadżierać Sibi malum fabricat. Plaut. Quæ-ro locum injuriæ. Livius. Occasionem quæ-rit rixandi, (vel) rixis. Quintil. Jam isthoc scapulis livorem concinnas tuis. Idem,

Gwoli bydż komu, Dare se alicui. Terent. Ero ut me voles, Plaut. Tradere se totum ali-cui. Cicero. Maćie mię powoli; Dicamus ti-bi hunc totum diem, Sen. Audiamus te. Cicero.

Gwoli sobie żyć, Suo stomacho vivere, Plinius.

I

Ilá błażen, y ia głupi wierzyćc, Me ineptum & stupidum! qui credidi; qui passus sum mihi persvaderi. Plin. Damno me stultitiæ, I pieniąszkabym zá te niedat, Ne terunciō puidem

quidem id aestimo. Vilius mihi id est, quam ut obolum ob id perdere velim. P. Cn.

I po nogębym się tam nie wrocę, Ne si pedem quidem illie reliquissem; redire eodem vellem. P. Cnap. Nihil mihi tanti est, ut ob id redire illuc in animum inducam. Quovis commodō vel lucrō propositō, locum illum repetere nolle. Idem.

I śmiałeś tam siesć! Tene isthic sedere ausum? P. Cnapius.

I śmiażebym tobą kłamać? Egone, ut adversum te mentiar? scil: inducī possum. P. Cnap.

I także mię to szanuje? Mene ita ab illo traſtarī? scilicet, feram. P. Cn.

I mamże ja to mimo się puścić? Mene hæc inultum pati? P. Cnapius.

I ná cie to przyszło? Tibine hæc contigisse? Plaut. scilicet. Par æquum, credibile, verum est, oportet; credat, putet aliquis. P. Cn.

I takci dobrze, Ne sic quidem malè est. Et id placet. Hoc quoq; modo recte, probè factum est. P. Cn,

I takci zgingę, Et ille quidem sic periit. Et hic quidem finis ejus fuit. Sic sanè ille interiit. P. Cn.

I takci, variè effertur.

I Daymi pokoy, y takci źle, Satis malè mihi est, ne tu præterea sis mihi molestus. Ne

IAK IAK

39 addas ægritudinem, ultro satis male animo est. P. Cn.

2. Nie piy y tákci iuž podpiť, Abstine potu, si quidem jam satis appotus es. P. Cnapius.

3. Zámkniy y tákci nie wiele ciepta, Claude januam, nam & sic parùm calemus. Nam ne nunc quidem nimiùm calemus P. Cn.

4. Niechwalgo y tákci niedbały, Ne laudibüs tuis ręddas desidiorem, satis per se desidiosus est. Tantopere illum laudas, ac si laudatissimus & non segnissimus esset. Laudibüs tuis illum segnem efficis, quasi non ultro ipse sit segnissimus. P. Cn,

I to sprawá rozum rząd! Isthuc est sapere! Isthuc est benè agere. Hos vide, ut sapiunt! En prudentiam Hinc tu exempla prudentialce cape. Ab his tu discas. P. Cn.

Iák biie ták biie, Aggressus eum fuste tundebat, mactabat, & propè enecabat. Ubi fugiens collapsus ille in terram est; iste arrepto fuste illum ferire etiam atq; etiam perrexit. P. Cn.

Sic. Iák biezy, ták biezy, Ut se in pedes conje cit, properat, accelerat, volat. P. Cn.

Iák chodzi ták chodzi, Postquam cæpit ambulare, ambulat usq; hactenus non destitit. P. Cnapius.

Iák mowi, ták mowi, Exorsus antè horam sermonem, loquitur usquè, continuat hucusq; P. Cn.

Iák

Iák dobrze ták dobrze, Bona bonis cumulantur.
Alia ex aliis bona sequuntur. Res ut benè
cæpta est, pergit benè; eodem moda benè
continuatur. P. Cn.

Iák źle ták źle, Ut ille dolor, morbus me in-
vasit, nullum ab eo tempus liberum habeo.
Usq; & usque ægrè mibi est. In dies tem-
per deterius habeo Mala malis succedunt,
cumulantur. P. Cnapius.

Sic. Iák czeka ták czeka, leży, śiedzi, &c. Ex
spectat, sedet usque, exspectandi finem non
facit. P. Cn.

Iákby go żimną wodzą oblat, iakby go oparzył;
Retroq; pedem cum voce repressit. Virgil.
percussit animum illico. Metu, aspectu ex-
terrius. P. Cn.

Iákby mi kto rżekł, Crederes mihi divinitùs
suggestum. Crederes me cælitùs monitum.
Angelus hanc mihi mentem videtur inje-
cisſe. P. Cn.

Iákby mi noż w serce wraził, Sensi istum quen-
dam animi. P. Cn.

Iákby wu o głowę szło, Tanquam si famæ di-
lcrimen agatur ut animæ. Juvenalis.

Iákby mu o żelaznym wilku baiat. Iákby ná
niemieckim kázaniu śiedziat. Non intelligit.
Tenebræ sunt. P. Cnap.

Iákby się żnowu urodził, duszā w niego wstąpiła,
Recreatus è magno timore est. Recipio
animum ex timore. Liv. Respirasse homi-
nes videbantur, Cit. Iákby

Iákby tam chwytał, okropno, straszno tam, strach tam wniść. Maximus terror horror perfundit, occupat domum illam ingressos. Putes te circumveniri & comprehendendi ab ali quo tantum tenebræ, & solitudo illius loco terrorem incutit. P. Cn.

Iák rozbierał, spiewał. Miło słuchać, Maxima voluptate sensus audientium luctinias canentes, perfunduntur. P. Cnapius.

Iák drapał po sercu, przykro, go słuchać spiewać cęgi; Serre stridentis acerbum horrorem & strepidum; Anseres obstrepentes; Suum grunnitum, quam ipsum canentem audire præstet. Ita molestus, importunus, insavis est cantor, ut rudentem asinum audire, malis. P. Cn.

Iák ma być wymowny, mądry, &c. Nihil est quod ad perfetam eloquentiam desideres. Dici vix potest, quam sit eloquens. Dicas, putas, voces Tullium, Alter Demosthenes. P. Cn.

Iák ná ogi n̄ kiegli, Tanquam ad aliquod incendium restingvensum. Cicero. Gurrit præcipitanter, auxilium testis ferre ardenteribus instans. P. Cn.

Iák ná pewną, Spe plenus, ut solent qui nihil dubitant. Utpote qui nihil adversum eventurum cogitaret. Hoc ille jam spe devoraverat. Nihil periculi veritus, suspicatus, P. Cn.

IAK

IAK

42

Iák ná pokusę, Dicas periclitandi animi mei.
constantiae patientiae meæ, causâ id ab illo
dictum. factum allatum. Putes tentandi
mei studiò id eum fecisse. P. Cnapius.

Sic. Iák ná złośćc, Non facere consultò decre-
visset. P. Cn.

Iák ná pśie raz, Occaluit ad verbera. Plagis
non fit melior. Statuam verberes. P. Cn.

Iák ná szydłach, tesklowie, niespokojnie, Cum ta-
dio, morosè, fastidiosè aliquid spectare. Cic.

Iák nie on, iak inszy, Quanta mutatio! P. Cn.
Quantum mutatus ab illo! Virgil. Non
cognoscas eundem esse. Terent. Alium esse
existimes. Amisimus omnem non modò
& sanguinem, sed colorem etiam & speci-
em pristinam. Cicero.

Iako nie swój chodzę, iak w odmęcie chodzę, Præ
mære non sum apud me, P. Cn. Vix
animi, vel mentis sum compos. Terent,
A morbo nec animo nec lingva, nec pedi-
bus satis dum compos sum. Salust. Vis
morbi, penè omnem sensuum mihi usum
ademit. Plaut.

Iák ognia się boy, Cane pejus & angve, Hora:
Plaut. Vitar olivum cautiùs sanguine vi-
perino.

Iák przymusnął; Appositè. Plaut. Quasi ex
re natum. Quinil. E re nata fieri melius
haud potuit, quam factum est jam. Terent.

Iák rozliczny? Iák rozmaity? Quotuplex? Que
gene-

generum? Quot formarum? P. Cnapius.
 Ják wiele co ich! Quàm & quanti? Quàm multi!
 Quid hominum est secundum littus?
 Ják z ptátká wywinął, iák z róbka; Vestem,
 suppelctilem mundam & bene compositam
 habet. Omnia ejus nitida, culta, concinna,
 benè concinnata, terfa, polita. P. Cn.
 Ják z reieſtru, z tábulatury, chodži, czyni; Homo
 palæstra institutus. Homo è palæstra. O-
 mnia accuratè, decenter, exactè, ad amissim
 agit. In omnibus actionibus concinnus,
 elegans est. Decori perquàm studiosus.
 P. Cnapius.

Iáki taki, aliter. Iaki taki padnie; Quotquot
 procùrreabant, cadebanr singuli. Ut quisq;
 prodibat, cadebat illico. Cumq; venenô
 haustô foras progreſſi stant, repente alius
 post aliū ad solum ruit. P. Cn.

Iako kedy; Pro re ac loco. Ad rationem lo-
 ci. Salian.

Iako kiedy; Pro ratione temporis. Plin: Ut
 ratio temporis postulabit? Cicero: Est ubi
 id placeat, est ubi displiceat. Cn. Est
 quando id fieri deceat, est quando minimè
 deceat. P. Cn.

Iako kto, subaudi rád ábo nie rád widži, stylszy &c.
 Iako komu, subaudi miło lubo, nie lubo; Prout
 cuiq; libido est. Horat. Ut cuiq; collibitum
 est. Ut sunt hòminum varia judicia, pla-
 cita, sensus, gustus. P. Cn. Pro cujusq;
 stoma.

stomacho; (*vel*) palato. Ut quisque affe-
ctus erit, laudabit vel vituperabit. Erit qui
probet, erit qui improbet. *Idem.* Non o-
mnibus eadem dulcia & amara alii proba-
bunt, improbabunt alii. *Idem.*

Iako ludzie czyni pię, chudz potoż; (*Sensus ver-*
borum postulat rendi, non; *Mores hominum.*
Sed;) Ut par est. Ut decet, apte, appositè
P. Cn.

Iako obaczę; In re præsenti consulere licebit.
Plaut. Pro re nata Cic. Opportunitatem
loci sequar. Ex re & ex tempore constitu-
am. Cic. Pro re & tempore consulam. Ci-
cero

Iako się godźi; Pro dignitate confidere negotia-
um. Cicero. Ut par est. Nunquam satis
signe laudari poterit Philosophia. Qui ti-
met mortem, nihil pro vivo faciet. Sene.

Iako się masz? R. Iako to ja; Sic sum ut vides.
Plaut. Quomodo miser. Quomodo fame-
licus. Plaut. ist R. Unde miser & infor-
tunatus. Unde ebrius. Plaut.

Iiae nie lepiej; Ibidem ego sum ubi decet esse
miserum & informatum. Plautus.

Iako się trafi; Quod sors feret, futemus aquod
animos. Terent. Ut cur que aderant res. Cir.
Prout res aut tempus se dabit. Ltrius.

Iako to bywa; Ut fit. Utsunt humana. Ut sa-
pe venit. Cicero.

Iako to teraz czasy; Pro malis temporum. Ut

in hac licentia temporum. Cic. Ut nunc
fit. Ut nunc sunt mores. Terent.

Iák žywo id est. Zawsze ták było, od poczatkus
swiata; Post hominum memoriam. Post ho-
mines natos. Cic. Nostrâ vel Patrum, vel
Majorum memoriâ, non secùs fuit, Nemo
superiore memoriâ secùs sensit. Cic.

Iákom dobry, iakom cnotliwy, nie będe tym, niech
nie będe czym iest, ieżeli; Non hercle is sim,
qui sum, ni hanc injuriam, meq; ultus pul-
chrè fuero. Plaut. Ita salva fit mihi nobi-
litas. P. Cn.

Iákom žyw; In vita mea nunquam. Ut mea
memoria est. Cicero.

Iakoś dobry, iakoś cnotliwy, iakoś łaskaw, iakoś mi-
rad; Si quid generosi in te animi est. Si
quis in me amor; hic monstra. Per ego te
fili, quæcunq; jura liberos jungunt parenti-
bus, precor quæsoque. Liv. Si me amas
confice. Cic. Si benè quid de te merui.
Virg. Si ullam in amicitia mea spem habes,
hoc mihi da atque largire. Idem.

Iármak, aliter. Kup mi iármak, Cave reddas
Eme mihi mundinas sed. Eme mihi aliqua
in nundinis. (vel) emptum in nundinis.
P. Cn.

Jáw ut, Ná iawie to było; Vigilâ. Vigilanti
id accedit. P. Cn.

Idź do káta; Abi hinc in malam crucem Quin-
tu abis quod tu dignus es, Plaut.

Idź

Idz poń; Abi accersitum. Terent. Ito accer-
illum. adhuc affer, voca illum Cura illum
venire, afferri vocari adesse. P. Cn.

Idźże ná nogach sicut, Mowże gęba. Idź że obie-
ma nogami; Si ituri estis hodie, ite, aut ite
hinc in malam crucem. Plautus. Sic,
Ruszar že się, lužbyś się byk wrocił, iako stoisz;
Quin is si ituras es. Dum stas, redditum o-
portuit. P. Cn.

Jedna razą pánne, stánie; Cùm subítò. Virgil.
Ecce autem repente nuntiatur. Cicero.

Iednako, Dyas, á Dyas; Nihilo deterius. Ascon.
Nihilominus; Nihilo melius. Terent. Sic;
Iedney kuźni; Omnia dicta factaque; inter se con-
gruunt: respondent sibi ac unā formā per-
cussa sunt. P. Cn.

Iedney Mińce; Numini percussi unā formā, Se-
neca.

Iesli ktry, ut, Mądry iesli ktry, ábo iesli kto. I-
ko kto može bydź; Si quisquam. Si quisque
alius. Nesciam an quisquam aliis Quan-
tum nemo alius. Terent.

Iesli się nie myle; Nisi mea fallit opinio.
Nisi quid me fallit. Cic. Nisi etro impru-
dens. Nisi imprudentia, vel communi er-
rone labor. P. Cn.

Iesli się drugi raz dopuszcze, czyń zemną eo chcesz;
Si culpam hanc iterum in me adm. sero. non
causam dico, quidquid meritus sum feram.
P. Cn.

Iest się nā co rozmyslić; Habet res deliberatiō-
nem. Difficilis est hæc dēliberatio. Cicero.

Iest się czemu dźiwować; Dignum admiratione.
Visendum. Cicero.

Iest się o co frasować; Et patet in curas area la-
ta meas. Ovid.

Iest z kąd wziąć, iest do czego się udać, iest czym
co płacić; Est unde suppeditentur sumptus
necessarii. Est copia, quā rem solvas omni-
bus. Est quō vivamus: Habeo unde dem.
P. Cn.

Iest z kim mowić; Vir est, quō cum te svavissi-
mè oblectare colloquendo possis, quem mul-
tis horis variis de rebus differentem, sine
fastidio, quin magna cum voluptare audias.
Cūm quo səpius agendo, novi aliquid sem-
per audias, aliquid semper discas. P. Cn.

Ieszczeby dobrze. vide. Doszłoby.

Ięzyk, Metaphorice, Wiedomość o śile radzie, po-
stępu przeciwnego wojska; Notitia rerum ho-
sticarum. Sic; Dośćać ięzyka; Personam ho-
stilem nancisci quæ prodat consilia & vires
suorum. Frontin.

Imam się, ut, Ięto się go łakomstwo, choroba; In-
vasit velut tabes, vis-avaritiæ in eorum ani-
mos. Invasit eum morbus gravis. Invasit
hoc malum in Rempub: Cicero.

Ięta się ich nędza; Incessit ambos inopia. P.
Cnapius.

Iuz iedno broy, iuz ty broy; Age, perge porrò
inianire. P. Cn.

Iuz ali
on i
nih
Iuz po
Mī
nor
jam
nib
nem
dum
abij
mis
lita
Cn
Iuz tr
džia
mō
rist,
aspe
Iuz ty
bus
quā
ram

K

Iuz aliter. Iuzci on nataie, ale nie uderzy, Iuzci on mowi, ale nieuczyni; Objurgat quidem, sed nihil facit. P. Cn.

Iuz po obiedzie, po kázaniu, po lekceyey ſc. iaz po Mſzy; Sive interrogando, sive affirmando, non recte redditur. Iam post prandium, jam post Concionem. Quia in talibus locutionibus subauditur Verbum; Eſt, quod eam locutionem facit vitiosam. Aliud ergo verbum addendum eſt, ut; Post prandium venisti? Cænatus abiit. Iam prandisti? Pransus venis? Dismissa concione, ſcholâ, aliquid facere. Perlitatum eſt. Sacrificium peractum eſt. P
Cnapius.

Iuz trzy dni, abo miesiąc, abo trzy lata, niwidiatem kogo; Triduum eſt cum illum ultimô vidi. Triennum agitur, (vel) præteriit, postquam illum vidi. Triennum ipsum aspectu ejus careo. P. Cn.

Iuz tydzień deszcz nie byt; Octo dies sunt quibus non pluit. Septem abierē dies postquam non pluit. Octo jam serenos numeramus dies. P. Cn.

K

K Apie, cieczę, przećiekę; Perpluit cænaculum. Quint. Transmittit imbres teatum. Cato. Laborat nimbō paries detectus. Idem.

Kápie ná mię; Impluit in aliquem locum. Plin.
Malum cám impluit cæteros, non impluat
mihi. Plaut.

Karb. ut Ná twoy kárba ná twą szkodę ná twoy
mieszek, vide. Ná mą szkodę.

Kárczemne s̄i owo; Injuriosum, in honestum, (vel)
probrosum verbum. P. Cn.

Kárze go Bog ná tym! ná onym, ná potomstwie;
Pænas parentibus debitas DEUS liberis ir-
rogat. P. Cn. Sæpè DEUS pænas Paren-
tibus debitas à liberis ipsorum expetit, re-
poscit. Morte filiorum Parens rependit pæ-
nam, P. Cn.

Kárze s̄ię kim, kaię s̄ię kim, Timeo, (vel) ca-
s̄ veo aliquid (vel) sapio exemplū alicujus.
P. Cn.

Kászę s̄ię ná wielkie rżeczy; Specto magna. Al-
ta sapio. Cicero. Spirare tribùnatum. Li-
vius. Tentanda via est quā me quoque pos-
sim tollere humō, Iuictorq; virūm volitare
per ora. vide. Pnę s̄ię.

Kiedy naylepiey umarł; In ipso actu rerum be-
nē cadentium raptus est. Sene.

Kłaniám s̄ię od kogo; Salutem alicui ab aliquo
defero, perfero, nuntio, dico. Verbis alie-
nis salutem alicui precor. P. Cn.

Kłaniay s̄ię odemnie; Valere Thomam jubebis.
Salutem ei meo nomine dicito. Mea offi-
cia, studium, laborem illi pollicere & defer.
P. Cn.

Kłotnie

Kłotnie wszystko iakieś między niemi; Aliquid semper turbarum est inter illos pax firma nunquam. Pacat vivere nesciunt. Concordes agere nunquam possunt. Semper reperiunt, de quo litigent. P. Cn,

Kolej co czynię, kolej ná mnie; Vices meæ sunt In orbem, suam quisque vicem obit, Vi- cibus ad terga redeūtes. Plinius de cervis sumen tamantibus. Vices loquendi servare. Ex ordine dicere sententiam. Cicero.

Koſztuie mię to; Magnô mihi stat pretiō ali- quid. Horat. Magna impendia in eam rem contuli. Multùm in eam rem impendi.

P. Cn.

Koſztuie sítā; Gravis est rationibùs. P. Cn.

Krácze ná deszcz wrona, vide. Ná deszcz.

Kryje się z tym przedemnq; Clam me facit. Pla- ut. Sic; Skryje się przednim; Lâtebrosè me abs te occultabo. Et contra; Nequē late- brosè me abs tuo conspectu occultabo. Pl:

Krzesz się; Niti volo, & in conatu ab aliqua re repellor. Nigid. Firmo gradum. Quint.

Krzesz po bruksu; Per plateas umbraticam pa- gnam cieo. P. Cn.

Krzyknie w tym straż; Interea tollitur clamor à vigilibus. P. Cn.

Krzyw mi kto co, ut, Com ēi krzyw i vide; Com ēi winien?

Kto dał, ten dał, kto pisał, ten pisał; Quis de- derit, scripserit, parùm refert. P. Cn. Fue-

KT

KT

rit ille, quicunq; tandem esse vult, qui scripsit, scriptum esse constat. P. Cn.

Ktoregoś rodu? zkądę? Cujus es? Cicero.

Ktory się nawiązał, kto się, aby iako się kto nawiązał; Ut quisque venerat, accedebam. Tenerent. Ut quemq; visco offenderant. Plaut.

Kto insy grá, á moy kubus się uczy, pisze czyta; Aliis ludentibus, meus Jacobus interim scribit. Meus Jacobus alios ludentes discendi studiō deserit. Ludant, inquit, qui volunt; ego lectione plus delector. P. Cn.

Który drżec z kim, vide. Ná udry.

Ktorq ręka pisze? Utrā manu, (non quā manus) scribis? P. Cn.

Ktorym okiem nie widzisz? Utro oculō non reetē. (vel) nihil vides? P. Cn. Sic; Rusz ktorq nogę? Move alterutrum pedem, (non aliquem.)

L

Lekko, ut, lekko ná mozie, Leviter oneratus est currus. Non est gravatus currus. P. Cn. Sic;

Lekko mi lekko mi niesć; Leve onus fero. Non gravor onere. P. Cn.

Lekko ubrány; Leviter armatus, instructus. P. Cn. Aestivē. Plaut.

Lepiey, Melius, satius est. Cie. Præstat emori quam servire. Prævalet illa nihil taçere. Catut.

Lepiey

Lepiey sobie poradzisz, gdy go związać kazaesz, Si hunc comprehendi & viisciri iussieris, sapis magis. Manicas injici huic mastigae satius est. P. Cn.

Lepiza się nie dziey, Optanda omnibus conditio. Quid melius tibi optes. Hoc quidem nil ill est beatius. Omnia ex sententia cedunt.

P. Cn.

Ignie tu, Solum hujus paludis non est solidum In fundo hujus plaudis pedem firmare non potes. P. Cn.

Li particula fini dictio[n]is apposita significat. Utrum ut; Naszali to wina cy wälza? Utrum ei culpä nostra an vestra est? Cicero. Niewiem ze ze złoscili, z głupstwali czyni, Incertus sum utrum stultitia, an malitia faciat? Terent. Namli sieś podle ciebie? abo mamże? Utrum tibi accumbo? Mali czynić, nich czyni. Si est facturus ut sit officium suum, faciat: si aliter est ejus sententia; respondeat. Terent.

Mali się swarzyć nich doma siedzi, Si jurgari illi libet; domi se contineat. P. Crapius,

Mali piąć, nich pięć, Si scribere statuit, si ad scribendum se contulit, hoc agat. P. Cy.

Mali ian taiać, nich má o to, Si nos iminnerentes reprehensuris est nunc id mereamur. P. Cn. Si, ut solet, nos increpiturus est; faciamus ne immitteritus increpet. Demus peram, ne immitterito in nos, ut solet, inve-hatur. P. Cn.

Lingēta się, sen; *Lingēta się krew, deszcz,* Sc. Ef-
fusē profluxit, erupit sanguis. P. Cn.

Los ná mnie padł, *Mea sors prima exiit.* Me-
um nomen exiit. Cicero.

Łudze kim, Laeto aliquem. Terent. Fictis pro-
missis spem alicujus suspendo. Vanis pro-
missis aliquem moror. Ostendo alicui quæ
daturus sum nuaquam. Terent,

M.

Mato do luntu nie, zysko, Propè seditio-
nem ventum. Juxta seditionem ven-
tum, Tacit.

Mato go nie zabito, Propius nihil factum est,
quam ut occideretur. Cic. Parùm absuit,
quin occideretur. P. Cn.

Mato nie było siekaniny, Ægrè cædibus, [vel]
à cædibus temperatum est. Livius.

Mam dość ná nim, abo ná iednym; id est, Mam
co od niego cierpieć, mam z nim co czynić, mam
go z kaszlem; Satis mihi cum illo negotii est.
P. Cn. Unus ille omnes meas opes attenu-
abit. Uno illo satis miser sum. In unum
illum, omnes vires, opes, consilia effanlam
recesserunt. Idem in bonam partem. Unico
illo bene contentus, vel, beatus sum. Horat.
vide Silvy mi iesł.

Maią go zépsznyego; Laborat opinione arro-
gantiae. Quintil,

Mam

Mam nad cie; Uno te vicimus. Cicero.

Mam ná kogo chrap, wark, vide. Wrę ná kogo.

Mám ábo ma pro majori, Majori negotiō legitimè impeditus est. Cicero, Deserentem vadimonium vis major excusat. P. Cn.

Má rozum. id est; Nie 9szukasz go, Non ignorat quid distent era lupinis. Horat. Utitur ratione. P. Cn.

Mam zá swe, ma zá swe, Satis luit quod meritus est. Satis pénarum pro meritis per solvit. Sua illi fortuna satis gravis est. P. Cnapius.

Mam cie z rozum, Satis tibi sapio. Possum te regere. Cicero.

Mám z gębe chleba, Suppetit mihi perpetuus cibus. Plaut. Non desit mihi lac. Virgil.

Mam z się roboty, Suppetunt mihi abundē negotia. Satis superq; mihi est quod agam. Vix præsenti labore sufficio, nedum ut magorem ferre possim. P. Cn.

Mam z się strawy, żywności, mam z poirzebą swą; Tantum habeo vietūs, quantum mihi alendo opus est. Non abundō quidem, sed nec egeo. P. Cn. Annona quām habeo, mihi sufficit. Mensura censūs, inquantum sitis atq; fames & frigora poscunt. Juven. Large sufficiens prædium annuis vietibus habeo.

Plin.

Mam z sobą co czynić; Ego hic satis negotii habeo, cum &. Plurimum in eo negotii ha-

beo. Molestis operosisq; negotiis sum implicatus. Vix aliquando illi suum negotium agere licet. Cicero.

Mam z to pieniedzy, stanis mię nā io, Przemoge;
Est DEI gratiā, undē hæc fiant. Terent. Sum solvendo. Est undē suppeditentur sumptus necessarii. Suppetunt copiae quotidiani sumptibus. Cicero. Eæ sunt opes, ut ne quid desit, metuendum non sit. Abundē mihi suppetunt facultates. Plin.

Mam z to sity, vide, Zdotam.

Mam z woż sianą, z korzec pszenice, z funt pieprzu.
Sc. Habeo feni tantum quantum ad currum onerandum sufficiat. Est mihi tritici modius, aut eō plūs minusvè. Plūs minus, tritici modium habeo. Piper quod iu penu habeo, libram circiter pendit, vel, pendet.
P. Cn,

Mam go w śeci Manifestō in noxa teneo aliquem. P. Cn.

Masz mię powoli; Tuus sum. Ero ut me vole esse. Plant. Promitto me talem semper fore, qualem maximè velle & optare debetis. Cicero. Pro rota me uti licet, vel ego huc vel ego huc. vel illuc, vertar, quò imperabitis. Plaut.

Mgła wstaie, mgła się, Operit caligo terram.
Nebula operit terram. P. Cn.

Mgła upada, Discutitur caligo. Cicero. Ven. tis & sole resolvuntur nebulæ. Idem.

Mieszka

Mieszka mi się, Môra est. Plaut. Si alia memorem, quæ &c. Mora est Longum est. Cic. Mora mihi sit. Horat.

Mieszkanie gorne gora ut, Ná gorze on miezka, à ia ná dole; Non dicas, in monte sed in superiore cænaculo habito. Plaut. Superior domus. Cicero. Dumus superior tota vacat. Et scalis habito tribus. sed altus. Cicero.

Miey się ná pierzy, Fac sis apud te. Vide quid agas Terent.

Miam się z kim w drodze nie widzianysz go, ut; Niewiem gdziem się z nim minął; Aberravimus à congressu mutuo cupito. Aberravimus ab invicem. Idem,

Miey ięzyk, zazębami, Tacitò id opus est. Plaut. Cave, id palam fiat. Taciturnitate & sic hic tuā opus est. Terent.

Mnie z uſt, à wam mimo uſzy szuſt; Præterve-
cta est oratio mea aures vestræ. Cicero.

Musi bydż, musi to bydż, Necessitas flagitat, cogit. Cic. Hoc quidem certum est non arbitriatum. Priscian. In eum res locum reddit, ut sit necesse. Alieno metu facies, si tua sponte nolis. Velit nolit, ire debet.
P. Cnapius.

Musi umręć kiedy tedy, Oppetenda tandem aliquando est mors. Plaut.

Musi mu dać, &c. Non necessitatem, sed de-
corem, vel humanitatem aut liberalitatem
sonat. Dandum ei est, negare ei non licet.

Huma.

Humanus non ero, nisi manusculum ali-
quod ei tribuam. P. Cn. Męszę mu zapłacić.
Myliż się, Longè avias, à vera ratione vagaris.
P. Cn.

N

NA, naści, nać weźmię, Cape hoc flabellum.
Terent. En sume. Corn. Accipe.

Naści piešku, Sume catelle tibi. Horat.
Ná bałku leść, rączkiem, Repere genibus. Plin.
Reptare per manus & genua. Quintil.
Ná bárk koń biie, Calcitro est equus hic. P. Cn.
Ná cie się to obali, ná tobie tego będą ścigać pa-
trzyć, twoia to skóra, ábo miešzek poczuje; Tibi
id omne exedendum est. Terent. In te hæc
culpa expetet. Plaut. Tibi periculum creaſ.
Cicero. Tui tergi sit periculo. Plaut. In
te residebit facti iufpicio. Redundabit hoc
in te. Cicero.

Ná ciśnienie ná strzelenie; Intra teli jaustum. In
tra iustum. Contra. Dáley niż ná strzelenie,
Extra teli jaustum. P. Cnapius.

Ná co dźwonią, trąbią, bębnią, wołają, Inepte
reddunt Triviales; Ad quid pulsant? Latinē
dices; Quid sibi vult sonitus æris Campani?
P. Cn. Quid sibi vult sonus tubæ? Quid
proclamat præco? Cujus rei signum est.
strepitus iste Tympani? Quamobrem tuba
inflatur? Cujus rei datur signum hoc stre-
pitu tympani. P. Cn.

N

NA

NA

38

ali. Ná co inszegom to rzekł, Aliorsum atq; ego se-
ci, accepit. Idem.

Ná co mu myślo, ábo myidzie? Quem exitum
habet, vel habuit. P. Cn. Quali exita
conclusit. In quem casum eum fortuna
demisit. P. Cn.

Ná co to myidzie? ná coli zmierza? co z tego bę-
dzie? Quò evenient hæc blanda dicta? Plaut.
Quò eruptura sunt hæc? Cis. Quò, vel.
Quorsum evasura sunt hæc? Plautus.

Ná to to weźmiesz; plastr miodu, bryły masta?
Quò excipies favum. Ovid. Quid habes
favo excipiendo, deferendo. P. Cnap.

Ná czas on nabożny, pilny, Sc. nieustawnie, ex-
sem; Pietas ejus tēporaria est, brevis, intar-
rupta. P. Cn. Diligentia ejus continua non
est, negligentia subinde interpolatur. P. Cn.

Ná tczę przyszedł; Jejunus, impransus venit.
Plaut. Horat. Famem integrā ad cibum
attulit. P. Cn.

Ná deszcz wrona krąże, kot się myie, Sc. Fu-
lix fugiens è, gargitè ponti. Nuntiat hor-
ribiles clamans instare procellas. Virgil.
Boves se lambentes contra pilum, pluviam
præsigunt, prædicunt, portendunt, tempe-
statis signa sunt. Plin.

Ná domyst; Conjecturâ inductus. Plin. Con-
jectans, vel Conjectando divinando dixit.
Nullo signo vel argumento, sed opinione
sola ductus est. P. Cnapius.

F

No

Ná doreczu, ná doredziu, I pogotowiu; In promptu est. In promptu aliquid habeo, vel, ponno. Cicero. Promptum est. Quintil. Obviam est aliquid. Plaut.

Ná dworze iestem ábo co czynie. Nie poddáchem; Sublido. Cie. Sub Jove frigido. Horat. Extra osium. Terent. Sub cæli tegmine. Luret.

Ná gárdko siedzi, Gapitis reus in carcere detinetur. P. Cn.

Ná gorącym prawie poimany. Calente judicio criminis invidiâ etiam tum flagrante. Recens statim à crimine patrato, captus est. P. Cn.

Ná iawie, nie wésnie widz. at, Styżat, Insomnis vedit. Vigilans aūdivit. Vigilanti accidit. P. Cn.

Ná kopią głęboki, wysoki, Hastæ longitudinem æquat. Longitudine, hastili par. P. Cn.

Ná mą szkodę, ná moy ábo ná twoy karb, Pericolo meo, ne vereare. Suō periculō emat, qui mercabitur, Plaut. Tibi fraudi erit. Cic.

Ná me stowu uczyń, Fac mea fide, si isti formidas credere. Plaut.

Ná mię koley, ná mię przyszło, Venere nææ vices excubandi, Tangunt me excubitoris vices. P. Cn.

Ná mię to przymówka, Mnie to w brew, Me petit hæc oratio, cavillatio, narratio. Me pungere, vellicare, perstringere his verbis voluit. P. Cnap. Mutato nomine de me fabula narratur. Horat. Ná

Ná cie to przymonka, Orationem de alio, cogitationem de me habuit. P. Cn.

Ná nieszczęście me, vel iego. Ná to nieszczęście zię byt, nie przyszedł, Ille, quæ mea infelicitas, aberat. Ille domo, nescio quò suô fatô abierat. Auxit calamitatem abitus. (vel) adventus ejus. Accessit ad infortunium, quòd domo abesset. P. Cn.

Ná ich nieszczęście, ná niem nápadź, Incommode illis sors obtulerat adventum meum. Terent.

Ná osobności, ná stronie, Sine arbitris. Livius. Liberô ab arbitris locô. Cicerz.

Ná ostatniq, ná naycieższq. Sc. tak uczynię, Si ad ultima periculi deveniam, sic agam. Ubi ultima necessitas denuntiabitur. Ad extrema si forte descendendum erit. P. Cn. Si in eum casum deducetur. Ces.

Ná pal kogo wbić, Stipitem per medium hominem adigere. Seneca.

Ná prask trafic, Sub iustum venire. P. Cn.

Ná przemiany co czynią, Vicibus ad terga redeunt cervi natantes. Alterno. Alternis aliquid ago. P. Cn.

Ná przemiany, przez rok rodzi drzewo, Alternat fructus. Alternat fructum arbor. Plin. Alternat fertilitas arborum. Plin.

Ná przepych co czynię, Non pro opibus non pro opum portione, sed ad certamen se & famulos splendide vestiunt. Certare illos credas. uter, vel, quis eorum generosiores

equos habeat, ita equorum studiosi sunt.
Equos, canes, famulos multos splendide, ad
alterius invidiam alter alit. P. Cn.

Ná raz będzie wina, farby, wapna, pieprzu, Sc.
Pro semel, & ad semel, non dicunt Latini. Suf-
ficiet vinum uni convivio. cœnæ. Semel
tingi tabula hoc colore potest. Calce hac
non nisi semel. Dare piper in unam con-
dituram, vel, Quantum uni ferculo condi-
endo sufficiat. P. Cn.

Ná ręke mi to, Percommode id cadit. accidit,
factum est. Cic. Commodum est mihi. Cic.
Ná rożstaniu, Ultimum illum visurus amplecti-
tur. Curt.

Ná schytku wine, piwo, Sc. Vinum e fundo
haustum. Ad fecem hauriendo venimus. Ex-
tremum viui deficientis. P. Cnapius.

Ná schytku roku, źimy, dnia wiosny, Senescentia
hyeme. Extrema hyeme. Coc. Extremo
annò. Tacit. Exitu superioris anni Livius.
Ná seleżą otworzyć, Aperire januam quantum
potest. P. Cn. Resupinare valvas. Proper.
Totum ostium patefacere. P. C.

Nie dam mu nic, nie nabierze się odemnie, Per me
egebit. P. Cn.

Nie daleko od siebie chodzą te rzeczy, Non mul-
tum haec distant, discrepant; absunt, abhor-
rent à se invicem. Parva inter haec distan-
tia, differentia, discrimen. Æmulatur ava-
ritia parsimoniam. Eiusdem propè generis,
ordinis, notæ, classis est.] Nie

Nie dārmom robił, Benē operam pōsui. *Cicer.*
 Nie dobiegam, Consisto citra extremum, *Seneca.*
 Niedociągły, niedopiągły, niedopiekły, niedowarzyd, nie-
 dopisały, niedojeść, niedospać, Hęc & simila effe-
 runtur addita, Non ad simplicia, quae vide suis
 locis sic. Niedowótaś się go, Multo, vel ma-
 gno clamore non evocabis, excitabis, excies
 illum.

Nie doczekaś ty tego, (amico sensu prædicendo vel
 timendo) Non tua ætate hęc fient. Longis-
 simam tibi vitam opto tam longam tamen,
 quā hęc eventura sunt, non polliceor. Non
 erunt tibi superi tam irati, ut te ad illa
 tempora reservent.

Nie doczekaś tego, (malè ominando, vel impreca-
 do) Nie pocieszy cię tym BOG, Non frueris
 hoc solatiō unquam, Non obleczabis te hoc
 spectaculō. Non erunt tibi, tuo ,merito,
 Superi tam propitii, ut hęc te aspicere si-
 nant. *P. Cn.*

Nie doczekaś się go, nie dorzekamy się nie dowo-
 łasz się, nie dociśniesz &c. Non erit finis ex-
 spectandi. Maximo conatu adhibito fru-
 stra ingredi tentabis. Exspectando, claman-
 do, ut veniat, efficiemus nunquam. Quan-
 tumvis clames, non excitabitur, non prodi-
 bit. *P. Cn.*

Nie dogodny, któremu trudno dogodzić. Morosus.
 Fastidiosus. *Cic.* Difficilis *Terent.* Cui ne-
 mo satisfacit. Ita delicatus & fastidiosus,

at nullius officiis, obsequiis, operâ, contentus sit. Cui nihil, quantâvis diligentia, à quovis factum placere potest.

Nie dogodźit mi, Defuit voluntati ejus. Cicero.

Nie do tozym/zy się mnie, Inconsulto me. Plant. Incousultō dominō. Varr. Inconsulta superiori potestate facere, P. Cnapius.

Nie doniesie tam tuk, kusza rusznica, &c. Nunquam eosq; telum, quâcunq; vi adagi potest. Illò usque telum nulla machina propellat. Scopus hic extra teli jactum est. Quantacunque vi & quocunque tormentō jaculum impulsum ciatur, metam adeò remotam non attinger. P. Cn.

Niedopuszcze się tego drugi raz, aby; więcej, Non iterum unquam hoc delictum in me admittam. Plant. Non committam, mihi crede, ut iterum hujus criminis reus arguar. Ter. Niedorostem, Non perveni crescendo ad justam staturam, ad plenitudinem. P. Cn.

Niedorostem kogo, aby czego; Non adæquo statutâ magnitudinem alicujus. Balsami prosperitas infra bina cubita subsistit. Plin,

Niedoscigły, subintellige, rozumens, Quem nulla conjectura assequi licet. Conjectu difficilis P. Cn.

Niedoscigły, Quē attingere non datur. P. Cn.

Nie do śmiechu mi, niechcemi się teraz żartować, nie śmieszno mi, Minime opportunum est hoc tempus concitando risui. Sic animo affe-

ctus

Eius sum, ut flere facilius, quam ridere possum. Non ridendi sed flendi materiam habeo.

Nie doważa, nie donosi wagi, Non æquat, non implet libram. Plin.

Nie dądziesz z nym rządu, niesprawisz nic niemaz z nim sprawy, Nihil recte & honeste cum illo transiges. Nullum viri boni officium exequi solet, vel tibi præstabit. Rarus ab illo contentus, benè habitus, & sine stomacho abiit. Terent. Eum si adeas,abitum quam aditum malis. Plaut.

Nie drażnicy mię, Noli hac mea lenitate abutiri patientią mą. Cic. Cave me irritassis. Plaut.

Nie kmysli mi, aby komu co, nie lmak mu. Præter Sententiam aliquid evenit. Non ex sententia eventus processit. Non facit ad stomachum ejus. Alienum id institutis meis, alienissimum rationibus meis. P. Cn.

Nie iadam tego, Abhorreo ab hoc cibo. Abstineo usu hujus rei. P. Cn.

Nie idzie to w liczbę, nie rácuję tego, Extra numerum id est. Plaut. Non procedit in numerum. Id eximo numero. Cicero.

Nie ima się tego drewna, siekiera, Respuuit secures lignum. P. Cn.

Nie klei się, (traslate) Non cohæret. Frigores. Terent.

Nie kleisty, Abdicat glutinum. Insociabilis glutino arbor. Plin.

Nie lada co to, Non nihil oestimandum. Cic.

Longissime est ab imperitorum intelligentia,
sensuq; distinctum. Cic. Non est id parvi.
Lucaet.

Mie skagodnie, Sc. Inclementius, dicere in ali-
quem. Terent. Odiosè iuterpellare. Cic. In-
civilius & violentius aliquantò egit. Iuet.

Nie takomy na pieniadze Contemptor pecuniae.
Minime cupidus pecuniae. P. Cn.

Nie takomy (passive) Minima est hujus rei
cupiditas. P. Cn.

Nie lzagmu, tylko sie obiesic, Res illi ad restim
redit. Nihil restat, præter, &c. Cicero. Su-
spendio diligenda arbor. Plin. Fun.

Nie lzag tylko z gárdom uciekać, Eò jam res ad-
ducta est; ut fugere oporteat. Tot malis
non est, nisi fuga remedium,

Nie tzyi, nie ktamay, Cave mendacium. Plaut.

Mie mam szczescia do niego, Nunquam ita felix
fui, ut ab illo placide acceptus, vel dimissus
sim. Semper & in omnibus mihi adverfa-
tur. Adversantibus geniis nati sumus, ita
coalescere nunquam possumus. P. Cn.

Niemalz czego żałować, szanować, czekać, Sc.
Miałs czego czekać! Byt czego żałować! Iest
ci czego szanować! By on tego, y owe go chiat;
bym go miał czekać, Sc. Sc. Estne verò sanę
cur doleas; cur exspectes; cui parcas; in-
dulgeas; quem defendas! Dignum verò
hunc qui exspectetur; cui indulgeatur! O
dignum

dignum nostra exspectatione hospitem! Nos illum tenebriorem tamdiu exspectemus!
Hunc porrò nos honore aliquo dignemur?
P. Cnapius.

Niemasz czego żądać, Nihil horum votō dignum
P. Cn.

Nie miało mię to od ciebie potykać, Indignus
eram, qui bæc à te paterer. Teren. Indi-
gnus tu eras. qui hæc in me committeres.
Idem.

Nie mito mi nā się, Ciezkim sobie, obmierzył,
Memet mei penitent. Cic. Gravis sum mihi.
Valla.

Nie mogę dla czego, Impedior morbô. Occu-
por pudore, vinculis. Præpeditus morbô.
Cicero.

Nie mogę tego y słuchać, seu; Dobrażem żyw to
słysząc, Exanimant & interrimunt me illæ
voces. Cic. Lapidès loqueris. Ægrè mihi
est. Ægrè animo est. Plaut.

Nie mogę się, aby nie może się napastrzyć, naſtu-
chać, Nunquam, vel Nequaquam sator vi-
dens, audiens, &c. Nec vidisse semel satis
est, juvat usq; morari. Expleri mentem ne-
quit, ardescitq; tuendo. Virgii.

Nie mogę tego nā sobie przewieść, Adduci nullo
modo possim, ut &c. Cic. Imperare mihi.
Terent. Inducere animum nequço, ut, &c.
Plaut.

Nie moyski, nie twoyski. Non cui stomachi est,
Alienum

Alienum id ingenio, rationibus, instituti
meis est. Cic. Nostri non modo stomachi
mei, sed etiam oculorum fastidium. P. Cn.
Nie myśl o tym, Averte animum ab hac re. A-
verte cogitationem à miseriis. Abijce hanc
cogitationem. Cic.

Nie nabożny, Parum in DEUM pius. Non sa-
tis addictus pietati, Parcus Deorum cultor
& infrequens. Herat.

Nie náygorzey, Non pænitendam operam nava-
vit. Non ultimam laudem meritū est. Sunt
quos infra illum ponas. P. Cn.

Nie námowisz mię, Nunquam mihi persuadebis.
Nullis rationibūs, argumentis adduces. P.
Cnapius.

Nie odradzisz mi, Non tuis depellor dictis.
P. Cn.

Nie obradowałem się ieszcze, Nondum sati satis ga-
visus sum me id possidere. Nondum desi-
derium hanc rem videndi, habendi, explevi.
Vix dum id me habere scio, cum tu à me
petis. P. Cnapius.

Nie obrażaj się tym, niech cię to nie obchodzi;
Velim hoc in bonam partem accipias. Cic.

Nie od rzechy; Non abs re visum est. Livius.
Nihil præter rem dixit. Cic.

Nie adržuciłbym, Non nollem. Non recusa-
rem. Non aspernarer. Cic.

Nie od tegom nie zbraniam się, Non recuso, quin,
&c. Nihil causor quin, &c. Per me licet.
Plaut.

Nieope-

Nieopowiednie; Nèq; cum discederet, nunquid
vellem, rogavit. Cic.

Nie Orator; Rudis dicendi. Tacit.

Nie ostoi się on w domu. Non sustinebit ut do-
mi sedeat. Sveton. Cupidine spectandi,
domo extrahetur. Plautus, Non contine-
bit se domi. Terent.

Nie ostał się aż w lesie, Non prius cursum inci-
tatum remisit; quām sylvam tenuit. ingre-
sus est. In sylva demum cursum celerem
remisit. Tantò impetu se in pedes conje-
cit, ut in remota tandem sylva, vix celerita-
tem currendi remiserit. P. Cn.

Nie oszukasz mnie, nie dam się oszukać. Nunquā
tu mihi imprudenti obrepseris. Plaut. Nun-
quām ille me opprimet consiliō, nunquām
ullo artificio perverter, nunquām ingenio
suō labefactare atq; infirmare conabitur; no-
vi omnes hominis petitiones, rationesq; di-
cendi. Cicero.

Nie otrzymać czego ukogo. Repulsam ferre. Cic.
Repulsam pati Ovid.

Nie patrzyć to z oczu, (ad laudem) Alienum id
ab ingenuis tuis moribus. Non potest hoc
timeri ab ingenuo pudore tuo, ab honesta
indole, à proba educatione tua. Non cadit
in hos mores, pudorem. vitam, ista suspicio.

Cic. Nihil tale præfert vultus tuus. Cie-
Nie przystoić głupim bydź, Præter speciem stul-
tus es. Plaut.

Nie patrzy' mu nic dobrego z oczu, Aspectus improbum esse indicat. Vultus malitiam sparat. Ex vultu & oculis improbum ingenium noscas, (vel) conjectes. P. Cn.

Nie pijany iessem, Evidem me siccum & sobrium esse sentio & scio. P. Cn.

Nie pijanymci: pomniec cos roskazat, chociaim sobie podpit, Non ego cum vino simul ebibi impreium tuum. Quanquam ego bibo vinum, at mandata non consvevi simul bibe-re. Plaut.

Nie pochlebuiąc̄ to rzeke, Quod non reverens assentationis suspicionem, dicam. Non vereor, ne assentatiuncula quadam gratiam tuam aucupari videar. P. Cn.

Nie po Oycowsku to, nie Oycowskiegos zakrojt; Hæc non sunt jam Parentis dicta (facta) Hoccine est officium Patris? Non est functus viri officiō Patris. Terent.

Nie podpisates sig. Non probasti industriam diligentiam, fidem, &c. Nihil egregium praestisti. P. Cn.

Nie pospolu mowiąc. Ut à re discedam. Ut à proposito paululum declinem. Liceat hæc mihi inscrere, interponere. Ut obiter addā attingam. P. Cn.

Nie poszto mu to, nie poydziec to, nie powiodzo sig. Præter sententiam & spem evenit. Non ex voto cecidit. P. Cn.

Nie przeciw mu sig, Fer illum. Cit. Confemine. Non

NIE NIE

70

Non cures. Cic. Dissimula ejus ineptias.
Patere illum tibi convitiantem. Per hoc in
illo. Quintil.

Nie przeciw się brzachowi, głebie, chciwości, Cave
indulgeas ventri. Resiste cupiditati. Com-
prime, corce, vince cupiditatem. P. Cn.
Nie przeciw się żydom, poganiom, swieckim, Cave
æmuleris Hereticos, Judæos, &c. Nihil te
moveant facta, exempla profanorum. Ne
sequaris consuetudinem, mores, judiciâ,
exempla, sententias profanorum, im-
brium.

Nie przekonaś go, nie przegadasz, nie przeszedzisz,
nie przeswarysz, Non superabis illum sermo-
ne, contentione. Nunquam diutius illo se-
debis. Tam girulus, tam pertinax, tam
sessionis amans est, ut nemini cedat. P. Cn.

Nie przepieczętuj się to, Non auferes inultum.
Non hoc tibi sic abibit. Cicero. Non impu-
nē feres. Dutas dabis, scilicet pœnas. Terent.
Nie przeszkaż mi to aby omo, Licet mihi per
légem. Per ætatem posse, (vel) non posse.
Terent. Per valetudinem cum posses. veni-
re tamen noluisti. Cie.

Nie or y pieniądzb, nie pieniężny iestem, Labo-
ro pecunia, à pecunia. Laboro re pecunia-
ria. Modicus pecuniæ Tacit.

Nie przywlek y czemu, nie wzywczajony do czego
Insolens vera accipendi. Salust. Insolens
infamiae, contumeliae. Tacit. Insuetus la-

G

bo-

boris, pugnæ, navigandi, contumeliæ. Cic.
Nierad co czynię widzę, st. sze, &c. Abhorrent
aures meæ, ab, &c. Abhorreo ab aliquo,
animo, studio voluntate. Cicero.

Nie râdzeć. Auctor tibi non sum, (vel) esse
nolo. Velle ut velles aliud, (vel) - aliter.
Plaut. Nolle quæ velles, [vel] vis. Erasmus.
Nie rodzi czego które miejsce, Recusat ferre ali-
quid regio. Virgil. Negat tales fructus ter-
ra. Idem.

Nierożum, Egestas rationis. Lucret.

Niewyrożumie nikomu, Non considerat, non ex-
pendit aliorum vires, facultatem. Non esti-
mat, quantum quisq; possit. Aliorum de-
bilitatem, langvorem, egestatem, naturæ vel
morum vitia, non cogitat, non agnoscit. P.C.
Niewyrożumny, Äqui & boni expers. Nescit mi-
serori. P. Cn.

Nie stuży mi zdrowie, głowa, nogi, język, &c.
Affecto sum corpore. Ltv. Tentor quo-
dam genere valetudinis. Impeditor valetu-
dine oculorum. Cic. Neq; pes, neq; mens
officium suum facit. Terent. Vacillat ex ani-
mo. Quint,

Nie styszysz? niemasz usz u domu? Audiendi sen-
su cares? Peregrinantur aures tuæ. Ciceros
Nie stysze ná jedno ucho, Sic. Nie widzę ná ie-
dno oko, Altera aure, (vel) oculô nihil utor.
Alterum oculum læsum inutilem habeo.
Alterius auris, (vel) oculi usum, motib&

amis

amisi. Unius duntaxat oculi usum habeo.

P. Cn.

Nie sporny, nie rád się spiraję. Abeſt à conten-
tione. Alienus à contentione. Cicero.

Nie sporo mi, Magni laboris patrum fructum
capiro, Opus labori non respondet. Magno
conatu, cui ſu, labore parum proficio, afſe-
quor. P. Cn.

Niespory variè effertur, ut, Niespory to chleb, Non
facile implet hominem hic panis. Panis hic
solidus non est, sed mollis, recens, ſpongio-
fus; ob idq; ventriculum non onerat, parum
ſatiat, cito abſumitur. Paucis, magnus licet
ſit, non ſufficit. P. Cn,

Nie sporá taká kaſza, krupa, &c. Hujusmodi
plus coctione non augetur. Huic pulsi ni-
hil incrementi affert coctio. Hæc puls, dum
coquitur, nullam accessionem crescendi fa-
cit. P. Cn.

Nie sporo kwiatki, iagody, poziomki zbierać, nie spo-
ro drobne rybki ſkrobać, &c. Diuturnum &
tardum opus, collectio florum, baccarum,
&c. Hamō capere pisces, diutinus & tar-
dus labor est. P. Cn.

Nie spora to droga, Hæc via impedita, flexuosa,
arenosa est. Accelerare hac non licet, tar-
dē eundum est. P. Cn.

Nie spora to litera, In hujusmodi literis scriben-
dis mora longa est. Minutis literis scripta
describere brevi tempore, difficulte est. P. C.

Nie spore takie drwa, Talibūs lignis combustis,
parum calefies. Hæc ligna debilem ignem
faciunt: multa uno foco, una fornace absu-
muntur: non diu ignem fovent: multa li-
cet combusta, exiguum calorem producunt.

Nie sprawiws y nic. Re infecta. Itritus legatio-
nis rediit. Tacitus. Niesprawić mc u kogo,
Sic. Rzeczy nie miały, sprawy nie przełożys-
y wrocili się, Re ignoratā reverterunt. Cic.
Nie spraw. rysy się użedł. Indictā causā profu-
git. Cicero.

Niesprawny, Inefficax. Ineptus negotiis geren-
dis. P. Cn.

Nie stoi zá to, nie stoi zá co kosztuie, Non est tam-
ti. Cic. Fructum sumptus superat. Virg.
Nullo in numero est. Cicero.

Nie strayny regat, Dissonis fistulis Organum,
scitibus, mulicium, pneumaticum. P. Cn.

Nie świadom czego, nie bywały w czym, ábo gdzie,
Imperitus rerum. Cic. Expers periculorum,
Cicero. Ignarus hominum & locorum, Virg.
Tyro in aliqua re. Cicero.

Nie żołnierz, Rudis rei militaris. Cic. Insolens
bellorum. Tacit.

Nie szczerzy, przyprawiony powierzchowny, Fucatus,
candor. Cic. Suberatum aurum. Pers. Du-
plex Ulysses. Horat.

Nie szczere ziednanie, Malę sarta gratia, Verbo-
renus facta reconciliatio. P. Cn.

Nie trasites, Non satis commode. Terent. scil:
venis, facis, &c.

NIE NIE

Nie trwały ná chowaníe, Fugiens vinum. Annis
cedens vinum. Ætatem ferre non potest.
Cicero.

Nie trwały ná zimno, ná robotę, Sc. Intolerans,
Intolerantissima laboris corpora. Livius.
Impatiens hyemis, Impatientissimum pism
frigoris. Plin.

Nie tykay nie ruż, Abstine manum alieno. Cato.
Abstine manum à me. Cicero.

Nie uczynność, Detrectatio officii. Budá.

Nie uczynny, Inofficiosus in aliquem. Cic. Non
est ejus, de hominibus benè mereri. Ita ho-
mo est, nunquam adducas, ut sponte, vel
gratis aliquid det aut faciat. Cic Nulli un-
quam officium præstítit. Idem. Simile. Kto-
by mu to zapłacił? Qua spe ductus id ag-
gredetur. P. Cn.

Nieuftaie wiatr, delacz, śnieg, Sc. Continuant
venti. Cels. vide; Iak idzie tak idzie.

Nieuzyty twárdy, Durus & ferreus hómo. Nu-
llis precibús, officiis, rationibús, spe, metu
adduci potest. Cicero.

Nie wadzi skosztować, Nihil obstat quominus
experiaris. Non inutile es tentare. Expe-
rii nihil, vel, nemo prohibet P, Cn.

Nie wysigliesz się, nie wyidziesz, nie wykwitujesz
się, Hæc defensio tibi præcisa est. Nihil ti-
bi proderunt sycophantiæ. Non probabis il-
li fidem tuam. Teneo te laqueis irretitum.
Cicero.

Nie wygraż, Non licet tibi non potes cum illo justō Sacramentō contendere. Cic. Sudabis satis si cum illo incæptas homine, eā eloquentiā est. Terent.

Nie wygrożisz, nie wystraszysz, Nihil terribitur minis. Contemnet tuas minas. Nulla minarum auctoritas apud liberos est. Cic.

Nie wyfuiż nic, Quantumvis longo tempore steteris, frustra stabis. Quantumcunquè steteris, obtinebis nihil. P. Cn. Sic; Nie wiedziisz nic, nie wyptaczesz.

Nie żądno mi nic, vide. Niechce mi się niczego, Nie zaułydź się zań, Solarem, incoruptum, peritum dabo. Terent.

Nie zaułydźisz się zań, Haud pænitendus Magister. Terent.

Nie zdząm, nie zdząm, Non est nostri ingenii. Cic. Non æquo illum viribūs. Vires recusant ferre aliquid. Impar sum huic viribus. Horat.

Nie zdążę, Deficio currens post aliquem, vel cum aliquo. Simul currere non sufficio, Defectione pedum labore.

Nie zdolny, któremu trudno zdąć, Onus majus quam ferri possit, Onus majus ferente. Cic.

Nie zrownam ci, Neque factio tanta, quanto tu, sumus; neque opes nostræ tam valide quam tuæ. Cum vestræ, nostra non est aquæ factio, Plinius

Nie zrowniasz mi, Nondum statuo te virium fæcis

tis habere, ut ego tecum luctari & congre-
di debeam. Cic.

Nie żrownasz mu, Ippar es illi. Satis esse illi
non potes. Plaut. Sudabis satis, si cum il-
lo incæptas homine. Tereut.

Ni ná co' dobrego się niezgodzićie, Bono usui estis
nulli. P. Cn,

O

O Bok komu sedzę, Aſſideo alicui. Ad
latus alicui ſedeo. Cicero.

O chlebie robię. Solo Panis pretio operam loco.
P. Cnapius.

O Ćię mię ubito, o ćię mi nałajano. Tuā causā
vapulavi. Injuriæ tibi illatæ, lui, exſolvi
pœnas. P. Cn.

O głowę, o zdrowie idzie, Res capitis est. Res
capitis agitur. Plinius, Malè latinè loquuntur,
qui hoc ſenſu dicunt. Agitur de capite, de ſalu-
te &c. hæc enim ſonant: traçtare corſilium, vel;
ſermonem habere: Sed. Idzie o głowę; dicen-
dum eſt; Agitur caput, &c. Agitur alicujus
ſalus, existimatio, libertas. Causa capitis
orare. Cicero

O grosz się rozezłli, o garniec wina, &c. Unus
nummus enptionem jam propè confeſtam
diremit. Unius nummi causā, paſta con-
venta, coalescere non voluerunt: res ad pa-
tionem non ivenit. P. Cn.

O grzbiet mi idzie, o skorę się boję, vide; O gte-
G 4. wę

wę, o zdrowie idzie, Tergo ego meo timeo.
Timèo ne vapulem. P. Cn. Non ego mea
crura & latera nihili pendo. Tergum quam
gulam, crura quam ventrem' potiora habeo.
Plautus.

O grzbiet nie stoę, Plautus dixit: Si illi sunt
 virgæ ruri, at mihi tergum domi est. Mei
 tergi facio hoc, non tui fiduciā. Habeo fa-
 miliare tergum, ne quærā foris. Sic; Grzbie-
 tem ia to odbędę, wszak grzbieta nie szukać, nie
 pożyczać.

O kość żąb złamać, Frangere dentem in osse.
 P. Cn. Sic Persius, Et genuinum fregit in
 illis.

O теб garnek stłuc, uderząm kieliszkiem, rzucam
 ná kogo, In caput ollam frangere. Plaut.
 Impingere alicui calicem. Cicero.

O pal, o pień, koto się złamało, Occursu stipitis
 fracta rota. Ovid. Ad stipitem offendere.
 Columella.

O reszt idzie, aby czynić, Descendò in dimica-
 tionem capitis. Cic. Summæ rei pericu-
 lum facere. Tacit. Decretoria causa. Quinti,
 Decernere de omnibus fortunis, uno judi-
 cie. Cie.

O ścianę z kim mieszkam, Communē cum ali-
 quo habeo parietem. P. Cn. Sic Ovidius,
 Communis est utriq; domui paries, Uno
 pariete disjungimur. Unus nos paries diri-
 mit. P. Cn.

O ścieżkę szyję, vide; Zadną mierę.

O

O swey mocy chodźie, Suīs viribūs sinē admini-
culo progredi. *Quintil.* Per me nixus ascen-
di. *Cic.* Neq; jam queo pedibūs mea spon-
te ambulare. *Plaut.*

O tey dobie, o tym czasie, Id temporis. Id diei
Cic. Sub hoc tempus. *Horat.*

O zo gra idzie, Id agitur. In eo cardo vertitur.
Hoc pugnatur. Id ago. Id in certamen ad-
ducitur. Hoc solūm pugno. *Cic.* Hæc
mihi cura nunc maxima est, ut, &c. *Terent.*

O tym rzeczy, gadka, pytanie, Hoc ambigitur. Id
controversiam facit. Id in quæstiōne, in con-
tentione & controversia versatur. Id pri-
mum in ea quæstione queritur. *Cic.*

O zdrowie komu stoje, vide; Stoje komu nā gardło.

O żnię co uderzyć, vide; Uderząc co o co.

Oba, obadwa, Ambo Uterq; *Cic.* Plaut. Ambō
dicitur de iis, qui uno tempore aut simul quid fa-
ciunt. ut; Eteocles & Polonices ambo perierunt.
Uterq; de iis, qui diverso tempore & separatio-
liquid faciunt: ut, Romulus & Africanus uterq;
triumphavit. Sic Polonicè.

Obadwa maię miecze, konie, cave reddas; Ambo
habere gladium, equum, quia sic unus significa-
bitur gladius equus. Sed: Uterq; habet gladi-
um, equum. Contra.

Obadwa maię miecze, konia reddes; Ambo habent
gladium.

Obiema rękoma pisze, Utraq; manu scribo, scio,
scito, scribere. Non ambabus; quia hoc nun-
quam

quam simul fit, nisi forte consulto ostentationis causa, vel alio fine. ut. Ambobus manib⁹ natare, rapere aliquid, vel; utraq; manu. P. Cn. Obaczam się, postrzegam się w czym. Vulgo dicunt multi; Facio reflexionem. Parum Laius, tu dices; Refl. Quo animum ad aliquid. Virgil. Adverto acris animum ad aliquid. Lucret. Excitatā animadversione reprehendi. Cnapius.

Obalam co nā sie, translate, zwalam, Derivare in se iram alterius. Terent. Suspicio odium, inimicitias. Cic. Litem meam facio. Verto crimen, periculum in aliquem, in adversarium. Liv. Quintil.

Obchodzę się, ut; Obeydę się bez tego. Nie potrzebuję cego, Facile patior me id non habere. Hac re non egeo. Carere aliqua re æquod animo possum, illum patior; non molestę fero. Operā ejus non egeo. Cic.

Obchodzi mię to, Movet me aliquid. Moveor animo. Hec modicē me tangunt. Cic.

Simile illud. Czuje człowiek ludzkie przypadki, Mentem moralia tangunt. Virg:
Obiezać się gdzie, aby z kim Assiduitate quotidiana & consuetudine oculorum assescunt animi. Cicero. Dicitur etiam animal ferum vel aliundē adductum, assescere domesticis. P. Cn.

Obiecuję gdzie kogo, jako chorego do Częstochowy, Ec. Facio vota de ægroto. Cicero. Vota pro ægro suscipere. Sveton. Obie-

Obiera
Op
Do
Obiera
nuc
fis.
liis.
Obiera
bier
Oblew
slic
Cat
Obiad
ade
tit
sun
cep
Obiad
sie
Obraż
los
lum
Obraż
Ter
Obraż
at.
Obyw
szk
piu
Nie

Obieray sobie wolnoć obierać, Optio tibi datur.
Optio tua sit. Cicero. Tua est optio. Plaut.
Do optionem eligendi. Cicero.

Obieram, id est; Wybieram, przebieram; Secerno
nucleos. Seserno sana à non sanis, à vitio-
fis. P. Cn. Purgo olivam à stercore & fo-
liis. Cato. Chędoż eliwki.

Obieram się, id est; Wiele czego nabieram, ut Nie-
bierzesz się tu, Non multa hinc auferes. P.C.
Oblewam co otowiem, cyną, woskiem, Illuefacio
alicui plumbum. Circumplumbo modiolos.
Cato. Vincio plumbō dolia.

Obradować się iakiey rzeczy, Satis jam hujus rei
adeptione, vel; possessione gavisus sum. Læ-
titia ex hac re perquisitā satis perfruitus
sum. Gaudium ex possessione hujus rei con-
ceptum evanuit. P. Cn

Obradowaniem się inż temu, vide; Nieobradowanem
się.

Obrażam się w co w rękę, w nogę, Lædo ocu-
los Horat. Offendo ad stipitem caput. Ce-
lumella. Offendo latus. Cic.

Obraził się tym, translate. Durius id accepit.
Terent.

Obrazi się lada czym, Facilē sit quod illi dole-
at. Terent.

Obywam się obyć się gdzie, id est; długą pomie-
szkać, Diutiūs alicubi commorari. P. Cna-
pius. sic.

Nie obył się tam, nie zagrzał mnie ysea nie skwasił

tam, Non diu isthic hæsit P. Cn. Non diu se tenere isthic potuit. P. Cn.

Ochapia mi sig kro, áhoico, Obversatur animo meo confusa species alicuius rei, vel hominis. Videor nosse, vidisse alicubi hominem. Nec nosse me hominem hunc, nec ignorare prorsus certò afferere possum; ita vultus ejus tenebris, vel obscura quædam species, animo meo oberrat. P. Cn.

Ochotnie mi pozy zyt, Benigno illo sum usus ad commodendum. P. Cnapius.

Ochyrgic sig translate, Facere périculum malorum, vel, molestiarum ignotarum. Semel experiri id, quod futurum aliquando est. Primum configere cum aliquo, vel, Primum impetum sustinere, & universè primum aliquid inexpertum aggredi, vel, ageare. Frangere glaciem, vulgariter paræmia dicitur. P. Cn.

O ięslito sig. Aer post frigus Incaluit P. Cn.

Od czego BOG? Nihil à DEO speremus opis? Nullumque auxilium cœlitus exspectandum est? Quid si hoc Deus avertet, aut in me illus vertet? Eventum exspectemus P. Cn.

Od czego ięzyk, ręce, klejzce, trzeniki? Ec. Quem ad finem nobis linguam, manus, natura tribuit? Quis alius est usus, vel finis calceorum? Ad quem aliud usum, calcei parantur? P. Cn.

Od meżzkania tyle placid, Habitare triginta millibus

millibus. Plin. Subaudi aureorum. Pro usu
domus, Pro habitatione pendo tantum. P.
Cnapius.

Od niewoli to stugā, koń, &c. Famulus hic apud
me est vilissimus. Hoc equō nonnisi extre-
ma necessitate urgente uti soleo. Tūm de-
mum, vel; Tunc tolum hunc famulum ac-
cerso, u n aliter mihi consulere nequeo.
Aliis famulis ad omnia sine discrimine utore
hoc nonnisi cum nullus alius adest. P., Cn.

Od poczatku swiata, Post hominum memoriam.
Post homines natos. Ab orbe conditio. Cic.
Od stowā do stowā, aż záťby poszli, A velitatio-
ne verborum ad pugnam vēntum est. Jur-
gati prius, postea conflixerunt. A verbis ad
verbera iurgando venio, P. Cn.

Odbiāam co ná ikim, Expeto. repeto pēnas ab
aliquo, ob aliquod delictum. P. Cnapius.

Odbiig to ná robie, coś Postow nieuzánował, Pa-
nas legatorum violaterum in te vertes. P.,
Cnapius.

Odbywam czym czego, Defungor. Cic. sic,
Byle jedno tym odbyć, by jedno ná tym stanęło, De-
functum utinam hoc sit modō. Terent.

Zdało mu się że iuż po był, zniknął, uszedł tego
co mu się śniło, Defunctus sibi somniō vide-
batur. P. Cn.

Nie ladá czym tego miał odbyć, któryby nie wrocił,
Non levī defunctorum pēnā, qui non resti-
tuisset. Livius. Defungi minimō Ulpianus.

Iednym guzem odbyć, Unâ plagâ rem solvere
Unâ rem solvas plagâ. P. Cn.

Odhodzić co chodzenieni nadgrodzić, Pedibûs com-
pensare pecuniam. Cicero. Compenso ob-
sequiô ambulatoriô. P. Cnapius. sic:

Odrobić co komu, Compensare aliquid operâ suâ.
Cicero.

Odsłużyc co, Operam alicui reddere pro pecu-
nia. Plinius

Odrobić, Defungi laboribûs. P. Cn.

Odćierpieć odboleć, Finire pœnas, dolores. Cic.

Odchowac; Defungi morbô. Defuncta morbô
corpora, salubriora esse cœpere. Livius.

Obmowić rzeczy, Defungi munere orationis. Cic.
sic;

Odpiewać odskakać, Sc.

Oddaię wet zá wet, Refero par. Par pari re-
fero. Cie. Reddo paria, Refero. Terent.
Reddo, vicem. Cic. Remetior. Plin,

Odechciato mu się czego, Deposuit desiderium
alicujus rei. Remisit de voluntate. Abjecit
voluntatem. Oblanguit in me desiderium
eius rei. Cicero.

Odechce się im, żal im będąc, że przyszli, Non ve-
nisse volent. P. Cn.

Odewstaie co. odewstało, Hiat conglutinatio in
rebus compactis. Conglutinatio non coa-
lescit, vel; coalescere desiit. P. Cn. Com-
pages soluta est, vel; rupta. Luceanus.

Odewstat chleb, Crusta panis ex vehementi, vel;
diutur-

diuturna coctura abscessit. P. Cn.

Odgryzęc się, Me remorsurum petis. Horat.

Odkupiłbym ten nie wczas, nit pokoy, káranie, Sc.

Rēdimerem pretiō pacem, acerbitatē, me-
tum virgarūm. Cicero.

Odlepia co, Contrarium; Przylepia, Glutinosa non
adhærescunt. Glutinosum aliquid respuitus
à lapide. Glutinô vineta hiant.

Odludek, Solitarius. Cic. A consuetudine vita
communis, alienus. Consuescere homini-
bus nescit. Ingeniō suō vivit. P. Cn.

Odmawiaią mi, Repullam fero, accipio, refero,
patior. Cicero,

Odstroit się instrument, regał, lutnia, Sc. Chor-
dæ cytharæ intentæ remiserunt. Fistulæ Or-
gani pneumatici ex consonis dissonæ factæ
sunt. Ob situm diuturnum, vel, àeris hu-
miditatem. Cic.

Odwływan com mowiąt, biorę w swoje gębe com
że mowiąt, Recanto opprobria. Horat. Ha-
beo pro non dicto. Livius. Palinodiam ca-
no. P. Cn. Retracto, Revoco dicta. Ovid.

Odwiał obwiniony, aby złoczyńca swego towarzysza,
Conscium maleficii sui existimatum, in-
nocentem proclamavit. Participem crimi-
nis negavit, quem antea affirmabat, P. Cn.

Odziębić ręce, nogi, Sc. odziebły mi ręce, Adurit
frigus membra. Virgil. Præriguisse manus
miles quidam annotatus est. Tacit. Ob-
torpuerunt mihi manus gelu, P. Cn. De-

perdere vitalem sensum membratim.. *Lucretius.*

Oglądzanie się z kim, uyrzenie, Congressus. Congressio. Cic. Do szczęśliwego uyrzenia, Ali qui inepte redditum. Ad revidendum. Latine autem; In redditum nostrum utriusque vel; In congressu alterum, rem differamus. P. Cnapius.

Ogłaszać się dać, Deponere ingenium sylvestre, feritatem. Cic. Exuere ferociam. Taeit. Mitigare. Cic. Mansuescere. Columella.

Okrzesany translata. Szwany, Duratus malis bellis laboribus. Liv. Sib. Jactatus & agitatus injuriis. Cic. Injuriis & contumelias sati ab omnibus vexatus. P. Cn. Vexatus per multa pericula. Mens durata malis. Lucret.

Obmierząc sobie, Displiscere sibi, laborare fastidio fui. Seneca.

Obmierząc komu, Odium mei cepit aliquem. Terent.

Omieszkac czego, zámieszkac ná co; Non recte vulgo dicitur. Negligere prandium, lectionem, &c. Multo etiam deterius: negligere ad prandium, Zámieszkac ná obiad omieszkac lekcyi, Nam negligere prandium. est. Zániedbać objadu; Quare melius dices; Non venire tempor. Aberrare ab hora lectionis prandij. P. Cnapius.

Omylam się, variè redditur.

Omyli-

OM OZ

89

Omyli tem się ná nim, Decepit exspectationem
meam. Operis meis non respondit. In
cassum hiavit. Cic.

Omylił mię zegar, Erroris mei horologium cäu-
sa fuit. Horologium secutus aberravi. Non
meum, sed horologii erratum est. P. Cn.

Omyliła mię drogą, id est; Nie myiechatem. Iter
ut sperabam, vel; statueram ingressus non
sum. P. Cn.

Omyliła mię droga, id est; Niespodziewałem się
żtey drogi, Minus commodum est hoc iter,
quam putabam. P. Cn.

Omyliła mię droga, id est; Udátem się inszą dro-
gą, Viam aliò ducentem secutus aberravi.
Procul avius erravi. P. Cn.

Opák wszyſtko, Versa & mutata in pejorem par-
tem sunt omnia. Cic.

Oſliźto, Lubrica facta est terra ob glaciem. P.
Cnapius.

Oſtyſzatem się, Fallitur meus auditus. Multa
non recte audivi. P. Cn.

Oſtoi się to przy mnie. Ad me id deveniet. Te-
rent. Devolvetur ad me. Liy: Apud me
hærebit. Hujus rei possessio ad me veniet.
Ego deniq; id possidebo. P. Cn.

Oſtać się gdžie dlá smrodu nie može, nie oſtoi się
przy nim nic dlá smrodu, Subſttere diu in hac
domo ob fætorem non possum. Fætorem
hujus domiciliū sustinere nemo potest. P.
Cnapius.

Otpo-

Otworem co stoii, Patet domus. Terent. Patente
valvæ. Patet aditus. Cicero.

Odżatowac czego, iużem tego odżatować, Lugere
vel dolere ob amissum, vel; destruetum ali-
quid desii. P. Cn. Dedolere. Ovid.

Sic; Nieodżakujesz tego nigdy, Nunquam te
hujus non pœnitabit. Xenoph. Nunquam te
hujus rei pœnitentia deseret vel; tibi exci-
det P. Cn.

Ozięgło się, Aér refrigeratus est. P. Cn.

Odzywam się komu, wołać cemu mię, Me adesse,
vel; intus esse, voce, sonitu strepitu significo.
P. Cn.

P.

PAchnie to gárdłem, kiiem, Capitale id es.
Fustuarium mereris, vel; meruisti. Cic.
Nunc cruribus capitique capitulo fraudu-
dem hinc creas. Plaut.

Páštwic się nád kim, Omni crudelitate aliquem
lacerare. Sævire, in sanire in aliquem. Sau-
ciare virgis aliquem ad saturitatem. Plaut.
vide. Przebarszczam nád kim.

Pátrz sam siebie, Res tuas age. Negotium tu-
um age. P. Cn.

Patrz że się tu y mnie doſtanje, vulgo. Pátrz dia-
ble że się tu y mnie doſtanie, Cum illum cæ-
di, objurgari, &c. aspicio, audio: quam ve-
reor, ne hinc ego aliquid, quod nolim au-
feram. Quid si me licet immerentem simi-
lirer

liter aggredientur? Divino ego jam mihi certum ab isthoc malum. P. Cn.

Pátrzy mu to ábo owo z oczu, ábo; nie pátrzy, Spirat bellum. Lucret. Spirat Tribunatum. Liv. Est in eo virtutis, vel; ad virtutem doles. Est in eo Catonis indoles. Modestia exterior suspicionem petulantiae removet. P. Cn. Ad facies eorum cum aspices, haud videntur mali. Plaut.. Nonne ipsum caput & supercilia illa peritus abrasa olere malitiam, & clamitare calliditatem videntur. P. Cn.

Pewnie že ták, bá pewnie že ták, Responso approbans, Sanè quidem ita se res habet. Ille quidem dedit, & libenter quidem dedit, quin liberaliter sanè maximè. P. Cn.

Pilno mi gdzie. Alibi & alia mihi curæ sunt. Aliò me curæ avocant. Multa me domum ire urgent. P. Cn. Non otium est nunc mihi auscultandi. Teren.

Ptaci teráz pochlebiać, id est; latino iest. Lucrofa nunc est adulatio. Magnum jam vestigal est assentari. P. Cnapius. Item Popłacá.

Ptaci tá moneta ábo nie ptaci, Biorq te pieniędze, Is nummus probus habetur ab omnibus. Habet pretium apud omnes. Nusquam rejicitur. P. Cn. Idzie wszędzy tá moneta.

Ptaci ten, videtur is esse. Magna conjectura est ipsum esse. Vereor ad modum ne is sit. Quidsi censem hunc ipsum esse. Propè

affirmem hunc esse. Ausim certare hunc esse. P. Cn.

Ptacy niewiesz. Certè fortè ignoras. Certè ne scis opinor. P. Cn.

Po chłodzie pojedziemy, Refrigerato àére, ardore solis remisso, iter faciemus. Antequam àér incalescat. Frigidore cælo, æstuofam viam evademus. P. Cn.

Po czemu co chodzi, niem, wiesz, ábo niewiesz, Callidus, vel; justus rerum æstimator, Diligentissime perpendens momenta officiorum. Unamquamq; rem æstimare, momentoque suò ponderare, sapientia judicis tenet. Cic.

Po drodze mi, nie zdrogi mi, Non devium est iter. Via fert per illum locum. Illac via est, ve ducit. In via est domus illa. P. Cn.

Podrogę moy grunt, po rzekę, Meos fundos ab alienis, via disterminat.

Po Ojcu, Bracie, Stryiu, Sc. w. żałobie chodzę, Patrem mortuum lugeo, nigram vestem induutas. In luctu sum ob mortem Patris. P. Cn.

Po piianu to było, Inter vina contigit. Horat. Per vinum exortum dissidium. Plaut. Temulento illi hoc accidit. Inter pocula. P. Cn. Ad vinum disertum. Cicero.

Po ręce, Nie po ręce, Commodè facis. Percommodè cadit. Non incommodè accidit. Nihil fieri potest commodius & aptius. Cic.

Po sobie znam, Ex me conjecturam traho. De me

Po. sobie mowili, czystal Sc. Alter alterum dicendo, legendo sequebantur. Alter alteri dicenti legenti succedebat. P. Cn.

Postáremus, ábo; Dávnoś ty lenimy, ábo on, postá-
remu drogo, táníe, Antiquum obtines hoc tu-
um, tardus ut sis. Plant, Eandem illam
rationem antiquam obtines. Terent. Simi-
lis atq; olim fuerat. Æquè atq; olim.
Cic. Nihil mutavit fortuna. Plin. junia.
Nihil mutavit annona, Livius.

Po mechu res. odore, gustu, colore,
etc. P. Cn.

Pa woli swey. Sponte suâ vivere. Lucretius.
Arbitratu suô. Ad arbitrium suum. Cic. sic.
Chcieć wszysko mieć po woli. Ad arbitrium su-
um omnia revocare. Cicero.

Pobitam goździe, kliną, czopu, &c. Crebro per-
cussu, protrudo clavum. P. Cn. Crebro ictu
tundo, pulso aliquid. Luc.

Pecierpieć, Aliquantum tempore pati. Aliquantum per sustinere, P. Cn. sic; Posiedzieć, poleżeć.

Początki to dobrego życia, Præluditur vita meiori.

Począć wino, pivá, beczkę, Promere de pleno.
Plaut.

Pod tākq, Si gratiam meam salvam vis. P.Cn.
Id

Id te orare jussérat, pròfectò ut faceres suam
si velles, gratiam. Plaut.

*Pod nietáską, Nisi gratiam nostram dissolutam
velis. P. Cn.*

*Pod winę, Pænā, vel; Multā interpōsitā. Cic.
Pochodzę, ut; pochodźitem sobie, Ambulando ali-
quantum sum fessus. Non parùm ex itine-
re lassus advenio. Non parùm lassatus sum
inter ambulandum. P. Cn.*

Sic; Podrobilem sobie, pokłeczątem, &c.

*Podkupię kogo, Liceor contra aliquem. Cicero
Plus liceor. Ulpian. Augeo pretium con-
tra aliquem. Pltn.*

*Padmowili sobie, Paulatim per altercationem ad
continuas & infestas orationes provecti sunt.
Tacit. Provehi in maledicta. Liv. Indul-
sere contentioni verborum P. Cn.*

*Podobnieyby to uczynić, Facilius id factu foret.
Ex usu magis esset. P. Cn.*

*Podobnieyby iemu do mnie przyć, Deceret magis
ipsum ad me venire. P. Cn.*

*Podrżeńiam komu, po kim, Sermonē aut mo-
res alicujus per jocum imitor. P. Cn. Of-
fendimur si quis sermonem nostrum imita-
tur, si corporis aut linguae vitium extimuit.
Seneca.*

*Podupadam, podupadły, Vix aliquod pristini splen-
doribus vestigium obtinet. Comminutae sunt
opes illius. Cic. Ad incitas redactus. Plaut.*

*Podziewam co gdzie. Niewiedzieć gdzie się podzia-
to,*

Fo. Ignoratur ubi projectum jaceat, quod
desideratur. *Columella.*

Gdzieś podziął broń? gdzieś porzucił? Quò con-
jecisti, vel; projecisti gladium?

Gdzieś podziął Syna! Co się z Synem twoim stało?
Gdzieś podziął, kiszczę, noż! Sc. Quid fa-
ctum est tuo filio i libro i cultello? *Plaut.*

Gdzie się podziąły pieniądze? komu się doftały?
Quò, vel; Ad quos ea pecunia pervenit?
Cicero.

Gdzie to podziejesz? Gdzie padziejesz pieniądze,
Quò hoc reserves? In quem usum vertes,
conijcies pecuniam. *P. Cn.*

Gdzie się intrata podziała? In quos sumptus
abierunt fructus prædiorum? *P. Cn.*

Iest to gdzie podzieć, Est locus, quò hoc resér-
vetur. *Cicero.*

Gdzie się podzieje? gdzie się udam? Quò me
vertam? conferam? In quem locum, vel;
Quò me conijciam? Quò me abdam? *Cic.*
Pogárza się choremu? Crescit, ingravescit mor-
bus. *Cic.* Crudecit morbus. *Virgil,* Gra-
viore morbo conflictatur, *P. Cn.*

Pogoda iest, Sudum est. *Plaut.* Serenat, Tem-
pestas arridet, indulget, *P. Cn.*

Pokażuię po sobie; Dáę co znać po sobie, Præ me
fero aliquid. Præ me gero aliquid. *Cic.*

Pokazał to po sobie, Hoc mihi significasse atque
annuisse visus est *Cic.* Quod animō ten-
tiebat, & vultu promptum habuit & lingvā.
Glo-

Clamant supercilia malitiam. Vultu ferebat, quos spiritus gessisset. Taceit. Znac co mys.it, Manifestus erat tacitæ cogitationis. Idem.

Pokażuię się. Stawam grzecznie. Popisać się. Stanąć się, Dare specimen sui. Lit. Dare specimen indolis, virtutis. Pln. In causis forensibus præclarè consistere. P. Cn.

Tym się popiąże, Hoc mihi, palmarium erit.
Terent.

Poki pot, Usque èd dum per naturam, fortunam, vitam, vires, licebit. Eatèmus quo ad licebit. P. Cn.

Pokrzeszam się, Erigo animum. Recipio me. Ut me recepi. Cic.

Polepszam się. Recipio me ad frugem bonam, Cic. Mutare mentem, mores. Terent. Redeo ad bonam frugem Lamprid. Frugi jam factus est. Sic erratum est, redeo in viam. Cicero.

Polepszam w tårgu, Adiçcio ad pretium. Adjetionem ad pretium facio. Ulpian.

Polepszam myta, Addo ad mercedem pactam. P. Cnapius.

Polityk zły, Quia omnia ad statū sui conservationem refert, sive honesta & justa sunt, sive non modò utilia. Qui fronte & vultu tantum præ se fert virtutem & pietatem, quamvis ab ea, longè abhorreat. Qui sacra & profana, divina & humana omnia, utilitate metitur. P. Cn. Pomig-

Pomieszkać kędy, pobyc, Commotari aliquantis-
per alicubi. Agere alicubi, vel; apud ali-
quem aliquanto tempore. Esse cum ali-
quo complures dies. P. Cn.

Pomylić komu szyki, pomieszać kogo, Conturbare
aliquem. Cic. Petubare mentes & ani-
mos hominum. Idem. Confundere sensus
animi alicujus. Lucret. Deturbare aliquem
de mente, de spe. Deicere de statu adver-
sariorum. Huic tantæ audacjæ, consilium eri-
pui. Cicero,

Pomyslam do czego, in malam partem ferè sumi-
tur, ut; Pomyślał do miejskā, pomysłałem do
noża, do ruznice, &c. Veniebat mihi in men-
tem furari, crumenam abscindere Subibat
mihi nefandam cædem patrare. In mentem
veniebat mihi cogitatio cædis. Aliquid ne-
fandum audere cogitavi. P. Cn.

Ponatria się co złego, Integrascit hoc malum.
Terent. Redintegratur. Livius. Recrudescit
morbis. sedatio. Livius.

Poniewieram się, Subinde muto habitationē P.
Cn. & sequ, Permuto sedem sede. Ter-
ram terræ permuto Inquilinus, advena sum.
Habito in alieno.

Poniewoli, Non spente. Virg. Malo coactus
fecit. Terent. Metu ac malo coactus. Cic.
Poniewolnie to uczynili; Muścieli to uczynić, Ex-
pressit hōc necessitas Patribus. Livius.

Poptaća żbaże, ptaci, má cesę, Habet pretium,

omona. Est alicujus pretii aliquid. Cicero.
Est in pretio. Horat.

Poprawiam się, ut; Za laty nieco poprawie się
wino, Ad bonitatem aliquam per annos ve-
nit vinum.

Poprawiam się, aliter; Niech się poprawię. Zno-
wu lepiej rzeke strzelę, &c. Sine me emen-
dem. P. Cn. Dicā secundò melius. Emen-
datius, melius scribam Rectius juculabor.
Accuratiū iterum agam. Idem.

Poprawić, uderzy cie drugi rąz, dać drugi rąz, Ge-
minabit. nisi caves. Terent,

Poprawiam w piecu. poprawiam pasa, czapki popregu,
świece, &c. Cave reddas: Emenda in forna-
ce, emenda, pileum, cingulum &c. Sed;
Commove ligna in fornace. Urge forna-
cem ut inclescat. Excitaflammam lan-
gventem in fornace. Accommoda zonam,
pileum male jacentem. Concinnè mihi
apto vestem male jacentem. P. Cn.

Poprawiemy ná wieczerzy, Będziem lepszą miec
wieczerzą, Cenare licebit rectius. Plaut.
Lautius cænabimus. P. Cn.

Poprosić kogo, popros go, Tento aliquem preci-
bus. Tenta, experire precando. P. Cn.

Peranili się, Invicent, mutuò se vulnerarun . P.
Cnapius. sic;

Pozabiali się, Mutuò se interfecerant. P. Cn.

Poruszam się w chorobie, Exaspero, irrito mor-
bum ambulando. Crudescere facio mor-
bum

bum. Vires morbo fessas, ultra modum exercens, concidi. P. Cn.

Porwon, porwones BOGU, porwon temu ovemu porwoni, Sinamus illum. Habeat. Fruatur. In rem malam abeat. Illum ego nihil moror. Valeant, vivant qui mihi malè volunt. Valeant, qui inter nos dissidium volunt. Cum suis vivat valeatq;. P. Cn. Sine, vivat ineptus.

Porwáno to BOGU, DEO hæc sint curæ. P. Cn.

Porwony kátu te bogáctwa, to rżemiesto, Vivite opes. Id est; Valete.

Porywám zá tēb kogo, zá brodę, Ec. Involare in capillos alicujus. Terent. Invado bárbam, capillos alicujus. Sveton.

Pośiadam kogo. Prior sedeo. Priorem locum occupo. Præcedo in confessu aliquem. Ante omnes sedeo. P. Cn.

Pośiada mię kto, Inferior sedeo. Idem,

Posiedzisz tám ábō tu, Sedebis vel; hærebis isthie satis diu. Diutiūs quām velles hic manebis. Sedebis hic usque dum te tædeat, vel pænitentat. Usque & usque, vel; diutissimē sedebis: ad fastidium. P. Cn. Sic Polezyż tu.

Pośladować, poślakować kogo, Consequi aliquem vestigiis. Cic. Deprehendere per vestigia. P. Cnapius.

Pośliznąć się, Labor in glacie, aut, in lubrico. Fallor vestigiō in lubrico. Lubrico fallen-te gradum, concido, prolabor, P. Cn.

Pospolicie mowiąc; Dáwno mowią stara przypowieść; Obtinuit proverbii locum. In proverbio est aliquid. Trítum sermone proverbium. In communi proverbio. Cicero,

Pospolite ábo publiczne mieysče, Locus publicis usibus destinatus, Publicum. Nemo prohibet, publicum est. Plaut. Substantivum publicum, Polonice variè redditur.

Ukázac się ná świat, Prodire in publicum. Svet. Egredi in publicum. Tacit.

Niewychylic się z domu, Carere luce ac publico, Cic. Abstinere publico. Tacit.

Záwiesić ushéwy, lisy ná rynku, Proponere literas in publico. Lex in publico proponitur, Cicero,

Iáwnie chodzić, nie kryć się, z domu wychodzić, Versari in publico. Tacit. Záden by się ná rynek, ábo ludziom nieukazał, Nemo forum aut publicum aspicere vellet. Liv. Przez rynek iachać. Per publicum vectus. Sveton. Postepuię sobie z kim surowie, tásławie, chyrże, Sc, Agere cum aliquo placide, severè, renissè, iracundè, vehementer subdolè. Traetare aliquem, alperè honorifcentissimè, improbissimè. Cicero.

Postąpię zemna tásławie, Äquo illo usus sum, Cicero.

Postąpię z nim jako Uciec. Næ ille me facili uteatur Patre. Terent.

Postępować z ludźmi nieumie; Nieumie się z ludźmi

dzmi ochodzić, Nescit uti hominibūs, vel;
hominum operā, amicitia, humanitate. Ne-
scit aliis obsequi, ubi officium humanitas, ve
necessitas postulat. Non novit pro digni-
tate sua quemq; tractare, Non se aliorum
moribus, vel; ad mores aliorum accomo-
dat. P. Cn.

Poświatā, Nox serena. Cic. Nox sideribūs il-
lustris. Tacit. Cātę noc poświatā, Pernoś
luna erat. Liv.

Potrzasam, posiewam w mięsz nā palec, Supercer-
no terram pollicis crassitudine. Plin.

Potrzaskaty się wzdłuż drzwi, Assulatim, Af-
fulosē fores fractae sunt. Plin.

Potrzebuie tego po tobie, Desidero à te aliquid.
Requiero. Cic. In hac re prudentiam ma-
jorum nostrorum requiro. Idem.

Powarzył mroz zioła, Adussit frigus herbas.
Virgil.

Powietrze nie zdrowe; Nie stuży mi to powietrza,
Vix sustineo gravitatem hujus cæli ac loci.
Homini aér initicus. Cicero.

Poymią mię, ut; pojmano go z licem, Deprehen-
sus manifesti furti, & manifestō furtō. Gel:
Poymie koń, Equus tentat, vel; incipit trahere
currum. Equus tentans trahere currum,
aliquantum commovet. P. Cn.

Pozbywam czego, Defungor curā certaminē,
morbō, præliō laboribūs. Livius. Perfun-
gor bellō, curā, laboribūs, periculis. Cicero.

Perfunctus sum appellā. *Lucretius.* Defun-
gor regis imperiō. *Livius.* Anī pozbyć, ani-
się przy tym zostać godzi, abo może; Nēc amit-
tendi, nec retinendi ejus est copia. *Terent.*
Pożegnać się z kim, z czym, sensu inimico. vide.
Rozbrat.

Pozyteczno mi to, Rationes meæ ita ferunt.
Operæ pretium est, *Cic.* In rem nostram
est, *Plaut.*

Pożytku nic z tąd niemam, Mihî nullum inde
operæ pretium *Juv.*

Pożyczanie, ut, To moje wszystko pożyczwienie, vi-
de; *Zywność.*

Precz z tąd, prowadź się z tąd, *Fora,* Faceſſas
hinc. Abi tu tacitus tuam viam. Faceſſi-
te hinc omnes. Perge quo cœpisti egredere.
Aufer te hinc. *P. Cn.*

Prožny chleb, prožna strawa, Telluris inutile
pondus, Nos numerus sumus & fruges
consumere nati. *Horat.*

Przebárszczam nad kim, przewodzę, pâſtmie się nad
kim, Petulanter & contumeliosè injurius sum
in aliquem. Perfumiam injuriam aliquem
exagito. Vires suas in me premendo & ve-
xando ostentat. *P. Cn.*

Przebierać sobie palcami, Ludere digitis. *P. Cn.*
Przebiera się czego, przebrało się, Exhausta est ami-
corum benignitas. *Cit.* vide. Przerzedźio
się.

Przebiia papier, Transmittit literas papyrus.
Plin.

Plin. Chartam hanc atramentum intimè penetrat. In charta hac atramentum diffluit. P. Cn.

Przebudować wiele. Ná wybudowanie wydać, strawić. Prodigio bona mea, rem meam, ædificando. Impendo rem omnem in ædificia. P. Cn. Sic.

Przefroić, przeprawować, przefutrować, przecząsfa- wać, przepiąć, przemarnować.

Przebudżam kogo, Inquieto aliquem. Sveton. Exsuscito quietum aliquem. Cicero.

Przecherá, Nasutus. Mart. Nihil est nasutiùs illo. Horat. Nasutilus. Apul, Qui nos suspendit adnuncō. Nasutus sis usque licet, sis deniq; nasus. Mart.

Przechodzić noc, przesiedzieć noc, przedrzemać kaza- nie przespac, Idem. Cátq noc chodzić vide; Cátq noc pić.

Przekrzcic inaczey nazwać, Dare nomen æqui & boni, iniquitati. Vim verbi in aliud, atq; cæteri accipient ducere. P. Cn.

Przeciągam się, Ściągnę się pożiewajq, Pandicu- lor. Plaut. Fest. Pandiculans oscitatur. Plaut.

Przeciekà co, Vina per colum perfluent. Lucret. Perpluo. Beneficia beneficiis tegito, ne per- pluant. Plaut. Per coagmenta pavimenti, aut vasis aqua transit, perstillat.

Przecisnąć się, przez Sc. Turbam confertam penetrare. P. Cn.

Przecin

Przeciw probie Oycowskiey. Adversum quod,
vel; Quam ejus me obsecravisset Pater. P.
Cicero.

Przeciw sie, Lacestanti, ridenti me respondeo
Inepientem non fero. Petulantiae resisto.
P. Cnapius.

Przeciwnym sposobem, Peccasse se non aguntur
objurgantes molestè ferunt. Contra quam
oportebat. P. Cn.

Przezekaſz ſię, Exspectabis fatis superq; Plus
ſatis: Diutiūs quam velles. P, Cn, Sic;
Przesiedziſz ſię, przepoſciſz ſię.

Przeczeſtować, Convivijs patrimonium diſſipa-
re. Cicero. Per comitatem rem perdidit.
Plautus.

Przedkim niewiem co czynic. Gdzie ſię przed nim
podzieć, Non est quò declinem, vel effugiam
ipſum. Incertus sum, quid cum illo agam.
P. Cn.

Przed sobą mam co, In manibus est oratio, res.
Cicero. Agas quod in manu est. Plaut.

Przed sobą mam co, de futuro ſtatim, Instat mihi
longum iter, bellum. Cic. Proximum eſt,
periculum. Bud.

Przegorzał, vide; Przemokło.

Przezryzyſz ſię w misie, Cantharus eſt lanx oſte-
det tibi te. P. Cn.

Przegniło, Putredo penitus pervaſit aliquid,
Humor penetravit intimè, P. Cn.

Przetadować Navem nimium onerare. P. Cn.

Przesie-

Przesiedzi tam, Ibi plurimum est,
Przeknąć, Transmittere per guttur cibum,
potum, salivam. P; Cn.
Przemakam, Permadeo. Columb. Permaduit
terra.

Przemokłem wszystek, Totus pluvia madeo,
permadui. Idem, Ad imum persedit imber.
Virgil.

Przemarnować, przetotrować, przestroić, Ec. prze-
bulac, Profundere Patrimonium. Cic. Pro-
fundere pecunias in eas res, quarum mé-
moriā aut brevem, aut nullam sunt reli-
cturi omnino. Patria bona, fortunas suas
abligurire. Sic; Ziadto się, zpiło się, Come-
sum, expotum. Plaut.

Przemanąć, przemarzłem, Gelu penetravit in
artus. Sil. Penetravit me gelu. Pervasit ge-
lu ad intima præcordia. P. Cn.

Przenaymuję kogo ná kogo, ná co, Pretiō induco
aliquem ad aliquod facinus, ad cædem ali-
cujus. Suborno submitto percussorem. P.
Cnapius.

Przeniewierzam się, Fides mea apud aliquem
in aliqua re suspecta est. P. Cn.

Przeniewierzył się, Non stetit in fide. Fidem
datam mihi refellit. P. Cn,

Przepadat deszcz, Alternat pluvia, vel; serenum.
Alternis pluit vel serenat. Alternat cælum.
P. Cnapius.

Przepadź, rok miesiąc, Annus mensis, alter-
nis

nis sudus, alternis pluvius. P. Cn.

Przepalic piec iżbę, Ultra modum succendere fornacem. P. Cn.

Przepetnam, Fundo impleo usque dum redundet, Ultra modum impleo vas liquore, P. Cn.

Przerzedźto się czego, przebrało, Rari jam reperiuntur candidi, antiqui viri. P. Cn.

Przesiedzieć kogo, Vincere aliquem sedendo. P. Cn.

Przeskrobać, przestrugać, propriè, Ultra modum redere, alciare. Nimiùm radendo, asciando attenuare. Preradere latus vitiis. P. Cn.

Przeskrobać translatè, Nimis accuratus & rigidus sum censor, exactor, politor; &c, P. Cn.

Przęstiae co przez co, Pertinet. Cic. Vim per omnem mundum pertinentem. Nervi toto corpore pertinentes. Cic.

Przęstawa się obiad, potrawa, Corrumptuntur pisces. Terent.

Przesypiam sprawę, obiad sc. przez niedbalstwo utrācam, Indormio causæ. Cic. Desum officio, occasioni. Livius. Dum somno indulgeo confectum est prandium. Idem,

Powiedzieć drogę do kqd, Pernosse, perdiscere iter peragrando regionem, Lustrandō, visendo regionem, urbem sylvas dedici iter. P. Cn.

Przewodze nad kim, vide; Przebárszczyam nad kim.

Przewodzę swoie, Pervinco. C.c. Non potuit petvin-

pervincere ut; &c. *Liv.* Efficere quod capias. *Terent.* Cicero. Efficere propositum. Cicero.

Przezrżec pole, Terminare oculis subjectos campos. *Livius*

Sic; Nie przezrysza pola; Terminare oculis subjectos campos haud facilè queas. *Livius*.

Przez list będzień z sobą rozmawiać, Bonō literarum utemur. Cicero,

Przez nos mowić, Per nares emittere vocem. De nare loqui. P. Cn.

Przez Paćierz, przez Zdrowaś Maryja, przez Misere, Spatiō tantō, quantō recitari Domini ca Oratio solet, vel; pot st. P. Cn.

Przez żebu mowić, Summis labris loqui, prōmittere. *Senec.* Hæret, titubat loquendo. P. Cn. Ægrè & cum fastidio mihi loquitur, vel respondet. Non ita affabilem se mihi exhibet, ut amicum decet, ut amicum eum credam. *Idem.* Malignis & vix exentibus verbis promisit. *Seneca.* Przeżebiąć, Perfrigescere. *Varro.* Perfrixisse fauces.

Mart.

Prz zuwam się, Muto calceos.

Przezwisko abo imię toż z kim mám, Sum cognominis alicujus. *Plin.*

Przeczyć co, ut; Nie przeżyjesz tego. nie przejedz, nie przechodzisz, Absumere, consumere usu. Cato. Cicero.

Przezywam' kogo, tym swym, przezwisko sremotne daię

daię, Cognomina ridicula, probrosa, contemptim mihi imponit, affingit. Contumeliosè me spurium vocat. Per probrum.
P. Cn.

Przykuſtu, Inter vinā. Horat. Ad vinum difertus. Cicero. Inter pocula. P. Cn,

Przy świecy. Lucubratione aliquid facere. Cato. Ad lucubrationem.

Przy wieczerzy, Inter cenanam aliquid accidit. Cicero.

Przy ziemi. Secundum terram aliquid succidere. Varr. Solo tenus amputate. Colum: Propius stirpem recisæ taleæ. P. Cn.

Przybierzeć czego. vide; Przyboleć, przyleżec, przyałac,

Przybierami czego. Amplius aliquid accipio. Acceptis addo. P. Cn.

Aliquantum jam noctis afflumo. Cie.

Przybłąkać się, Errando aliquò devenire. Errore viarum deferri. Errabundus bos pecori, armendo nostro accessit, se adjunxit, P. Cnapius.

Przyboleć czego, vel; od czego, Luere dolore convivium. Luere pœnas crapulæ. P. Cn. Malô hercle suo convivat. Enn. At næ tu hercle cum cruciatu magno dixisti id tuo. Plaut.

Przybudować do czego, Adstruere. Continuare domos manibus. Livius. Accessionem ædibus adjungere. Cicero.

Przy-

Przybudowac wrogore, Superstruere. Geneca.

Przychodzi ku sobie wino. Vina mutata restituuntur sibi. Plin. Redit caseus in musteum saporem. Idem.

Przychodze w posmiech, Incurro in hominum factorum urbanitatem. Cic.

Przychodze na czyste ręce, przyszedł na me ręce, Manibus meis negotium præbuit, objecit, exhibuit. ex G. Manuum mearum ministerium, operam sortitus, vel; expertus est. ex Gr.

Przychodzi mi, vel; Przyjeto mi darmo, facio trudno, Gratis mihi constat. Cic. Magno mihi stetit. Gell: Quanti mihi stetit, quod &c. Quintil. Parvō, veld Magnō pretiō acquisivi. P. Cn.

Przychodzi mi tyle, z majątności, Tantum mihi reficitur ex meis possessionibus ut. Cicero. Tantum mihi redit ex prædiis. Idem. Nihil ad me redit ex his. Plin. Dena millia ex melle recipio.

Przychodzi, ut; przyidzie mi żebrać, uciekać, In eam necessitatem, vel; fortunam deveni, ut mendicandum, vel; fugiendum sit. Neces- riò mendicabo. ex Gr.

Przydymie co, Palla; Fumō inficere.

Przygrzewam komu dokuczam, Cwicze kogo, Persequor infestò, infector aliquem vehementius, insolenter. Cic. Exsector sum alicuius. Plant. Sic; Bardzey nami dokuczaj,

Laboramus domesticis hostibūs magis, quam
externis. Cicero.

Frzyiachano po mnie, Venit qui me ad Patrem
vocat. Venit qui me hinc domum currus,
equo avehat. Missus est à Patre famulus,
vel; vector, qui me ad illum devehat. P. C.
Przyjśto do ciebie chęcīę iacyś ludzie; Sunt qui
te conventum velint.

Priyada się to, przyuadło się, Obsaturabere isti-
us propediem. Terenti. Qui audiunt sati-
entur fastidiō similitudinis. tr. Cicero. De-
fatigare satierate alicujus rei. Cic. Fessus
satietate videndi. Luenet,

Przymierzam szaty, oburia. Exerior an quadret
mihi vestis, calceus. ex Gr.

Przymierzam komu do gęby, mieczem do boku.
Intento alicui gladium. Livius.

Przymierze wyszło. Exierunt induciae. Exiit
tempus induciarum. Livius.

Przypadam prohem, Conspergor, obseror pulve-
re, nivibus. ex Gr.

Przypiekam, Modicē torres, frigo. Cael: Aurel.

Przypiam się piwu, minu; Assvesco vino Sæpe
bibendo & regustando vinum, satori ejus
ingrato assvesco. ex Gr.

Przypinām eo. Fibulā, spinis, affigo. ex Gr,

Przypinām popregu, proprię, Substringo, vel; Ab-
stringo cingulam.

Przypinam popregu, improprię. vide; Uymieę ko-
go w klezycę.

Przyp-

Przypinam się do czego, Tenaciter adhæresco
alicui, complexu, manibūs, vel; unguibūs,
ut aves pedibūs, ut serpentia, ex Gr,

Przyptacam czego. Luo pēnas. Fero pēnam
stultitiae. Cic. Premium ob stultitiam fero.
Terent. In perniciem hoc tibi vertet Livius.
Tacit. Fraudi id tibi erit. Liv. Cic. Fæ-
nerato illud abstulit. Plaut.

Przyptacam czego czym, gárdtem Sc. Expende-
re pēnas capite. Terent. Fraudem capita-
lem, inexpiabilem admittis. Morte illi vin-
dicta stetit. Paterc. Haud parvō illi stabunt
hospitia. Virgil. Multō sangvine ac vulne-
ribūs victoria stetit. Livius.

Przyptacisz, zápłacisz skorą grzbietem, Pendes
pēnas tergō. Terent. De corio tuo illi sa-
tisfacies. Plaut,

Sic; Będzie to z ubliżeniem zdrowia, życia, Vitæ
damna ista parantur. Seneca.

Item. Boję się, bym tez rospusty grzbietem nie
przyptacił, Male formido ne mea petulan-
tia in tergum meum veniat. Plaut.

Mnie tego przyptacić, Tergi mei facio fidu-
ciā. Plaut.

Przyrzeka się choroba, Penetrant contagia mor-
bi in aliquem. Lucret. Infici contactu al-
terius, Tacit. Vulgatur facile aliquis mōr-
bus. Livius, Contactu communicatur.
Contagione transit morbus. P. Cn. ex Gr,

Przykłysz, Avidior aliquantum ad rem.
Terent.

*Przyśnito mi się co, Tale somnium vidi. Ovid
Venit in somnis imago amici. Virgil. Co-
gitata dicta facta diurna, dormientibus no-
bis obiciuntur, ex Gr.*

*Przystępny, Est ad illum aditus facilis, vel; in
aliquem locum. Patet aditus ad illum. Cic.
Patet morbis senectus. Cels.*

*Przystępny do rzeczy, Verba ad rem confer,
Terent. Dicta tua ex factis noscamus. Plaut.
In rem præsentem eamus. Seneca.*

*Przystrzegam miary powinności, refrazania, &c. Te-
neo modum, medium, mediocritatem, de-
corum. Cicero. sequor officium. Servio
existimationi. Teneri munus suum. Exi-
stimationis atq; officii ratione ducor. Idem.
Obserwo leges. Sartatecta tua præcepta ha-
bui. Plaut.*

*Przywędzić potrąęg, Nidore inficio fercula. ex
Gr. P. Cn.*

*Przyficha co do czego, Siccitatem adstringente
adhæsit. P. Cn. ex Gr.*

*Przymuie się szczep, naśenie, ziarno, &c. Con-
cipit radices arbor. Ulpian. Coalescit ficus
olivæ, scilicet, inserta in olivam. Columell:
Arbor translata in agrum cum terra coale-
scit. Ulpian. Mittit radicem semen, plan-
ta. Colum: Comprehendit stirps in solido
celerius, in rubrica difficilius. P. Cn.*

Przyznawam komu lata, Do veniam ætatis.

Przyznawam mu lata, Veniam ætatis obtinuit.

Sue

Suo jure vivere posse judicatus. Edicti de
annis gratia illi facta est. P. Cn. ex Gr.

Psuie się potrawą złą abo zbytnim iedzeniem,
Concipere morbum ex cibo. Crudum esse
ex multo. vel; malo cibo. Cruditate labore
vitio cibi. P. Cn. ex Gr.

Pukam puknęło co spadszy, Sonitum edo ex la-
psu superne. Pulsu sonitum edò. ex Gr.
Dat sonitum vesica displosa repente. Lucr.
Quantum displosa sonat vesica. Horat.

Puka się drzewo, Gemmat vitis, planta. Cic.
Colum: Germinant herbæ, plantæ, arbores,
Plin. Turgent gemmæ in palmito. Virgil.
Sic; Nie puścza drzewo. nie puka się, Silent ar-
bores, virgæ: Silentes ferulæ cum collicu-
lo. Silens flos: Gemmæ se nondum mo-
vent & surculi silent. Plinius-

Puká się orzech, Hiascit nux. Cato,
Puścza się ktoś, Culmus exit in spicas. Spi-
cas e-mittit. P. Cn.

Puścza się z hoże z ziarną, abo; puścza ziarno,
naśenie wchodzi, Exit granum in radicem
in herbam. Exeunt semina in fruges. Plin.
Sata exeunt in culmos. ex Gr.

Puścza ziemia rozmarża, Regelatur solum. Co-
lum: Gelata solvuntur. P. Cn.

Pyskla się czym, Contamino manus contactu.
rei sordidæ. P. Cn.

Sic; Ja się tym abo toką pyskać niechę, Nos
hac à scabie tenemus ungues. Mart.

W

RA RA

Pyskłę, Immundo contractu aliquid fædo. P.
Cnapius.

Ptam się do Krakowa, do Rzymu, Quæro quā
yia eatur Cracoviati Rōmam. Rogito quod
iter tendat; ducat Cracoviam, Romam. P.
Cnapius.

R

R Ad nie rád, Vellit nolit. Cic. Vellint no-
lint. Plin. Invitis illis dicam, Seneca,
Radbym wiedział, Curæ est, quid sit negotiū.
Plaut. Ayemus aliquid audire, & discere.
Cicero.

Rády cie wiedział, Percupidus est tui. Cicero.
Ráma, rámę okien, Cubilia fenestrarum, tigno-
rum. Vitrum. Jugamenta. Cato Margo li-
gneus, æreus P., Cn.

Rámami opráviony, w rámach, Formis ligneis in-
clusus. Jun.

Rana tktzona, Ex retuso telo plaga. Cels.
Plaga feste, saxo inficta. P. Cn ex Gr.

Raz; Nomen, exprimendum est aliquo substantiivō
commodo ut sénr; Occasio, Tempus, Factus, Sal-
tus, Svasio, Petatio, Accessus, Conatus, Impetus.

Pierwszy raz (rzucając, strzelając, skażąc) był
szczęśliwy, drugi nieszczęśliwy, Primus jaetus
cum non fecellit, fuit felix. Primus con-
atus, impetus, saltus felix, alter infelix.
P. Cn.

Pierwszym cisnieniem chybili, Primo jaetu aber-
avit. P. Cn. Pier-

Pierwszy raz go nie przypuszczono, Primo accessu admissus non est. *Idem.*

Raz się powiedzie w potyczce, drugi raz nie powiedzie, Unus conflictus est felix, alter infelix,
P. Cnapius.

Do trzeciego razu przeciążł, Tertio istu abscondit. P. Cn.

Zá trzecim razem przeskoczył, Tertio impetu facto, vel; Tertio impetu transiliit. P. Cn.
Drugi raz dum; duplarem sensum habet. 1. Iterum, aut secundò dabo. 2. Altera occasione, tempore adventu dabo quod modò negavi, P. Cn.

Zá ieden raz zebrać, Unā vehe, vel; vestigatione adferre. ex Gr.

Drugi raz uderz, Alteram plagam adde. Ictum repetit gemina. P. Cn.

Rezolut, odwazny, Certus sceleris. Tacit. Certus mori. Virgil. Prodigus animæ, vitæ. P. Cn.
Ad omnem eventum paratus. Cic. Paratus ad periculum animus. *Idem.* In utrumque paratus, seu versare deos, seu certæ occumbere morti. Virgil.

Rezolut, nie dugo się namyślać, Vir consiliū celeris. In consiliis expeditus. Promptus consiliō, P. Cn.

Rezolutorac się, namyślic się, postanowić usiebie, Consiliorum exitum invenire, Expedire, explicare consilia. Cicero. Consideranti & dubitanti utrum eundum esset an non, tandem

dem visum, vel; inclinavit animus. P. Cn.
Tandem alternanti potior sententia visa
est. Virgil,

Robi piwo wino, &c. Aestuat mustum. P. Cn.
Fervet vinum cum ex musto in vinum tran-
sit. Plin. Aestum mustulentum emittit vi-
num. cerevisia. P. Cn. Aestuantia vina.
Pallad.

Robic przestaie wino, piwo, Defervescit vinum.
ex Plin.

Robotę się to dzieje, Factura hoc præstat.
Roiq się pyczoty, Vernant apes. Exundant
novis fætibüs apes. Examinant alvei, vel,
alvi. Id est; Examina emittunt. Colum:

Rok temu, dwie, trzy latá, rok iako umart, Anni
trecenti sunt postquam est mortuus. Plant.
Septimō ab hinc anno obiit. Mensis hic
agitur septimus postquam venit. Cic. In-
tersunt, anni, menses, dies, &c. tres decem.
Plin.

Rospiesćić kogo, Mollem reddere deliciis. P. Cn.
Rospiam się rospitę się. Crebris compotationi-
büs vinosissimus evasit. P. Cn. ex. Gr.

Rospłakać się nie utulono, płacze, Effundi in la-
crysas. Tacit. Laxo lacrymis habenas.
P. Cn. Do me fletui effuso Dedere se
lacrymis & lamentis muliebriter. Cicero.

Rospłaszam. Terrorre incusso dissipo aves, ani-
malia, homines, &c. P. Cn.

Rospużczam pertę, Diluo gemmas acetō. Re-
solvo

Solvo margaritas in tabem. id est; liquorem.
Plin.

Rospuszczam się, roskosznikiem się stać, Mollesco.
Tum genus humanum primū mollescere
cepit. Lucr. Labuntur ad mollitem mo-
res. Cic. Mollitia & luxu fluo, Diffuo lu-
xuriā & lasciviā. Idem.

Rospuszczam się nā co, Indulgeo gaudio, chore-
is. Plin. Virgil In longinquum mittere
cupiditates. Sen: Remitto frenos dolori.
Plin. Jun. Frāngor deliciis. ex Gr.

Rospuie się co, iako sol, bryta, kruszy się, Resol-
vit se gleba. Virgil. Dissipantur quædam
saxa. Friatur & dissolvitur saxum. Vitruv.

Rospuie się státek, Dissipatur. Cic. Dilabitur
vetustate navis perris, navigium. Livius.

Rozbiegały się konie, Expatiantur equi. Ovid,
Rozchodzić nogę zdrętwiały, Stuporem cursu, vel;
ambulatione discutere. P. Cn.

Rozdrobuchać się, Accipere animum mentemque
benigam in aliquem. Virgil.

Rozdzieram oczy, przedzieram oczy, Diduco post
somnum palpebras. Detergo palpebris ho-
norem. Palpebras concretas dirimo. P.
Cn. Detergere somnum pollice. Claud.

Rozespał się, Resolutus somno, Ovidius. Non-
dum se collegit ex somno ex Lucr. E somno
gravi excitatus non est. P. Cn.

Rozgadał się, Longius in dicendo proiectus est,
Longius provexit orationē suam. Longius
prove-

proiecta est ejus oratio. Effervesce in dicendo. Cic. Incaluit is orator: fervet oratio. Fervet ejus cor lingua, merô. Ovid, Rozgardias, ná trzy zbyty, Helluatio: circumpositio: intempestivum convivium. Cic. Summa cænarum lautitia: Fenest.

Rozgardias stroiq, Helluor. Luxuriosè, licentiùs, petulanter vivo. Cic. Effusi in luxum, epulas, nocturnos cætus. Tacit.

Rozgoścīc sīg varie sonat, Deponere, vel; Exure hospitem, viatorem. Cic. Familiarem, vel; domesticum fieri, exhilarari. Exhilarescere, oblivisci itineris, peregrinationis. Requiescere à labore & commodis. P. Cn. Roziadł sīg propriè, Appetitus voracitatis eum invasit. P. Cn.

Roziadł sīg impropriè plus est, quam Rozgniewat sīg, brutis servit, Efferatus irâ odiōq;, Livius. Rabies illi venit. Virgil.

Roziadły, roziuszony, Rabiosus. Cic. Stimulatus rabie. Catul. Efferum pecus. Effera- ti animi, calentes adhuc à recenti pugna, Livius.

Roziezdżaiq sīg, Diversi discedunt. Digrediuntur. Solvitur cætus. P. Cn.

Rozkopywam gorę, grąblę, Disijcio fossoriis, ligonibūs, montem aggerem. P. Cn.

Rozkrasć, Furtò distrahere. P. Cn.

Rozkupiono co, abo wſzytko, Multa, vel; Omnia ab emporibus detracta, empta sunt. P. Cn.

Roztę-

Rozłóżą się ráki, mrowki, żółwie, ūc, Dilabuntur. Dispallantur. Disserpunt. Sijen: Gell. Rozleżał się. Per desidiam diu cubat. Sela cubandi libido, lectō illum diu tenet. Cubare longo tempore assivevit. P. Cn.

Rozmarznać, rozmarzło co, Regelatur solum. Colum: Regelare finantur vites. Colum: Gelata solvuntur. P. Cn. Regelari, ut, Ætas mea, vix media regelatur æstate. Seneca.

Rozmarzyto go wino, piwo, Ex nimio vino hausto crapulam, temulentiam sentit. P. Cn. Vimum haustum vires exerere cœpit. Plaut.

Rozmawiali sobie, w drodze, Viam sermone lewabant. Virgil.

Różność iest, Multa sunt, quæ inter locum & locum, plurimū differunt. Cic. Interest inter doctum & rudem. Discordat parsus avaro. Horat. Lux longè alia est, solis & lychnorum. Cic. Quid vobis & nobis interest, nisi exigui mensura corpusculi. Seneca.

Różępuią się ludzie komu, Cætus agmen, concio, in duas partes divisa dat locum, transsum alicui. P. Cn.

Rozsycha się roższecht się statek, Præ siccitate fastiscit, dissolvitur. P. Cn,

Rozstrzaśkać się, Dissilit, dirumpitur cum strepitu, aliquid. P. Cn.

Rozrzewiam kogo, Discutio ebrietatem, crapulam (alicujus) Plinius. Discutio somnum lymphā purā. Propert. Reducere sensus aliqui. Claud. Rozrzę-

Roztrzeźwiać. Redeo ad me post crapulam.
Recipio sensum crapulā amissum. P. Cn.
Colligere se ex somno. Lucret. Roztrze-
źwienie, Exhalatio crapulæ.

Rozwija się drzewo, kwiat, Aperit, expandit flo-
rem rosa. Plin. Exit in folia herba, arbor.
Agit folia ficus. Colum. Explicat arbor
frondes & trudit gemmas. Virgil;

Rozwoić komu głowę, Clamore alicui capitis
dolorem afferre. Laboro ex capite præ cla-
more. P. Cn.

Rucham żąb, goźdz, koł, Agito cōmmoveo, la-
befacto dentem, palum, ut eruam. P. Cn.
Evellere tento agitando: Sollicito forem,
spicula. Ovid.

Rucha się to, Vacillant. Moventur. Tecta,
dentes. Lucr. Cels.

Rungło coś, Ingenti sonitu dedit ruinam. Virgil.
Ingenti sonitu lapsa turris. Ammian. Hor-
risono fragore succidit aliquid. Virgil.

Rysuje się co. Rimas agit aliquid. Cic. Ovid.
Kimis aliquid fatiscit. Uirgil. Vitium fa-
cit domus, aedes, Cic. Ulp.

Rzekomo, Specie recusantis flagrantissimè cupie-
bat. Tacit. Verbō poscebat, revera autem,
&c. Cicero.

Rzuca się pies na mnie, Assultu & mortu canis
appetor: Ammian. Invadit, appetit me ca-
nis. Aggredi, invadere tentat. P. Cn.

Rzucam się komu w oczy, Involare alicui in ocu-
les,

los, ungvibūs. Terekt. Ire in vultum alie-
cujus, ungvibūs. Vrid. Appeto genas alie-
cujus ungvibūs. Idem.

S

Shadżam ná kógo, Obambulo insidias ali-
cujus vitæ meditans, moliens. Observo
aliquem cœdi à me destinatum. P. Cn.

Schodżę kogo, Intervenio ex occulto. Cicero.
Intervenio. Inopinantem, inobsvrantem
deprehendo. Cæs.

Schodź z stołu sítą, Multa fercula intacta tol-
luntur è mensa. Ad culinam patinæ plenæ
referuntur multæ, P. Cn.

Schować się ná czym, Innutrisi disciplinis libera-
libus. Sen. Plin.

Sciná się wodá, rzeká, Glaciari, Adstringi, Con-
crescere incipit aqua. Perstrictus humor
gelu. Plin.

Sen mię morzy, Somnus me urget. Cic. Op-
primit. Terent, Corripior somnō. P. Cn.

Serce, ánimusz, serce brac, Animus illi defuit.
Nostris animu's accessit. Hostibus timor in-
jectus est. Cicero. Sumere, fuscipere ani-
mos. Quintil. Cic.

Serce tracī, Contrahere, Demittere animum.
Cicero. Despondere animō. Plaut. Con-
sternari animō. Salust.

Serce komu dodawać. Excitare animum. Sen.
L. Eriger.

Erigere ad spem libertatis aliquem. Cic.
Siedzieć komu każe, siedzeniem kogo częstując, In-
 vito aliquem sessum, ad sedendum Offero
 alicui sedem. P. C. Confessum salutantibus
 offerebat. Lamprid.

Siedzieć komu każe ut; *Siedź ty*, Quiesce tu.
 Cic. Ter.

Sili się chorobā, Crescit morbus. Cic. Crude-
 scit morbus. Virgil. Aggravescit. Integra-
 tur malum. Terent.

Silny, ut; *Silen*. mi iest; Nierowna mi z nim vide.
 Mam dość na nim; Valentior est quam vel-
 lem. Impari certo. Nimium quantum vi-
 res exerceam. P. Cn.

Sktładam się mieczem, Excipio ictus gladiō. Ga-
 lea excipit ictus. Ovid.

Sktładam ku komu grot kopią, Infectis hastis, si-
 gnis ad aliquem venio. Ces. Liv.

Sktładá się kápusta, satata. Excrescit in caput.
 Crescit caput. Plin.

Skrzypię translatum, ut; *Skrzypi* sprawa, skrzy-
 pięc idq rzeczy, Frigent judicia. Cic. Con-
 glaciat Tūbinatus Curioni.. Claudiat res;
 tota. Idem.

Slizgam się niechcąc z trefunku vide; *Posliżnąć się*.
Slizać się chcąc, Feror per glaciem pedibūs ri-
 gidus. Per glaciem levem non gressu sed
 impetu ferri. Facto impetu per glaciem di-
 vacicatis & immotis pedibūs ferri. P. Cn.

Slożem uderzyć, zerżnąć, Obliquō ictu, Horat.
Inflexo ictu ferire. Plin. Stu-

Słuchać mię cześniego, influit aliquid ad aures.

Permulcet aures sonus. Facile influunt in aures varii canendi soni. Cicero,

Służeńe ná kon Uzarskq, facio stipendia equō. Livius. Mereo equō. Plin.

Służy mi tu, aby; Nie służy powietrzu, Hæc cæli regio mihi salubris est. Hujus loci, regionis aura mihi favet. Hæc cæli regio valetudini meæ adversa, noxia est P. Cn. Non corporis sed loci morbus est. Seneca. Nonne vides cæli novitate & aquarum tentari, procul à Patria quicunq; domoque adveniunt. P. Cn.

Służy piesek, umie służyć, pląsać, Stat bipes castellus. Plin. Ingrediuntur bipedes. Idem. Smiechu do zdechu, Dobrze niezdechł od śmiechu, Latissimô cachinnô, risu, ad usque intestinorum dolorem redactus. P. Cn.

Smierć komu odwlec, Dare alicui unius horæ usuram ad vivendum. Cic. Dare diuturnam lucis usuram. Idem.

Spadam ná szyje, Decido in præceps. Ovidius. Præceps ruo, cado, abeo. Virg. Cado pronus in pectus, vulnus. Ovid.

Spopadt sobie. spopadli sobie, Incessit mos. Salust. In malitiâ jam est usitatum. Vulgo jam aliquid ineptum, ceu laudatissimum usurpatur. Vulgo jam facere vel loqui aliquid inepte, laudi sibi ducunt. P. Cn.

Sprawiam ptátam rybę, Exentero piscem. Jun.

SP ST

Szczam zamek, Obicem seræ contentum re-
mitto P; Cn.

Starowac się, Pretiō cum aliquo decidere.
Cicero. De pretio convenire. Quintil.

Stary a głupi, Præter ætatem stultus. Verus
puer. Stultus est adversus ætatem & capi-
tis canitudoinem. Nullum argumentum ha-
bet, quô probet se diu vixisse præter æta-
tem. P. Cy,

Stoię komu ná gárdło, Incumbo ad perniciem
alicujus. Cicero. Deposco aliquem ad sup-
plicium. Cicero. Cæs,

Stoię przy tym, Haud muto factum stat sen-
tentia Terent.

Stoię przy kim do gárdła, Ostento jugulum pro
espite alterius. Cicero.

Stoi w brzegach rzeká, Plenò flumine stringit
ripas fluvius. Virgil. Non diffuit extra ri-
pas. Cicero

Stoi zegár, Horologii motus effavit, constitit.
Horologium immotum quiescit, non rota-
tur, silet. Rotæ horologii quiescunt. P.
Cnapius.

Stoi za moie, Est operæ pretium. Cic. Ope-
ræ est. Tacit. Navâsse mihi operam vide-
or, quod huc venierim. Cic.

Strach wspomnieć, Horribile dictu est. Cic. Ani-
mus meminisse horret. Virg. Horrendum
dictu. Horrifico referens. Idem.

Straszno gdzie, okropno, Omnes hic timor in-
vadit

ST

ST

128

yadit. P. Cn. Ipsa silentia terrent. Virgil.
Terret solitudo & tacentes loci. Tacit.
Aura ciet horrorem membris. Lucret. O-
mnia horritati mihi erant maximæ. Næ-
vius.

Strawno tu, sumptuosè hic vivitur. Magnò
pecuniae dispendiō hic vivitur. Majore
nusquam fui dispendiō, Plaut. Multū ero-
gatur in sumptum. Magnum sumptum in-
sumo in vietum. Cic.

Stroię lutnią, arę, Sc. Intendo testudinē
numerose. Intendo nervos modulatè. Con-
tendo fides ad concentum, P. Cn.

Stroię regał, Orgány, Fistulas Organi musici
concordo, concinno, consonare sibi facio.
P. Cn.

Stroię się, kogo, stroynę, świętno się noszę, Indul-
geo nimio vestitu, alicui. Terent. Benè,
pulcherrimè, optimè vestiri. Splendidō ve-
stitu uti. P. Cn.

Strojenie się, Ornatus, vestitus elegans. Cul-
tus corporis æquō accuratior, splendidior.
P. Cn.

Stron uchodzę, ni do tey ni do owej przytaię.
Neutralistę bydż, Integrum me serwo. Cic.
Strzyká mię co, Palpitationem pungentem sen-
tio, aut patior. P. Cn.

Strzelenie, ut; Ná strzelenie dwoie, troje, iedno,
z łuku, z kusze, z rusznice. Hic non iactus, id
est, actio jacandi aut jaculandi significatur, jed-

intervallam loci, quod sagitta, globus, tuncque
jactum emetitur. Quare sic redes; Abest à me
aliquid tantò intervallò, quantum emetitur
sagitta semel jacta. P. Cn.

Sic; Ná skoczenie, ábo ná skok ieden. dwi, trzy,
Spatiō trinō saltu coniectō longum vel di-
stans aliquid. P. Cn.

Ledwie ná dwá tysiaca strzelenia, Vix absunt no-
bis missæ bis mille sagittæ. Lucr.

Sumnienia dobrego kro, Benè sibi conscientius. In fo-
fensam studens habere conscientiam. P. Cn.
Sumnieniem dobrym nie mogę tego uczynić, Salvā
conscientiā contentire non possum. Seneca.
Bona fide.

Sumnienie mam, rusza mię sumnienie. Habeo ali-
quid religioni. Cic. Religio mihi est. Plaut.
Infixa animo religio est. Livius.

Swą rękę się zabił, Manus sibi inferre, vel;
affeire. Suapte manu imperfectus. Cic.

Swierzbi mię co, Prurit caput. Pruriunt dentes,
Plaut. Verminant auris prurigine.

Sypie się lud, Effudit se tota civitas. Cic. Urbs
augusta suos vomit effunditq; Quirites.

Szálbieruię, Sycophantor. Sycophantisso. Sy-
cophantias struo. Plaut. Fumos fundo.
Mart. Fumis vendere dicta & facta Prin-
cipum. Lampr. Obducto rebus tenebras.

Szálbierz, Oszust, Circulator. Fraudator, Cic.
Nugi vendulus. Plaut. Ex fraude, fallaciis,
mendaciis constat totus: Cic. Callens mi-
tis

ris modis ad fallen. Ammian:

Szczatek, szczyt czego, Vestigium, ut; Ne vestigium quidem reliquum est dignitatis. Cic.
Scintilla, ut; Ne qua scintilla, belli relinquatur? Ut qua scintilla belli relinquatur?
Ut nulla scintilla compareat incendii. Cic.
sic.

Do szczebu zgineli wniętez się obrócili, Ad nullum redire numerum. P. Cn.

Szczekim zęboma od zimna, Dentio frigore.
Crepito dentibus Plaut.

Szkodá y mowic o tym, prozno mu y mowic o to.
nienamowisz, Nihil juvat admonere, Nihil
proficies monendo. Supervacaneum est de
his facere sermonem. Loquendo monen-
do, narrando tempus & operam perdes. P.
Cnapius.

Ezkonadá mu co powiedzieć, rozwóta, Periculum est,
Tutum non est, committere, credere, communicare
illi quidpiam; ejus fidei aliquid mandare: quid
secretum velis ei communicare: consciū illum
Secreti arcani alicujus facere. Mox quidquid
scit evulgat, effutit, vicinis omnibus debla-
terat. Si quid novi audierit, continere se
non potest, quin obvio cuiq; referat. Huic
quidquid dixeris, tanquam ex pertuso dolie
effluet. P. Cn.

Szkodá mu co dać straci, Perit quod illi datur,
ita incuriosus & negligens rerum suarum
est, tam incuriose agit: tanta hominis incu-

ria est. Damnum faciunt, qui illum or-
nant, ditant, P. Cn.

Szkodá žes nie byť, Malè actum est quòd non
adfuēris. Malô incommodô, detrimentô
nostrô, vel; tuô abfusti. Ægrè nobis fuit,
quòd abesles. Te impudentem, infelicem,
quòd, vel; qui abfueris. Nos infelices quòd
abfueris. Fuit tanti adesse. Fuit tanti ca-
rere prandiô & spectare. P. Cn.

Szkodá žes nie Brumiflżem, Staroſtq, Krolem, Sc.
Ironice, vel serio. Dignum Consule caput!
Ubi tanta prudentia, tanta dignitas, cum
consul crearetur, latuit? Miseram urbem:
quæ te Consulem, Prætorem non habeat?
quæ te privatum esse agere, finat, patiatur.
Ut sœpè summa ingenia in occulto latent?
Hic qualis Imperator, nunc privatus est?
Plaut. Indigna perire situ forma. Ovid.

Szkodá žes nie woźny z tq gębą, głosem, Præ-
coaem te eſſe tali voce hominem oportē-
bat. Hac voce & lateribüs egregiè, vel;
egregium præconem egissem. P. Cn.

Szkodász go, Źal się go Boże! Miserum, DEUS
immortalis, hominem! Durum laborem ho-
minis! Miseret me hominis. Quia misere
vir insignis agit, delitescit, perit. Perit sic
vivens. Dignus sanè meliore fortuna, lo-
co conditione vir. P. Cn.

Szkodász mu tey urody, głosu, wymowy, Sc. Ma-
lē natura apud hunc tot sua beneficia col-
locavit

locavit. Non scit uti voce, formâ, eloquentiâ, quam habet. Indignus est has dignitate formæ, vocis svayitate, eloquentiâ. P.

Cnapius.

Sztuką ná sztukę idę, Machinas machinis op-
pono. Ejusdem artis æmulo me oppono,
vel; Artem arti oppono. P. Cn.

Szydzę, ut; Wey iako znas ten szydzi, Satin il-
le homo ludibrjo nos habet. Plaut.

Szydzą ze mnie, Traducor Rideor. Cic.

Szydzić sobie z kogo, Habere sibi aliquem lu-
dibrio. Cic.

Szydzić z czyjey týsiny, z slepoty, z mrostu, Joca-
ri in capitibus alicujus levitatem. in oculorum
valetudinem, in statu ram. P. Cn.

T

TA razą, varie. Tą razą niepowiem, Hoc
congressu, hac concione, oratione non
dicam. P. Cn.

Tą razą nic nie dat, Hac occasione, commo-
ditate, nihil tribuit. P. Cn.

Tą razą idź, Nunc abeas salvus licet. Indul-
geo jam tibi. Impune nunc feceris. P. Cn.

Tak się rzeć ma, Ita res est. Sie res est. Sic
se res habet. Sic est factum. Terent.

Tak się záchowuic, Receptum est. Plin. More
ita comparatum est. Livius. Sic vita tru-
ditur. Solenne est. Svet.

Tak

Ták sobie, ták też, po coś przyjedź? ták też, Ita lubet. Animi causā. Plaut. Cur mihi non liceat, jussit quodcunq; voluntas. Persius. Takci ia to mowiąc, Takci ia rād żartując, Soleo ego garrire nugas. Ita loquor, joco, ridiculi causā dixeram. Plaut.

Takci on to mowi, nie będąc z tego nic, Magis isthuc percipimus lingvā dici quam factis fore. Plautus.

Taki on jest, Sic est ingenium. Eo ingenio natus est. Terent, Antiquum hoc obtinet, ut, &c. Libens & solebs fecit. Facit ut alia res solet. Plaut.

Taki teraz świat, tacy teraz ludzie, Ita ingenium est hominum. Terent. Sic vulgus: Sic vita hominam est. Cic. Ita nunc viget mos. Plaut.

Tągam kogo za suknię, Traho raptim vestem alicujus. Tražu vestis. aliquem admoveo. P. Cn.

Tągię się dugo, Tenaciter mercor illiberalli adjectione pretii. Bud.

To mi Ociec, toč Ociec, Orator, toč to sztuká, roskosz. Hoc patrum est. Hoc est esse Patrem. Terent, Id demum magna voluptas est. Cicero. Id verò est quod mihi puto palmarium. Terent.

To mi żywot, Hoc homini est, quamobrem vitam amet. Plaut.

To tam, to sam, Rapit huc, rapit impetus illuc. Statius

TO TO

128

Statius. Hominem huc & illuc rapit. Cic.
 To to, to uno, Raz to, ná przeniany, Partim hoc
 partim illud, Jam hoc, jam illud Nunc
 hos nunc illes adiutus, Virgil. Jam vinô
 quærens, jam somnô fallere noctem. Jamq;
 eadem dñgitis, jam pectine pulsat eburno.
 Idem.

A tomci powiedziął, Hæc quæ scivi curavi ut
 scires omnia. P. Cn.

A rożumiesz. To? Tenes quorsum hæc tendant,
 quæ loquor? Plaut.

Toc się wierci, toc skakat, toc skąpy chłop, Quàm
 tergiverstatùr! sùbsilit! Vah quàm sensit,
 quàm illi doluit! Nimiùni quàm parcum
 hominem hunc! Tunc dñmum furere cæ-
 pit. Plaut.

Focze piwo, wino, Promó' vinum doliò. Horat;
 Tos chłop, tos mi chłop. Laudo Virum te judi-
 co. Cic. Vir es. Terent. Nunc tū mīhi plas-
 ces. Bonum fētum. Tantò major, tantò
 augustior. Idem.

Tráfiły mi się trzewiki ná nvgę, Habilis est ad
 pedem calceus. Cic. Convenit ad pedem
 aptè cothurnus. Idem. Quadrat in, ad, &c.
 Tráfiam czego, ut; á trafisz pacierz? trafisz piosnę
 kę zágracę; Absq; errore aliquid perficere, ex-
 pedire. P. Cn.

ráfił [kogo] malarz, Tam similem expressit ut
 nec ipsa sibi sit tam similis. Mart. Æs vi-
 vere fecit Myron. Non formavit hoc ido-
 lum

Ium Mýron sed genuit in Aretolog, libr. 4.
Satis diligenter expressit; E verô imprimere.
Cicero.

Trzeba mi cie troche ná stowko, Paucis te vo-
lo. Tribus verbis te volo. Volo te ver-
bis pauculis, si tibi molestum non est. Plaut.
Te mihi ipsum jam dudum optabam dari.
Terent. Est quod te velim. P. Cn.

Trzymac ná sobie miec ná sobie, Sustinere cau-
sam publicam, onus magnum, curam maxi-
mam. Cicero.

Tu iek, Illud durum. Plaut. Hoc opus, hic
labor est. Virgil.

Tuzy mi serce, Præsagit mihi animus. Cic. Liv.
Tworodzisty, Duri reluctantis oris equus. Ovid.

Tenax equus, Liv. Frænos respuit, excu-
tit. P. Cn.

Twde to nymisty, tyś to zrebit, Tua est te-
chna. Terent Virtute id & magisterio fa-
ctum tuō. Plautus. Abs te hoc ortum est.
Tu es huic rei caput. Terent.

Tyle drugie, Alterum tantum. Livius. Altero
tanto major Cicero.

Fjatem siedzi slot, Ayversus sedet.

U

Biegatēm się, uchodzićem się, Fessus sum
cursu, Livius. Currendo fessus sum,
Cicero. Langwe è via. Ad laborem me de-
dit hæc ambulatio non laboriosa Terent.
Sic;

UCH UCI

130

Sic; Usiedziałem się, ustałem się, ugądałem się
Ec. reddes.

Ubrudzony, abrukany; Contrictatus manibūs li-
ber. Horat.

Uchodzę, căto, zdrotwo, żywo, Salvus evado do-
mum. Salvus redeo in civitatem Servor
incolumis. Salvus ex cæde evado. P. Cn.
Uchodzi kogo krew, Erumpit mihi sangvis mari-
būs, aut ex vulnere. P. Cn. sic;

Usiąta go krew, Fuso per venas sangvine ex-
stingitur. Tacit. Profluviō sangvinis in-
teriut, Columb Multo sangvine ex naribus
efflante defecit. Plurimo per os sangvine
rejecto concidit. Cum sangvine venis ma-
nente & animam effudit. P. Cn.

Uchowa się to dziecię, iagnię, prosię, Superabit
matrī mortuæ, puer, porcellus, &c. Perve-
niet ad annos maturos. Producet vitam
nutricatu. P. Cn. Alescendo possunt robo-
rari porcelli. Varro.

Uchowaj Boże śmierci, przygody nā cię, nā nie-
go, Si quid mihi humanitūs accidisset, Cic.
Si quid mihi fatale, acciderit. Spartan. Si
quid fortè mihi durius inciderit. Te autem,
quod absit, mortuo. P. Cn. ex Gr.

Uciągnąć, ut; uciągnie to ieden koń, Sufficiet hu-
ic oneri trahendo unus equus. P. Cn.

Sic; Ieden nie uciągnie, Unus equus non est
trahendo. P. Cn.

Uciążam sobie to, Admodum mē gravari, op-
primi-

M

UD UD

131 primi, conqueror, quiritor. Mecum, vel;
apud me aliquid queror. P. Cn.

Uderzam się o co, Adfringo aliquid parieti, sa-
xo. *Livius.* Applosum ad terram ovum
frangere. *Spart.* Collido manus. *Quintil.*

Vderzám się o co, Infringo liminibus lumbos &
latus. *Horat.* Impingo caput parieti. *Plin.*
Fun. Offendo caput ad fornicem. *Cic.* In-
cilio pollicem limini. *Plin.* Illidere fori-
bus caput. *Sveton.*

Uderzam ná kogo, ut; uderzyli nań wſyjſcy. Tu-
multuosè acceptus est clamoribūs undique
& indignatione Patrum. *Livius.* Raclama-
tum est ab omnibus. *Cie.*

Sic; Uderzył ná mnie, Ogromnemi mię ſtowy
przymitát, Vehementi clamore me perculit.
Voce, clamore, pñne me exanimavit. De-
bacchari in me cæpit. *P. Cn.*

Udabruchać się, Ponere ferocia corda. *Virgil.*
Accipere quietum animum in aliquem, &
mentem benignam. *Idem.*

Ugádzám komu, Evaviter, leniter, blandè, mol-
li brachiō træcto aliquem. Fugio offensio-
nem alicujus. Cave, exhibeas illi ullam mo-
lestiam. Cave creare aliquod fastidium.
P. Cnapius.

Ukáznię się ná świat, Prodire in publicum.
Livius.

Sic; Ne śmie się ná świat ukazać, Non audet
esse in publico. *Cicero.*

Ukowat

Ukowat, uknowat sobie, uprzqdł. Eam imbibit animo opinionem, Cic. Induere sibi falsam alicujus rei perquisitionem. Quintil.

Ukręcam co, Torquendo rumpo aliquid. P. C.
Ułowić się, ułowiś się, wpadniesz w sieć, będąc w saku Teneri. Quæ si dices, tenebere. Cic.
Captus teneor. Terent.

Uporny iestem. Swy główcy, Swą rádą się rządzę.
Proprio consilio nitor. P. Cn.

Uprosić się daig, Concedo petitioni alicujus.
Credo precibus alicujus. Cic. Exorabilis sum alicui. Præbeo me exorablem. Idem.
Flector, vincer precibūs. Vir. Sen.

Upiąć, uprzqdł sobie m, głowie, to ábo owo, apprehendowat to, Apprehendere aliquid animo vel cogitatione. Arripere aliquid avide, & arête ac mordicūs tenere. Fortissimè aliquid animo imaginari. P, Cn. Arripit aliquid mens; animus. Defixum esse in aliqua re. Defixus est in ea cogitatione. Cic.

Upiąć postawę. stroić, Induere auctoritatem. Quintil. Induere vultus severos. Mārt. Si vultum tibi, si incessum fingeres, quo gravior viderere. Cic. Ad gravitatem me compono. Graves & speciosos mores induo. P. Cnapius.

Usmiecham się, wrzoko się usmiechając. Falsum vultu renidens. Tacit.

Ustoj się młodociany, Defervescit cupiditas, adolescentia.

Utrzymać kogo co, Sum tenendo. Sustinere possum. Sustinere tantam multitudinem solus non possum. P. Cn.

Utykám co mchém, obtykám, Musci comâ interjectâ navium commissuris ferruminare tex-tus. P. Cn.

Uymieś się sam, Reprimo consuetudinem pec-candi. Præcidero sibi libertatem vivendi. Cic. Animuhi ad frugem applicare. Plant. Temporare lœtitiae. Livius. Castigatiūs vi-vere. Aymian.

Uymieś się zá kogo, Spontè, ultrò suscipio pa-trocinium alicujus nominis. Propello, pro-pulso injurias hominum ultrò. Cic. Ultro me patronum alicui adversùs injuriam of-fero. P. Cn.

Uymieś kogo, ábo uymieś w kleszczę kogo, id est. Przypinam popregu. Statuere modum alicui. Cic. Inijcere frenos furori. Idem. Dare legem alicui. Senec. Frenare urbem tribu-tis. Stat. Corrigere ad frugem bonam. Pla: Continere aliquem in officio. Cic. Inijce-re freva licentiae. Idem.

Uyżrzyć się z kim. Videre aliquem. Conve-nire aliquem. Congredi coram. Ego te pro-pediem videbo. Cic.

Uyżrżemy się ieszczę, ábo zaś kiedy, Congredie-mur iterum. Alias colloquemur, Dabi-tur aliud tempus agendi. Erit ubi iterum nobiscum traetemus. P. Cn.

Wiąż idzie, Cursu recto & continen-
ti it fertur, porrigitur. P. Cn.

Wiedzey to macy, Ab elieno pendet suffragio.

Wdugę to poydzie, In longum exibit. Quin-
til. In longum aliquid dabo. Vir.

Wdłuż, podłuż. In porrectum. Cels.

Wdobry czas co przedawać, gdy co popłaca, Per
tempus vendere agnos & lanam. Colum-
Vendere oleum cum pretium habet. Si
pretium habet. Cat.

Wdorywczą co robić, Ereptum ex occupationi-
bus tempus. Cic. Successivis temporibūs
aliquid agere. Idem.

Sic; Dorwałem się do ciebie, Ukrádkiem do ciebie
przybiegę, Operam hanc surripui tibi. Plaut.
id est; In tui gratiam. Tuā causā.

Wzły czas, Difficili Reipubl: tempore. Tri-
stissimo meo tempore. Gravissimis tempo-
ribūs civitatis, duris. miseris, asperis, turbu-
lentis, extremis, perditis temporibūs. Cic.

Wgościnie iestem, Peregrē exeo, vado, abeo.
Horat.

Wiego miare, Nie przymierząc cęto go tak
wgłowę, Vulneratus est hac capitinis parte, ab-
sit omen verbo. Hac parte capitinis, quod
salvum sit, vulnus accepit. P. Cn.

Wmieście iest, Ná mieście, Poszedź ná miasto, ná
mieście gdzieś pię, Co tam ná mieście słychać?

Foris est. Foris babit Exivit foras. Foris fui. Quid foris auditur? P. Cn.

Woczy komu morić, Coram. Si ea coram potius me præfente dixisset. Testes produci coram dicent. Cicero.

Wpław się puszcząm, Natatu flumen ingredior, supero, tranio. Natando tento superare flumen. Ex nave, me præcipitem jacio & committo aquis, P. Cn. Præ se armenatum agens nando trajecerat. Livius.

Wież tropę, Jisdem vestigiis. Ipsius vestigiis persecuti sumus. Cicero.

Wtrąski obrecić, Pulsando assulatim foribus extium afferam: Assulas foribus faciam. Assulatim frangere. Plaut.

Wtył ába z tyłu uderzyć na nieprzyjaciela, Aversos hostes aggredi. Cic.

Wżywę oczy kłama. Aperte mentitur. Cicero. Manifestus sceleris contra verum nititur. Salust.

Wżywę oczy z niego bę dę szędźlit, Ludos egohodie, vivo præsenti huic łaciam seni. Plaut.

Wadzi mu u kugo, psuie go, hydži, Ea res invidiæ ad exercitium fuit. Livius, Est hoc illi fraudi, probro, criminis. Cic.

#drożyć się, Assuscere itineri, cursui. ex gr. Pešzto co w obyczaj, Increbuit consuetudo, mos. Cic. Plaut. Invaluit consuetudo. Plin. Jun. Quint.

Wiążę się kapusta. Sc. Facit caput aliqua herba. Plin. Widać

Widać co nie widzieć. Apparet aliquid. Cic. Occurrunt oculis tot paludes, tot campi. Videbantur ornamenta quorum exigua pars compareret. Nulla tellus occurrit.

Widzieć Impersonale. Iuż nie widzieć. Ieszcze widzieć. Parum lucis est. Obscura est lux. Deficit lux. Satis lucis est. Sufficiens lumen præbet, fundit cælum, sol, lucerna. P. Cnapius.

Widzieć; Daie się widzieć, pokazuję się. Apparet res, opera, navicula, promissum, vestigium. Apparet ita esse. P. Cn.

Więc interrogando. Więc cię tu nie związać? Tu non constringendus? Cicero.

Wieleby o tym mowić. Multi sermonis sunt ista Cic. Res longi subsellii est. Longum est, si percensere velim. Dies deficiet si percensere velim. Infinitæ rei est quæstio. Cic. Quis illa omnia enarrat?

Wiele iada, Cibi plurimi est. Sveton.

Wiele to ná cie, cieśzko to ná cie, Non es feren-do. P. Cn.

Wieleby to ná cie, y nie poymiesz tego, Excedit captum tuum. P. Cn.

Wiele to ná cie zbytki to iuż, Multum tibi sumis. Magna audes. Non férenda patras. P. Cnapius.

Wiem to ná cie, ná kogo, Scio aliquid crimen tuum. P. Cn. Conscius sum tui facinoris. Conscia sidera. Virgil. Conscia sylva. Ovid. Numina veri conscientia. Virgil. Wierz

Wierż kto chce, Ex ingenio suo quisque addat,
vel demat fidem. Tacit. Fides ejus rei pe-
nes autores sit. Salust.

Wikle mi się, i nie mi się, ná koncu milięzyka iuż
był, Modò in memoria habui. Terent. Ver-
fatur mihi in labris primoribus. P. Cn. In
summis labris mihi erat. Nomen tantum
non esse o. P. Cn.

Witaj mi to, j: Dobry to zysk, obrywka dochod do-
brą to grzanka, Lucrosum id mi est. In lu-
cro deputo. Fenerat id mihi. Is quæstus
est uberrimus. Terent. Vicinium. Nie lada
co to.

Nie wtadnie ięzykiem, Non constat ei lingua.
Seneca.

Wtadam tą rękę, palcem, sobą, ięzykiem, Hac
Manu commodè, vel, commodâ utor: Hunc
digitum pro arbitrio moveo: Hujus mem-
bri integrum usum habeo. P. Cn.

Wlaźło mi to w głowę, Hæc cogitatio mihi
penitus insedit. Cic. Infixa res memoriae.
Livyus. Percussit animum. Terent. Infixus
animo hæret dolor. Cic.

Wleie się tu tyle, aby więcej, Nie wleie się to tu.
Hoc vas capit, vel; capere potest tantum, vel;
plus liquoris. Major est hujus vasis ca-
pacitas, quam ut hic mensura, vel; hujus men-
suræ liquore impletatur. P. Cn. Sic reddes.
Wpisze się to tu, wmieści się to tu.

Wmawiam co w kogo, do czego się nie zna, Af-
fingo

singo alicui falso laudem: Ea sententia,
quam populi sermo in animis vestris jam
ante defixerat. Cic.

*W*ariatia w mię szaleństwo, czyni mię szalonym.
Insanum me verbis concinnat suis. Plaut.,
W noszę żarzącą, wprowadzam, Induco aliquid
in mores populi; Perduco aliquid in mo-
rem. P. Cn. Introduco consuetudinem,
Cicero.

*W*odzę kogo zá nos, Ducho aliquem dolis, pha-
leratis dictis. Plaut.

*W*omit zbierni się, ná womit, Libido mihi nau-
teæ venit; Cato. Nauseo. Cic.

W pásam się w co, w kogo, wpast się w mię Af-
szevit me impunè lədere, irridere, calumni-
ari, incaspere, vexare, P. Cn.

W pierám się w co, Affero mihi aliquid. Ulpian.

*W*prasząc się gdzie, Precibūs accessum, aditum
mihi facere volo. P. Cn.

*W*rę ná kogo. Mám ná kogo chráp, serduško, wę-
trobkę, Infensō & inimicō sum in aliquem
animo. Ardent in illum odio omnium; Co-
quo iras. Cic. Ardet ad ulciscendum ani-
mus. Cesar. Collegi bilem, vel; iram quam
in eum effundam. Livius. Necdum irarum
causæ, sœviq; dolores excidere animō. Virgil

*W*ręcz zbiiska, Cominūs lapide ferire. P. Cn.

*W*siadana piosnká, Celeusina Cantus in procin-
ctu. Mart.

*W*siadanq gráć, abo; Gráć ná wsiadanie, Canere
pro-

processu: Trebell: *Pollio: Expeditionalis tef-
fera. Itinerarium sonare lituos, nocturna
quiete exacta.* Ammian.

*Wszak, w szakemci dat, Fatearis oportet me tibi
dedisse. Meminissin me tibi dedisse. In
confesso est me dedisse. P. Cn,*

*Wszakem ja monit? Non dixi? Negare non
potes tibi dictum. P. Cn.*

*Wszak nie twoy. Scimus non tuum esse. P. C.
Wybiegatem sie, wytrząztem sie, mywołalem sie
Exhausi vires. Plin. (adde; cursu, agitatione
clamore) Defessus sum queritando. Plau.
Defessus cultu agrorum; labore disputatio-
nis. Cic.*

*Wybiegał się zamek, udrżwi, zawiasa, Attrita es-
sera. Attritus est cardo. P. Cn.*

*Wychodzi tyle, wychodzi tak wiele na to, Tanta
impensa facta est, &c. Impendiatur ranta,
vel; magna pecunia in aliquid. Tantum
expendi debet, vel; solet. P. Cn.*

*Wynidzie ná co złego tá rospusta, Evadet in ali-
quod magnum malum hæc licentia. Terent.
Hic anni tenor exit in rigorem quendam.
Plin. Sic contra; In bonum abibunt multa,
si. &c. Sen.*

*Wychowam się tym, wyżywię się tym, Meam te-
nuitatem hoc censu sustentare possum. P.
Cn. Prædium sufficiens annuis viëtibus.
Plin. Parsimonium ejus, meis sustento sum-
ptib's | Ci. Hanc omnem familiam satis-
sustento, ex &c. Plinius. Wy-*

Wyéiskiwam się z kim, Certare jaſtu cum aliquo. P. Cn.

Wygramolić się z kąd, Eluctari locorum difficultates. Eluctari nives. Tacit. Eluctari per multas difficultates. Sen. Emergere de paludibus. Livius.

Wygrawám, ut; wygrać pieśń iaką ná instrumen-
cie, Cantilenam aliquam canere tubā, tibiā,
fidibūs, &c. Cantilenæ certæ modos expri-
mere tibiā, nervis, &c. P. Cn.

Wygroźić, Proficere minis aliquid. Cicero.

Wyjadłam kogo z kąd, (Translatum à canibus, vel
lapis, Sc. quorum alter alterum morsu appetendo
fugat aliquo loco) Criminando, insectando,
aliquem exigere domo. P. Cn.

Wyjaśnia się, mypogádza się Differenat. Livius.

Plin. Serenat recte dices, ut; pluit, ringit,
&c; P. Cn. Præteriit tempestas & reddita
cælo serenitas.

Wyjawia się komu sen, Somnium cum re con-
venit. Concurruat somnia. Evasit verum
somnium. Cicero.

Sic; Rozumięt że ze snu nie będzie nic, że mu się
nie wyjawi, Defunctus sibi somniō videbatur.
P. Cnapius.

Wykaślnać co, Extussire purulenta. Plin. Emo-
liri aliquid tussi. Cels. Tussis sic ea nihil
emolitur. Vix edita tussi sputa per fauces.

Idem;

Wyklektać co ná kim, Nunquam destitit insta-

se, svadere, orare, usque adeo donec perpulit. Terent. Tundendo atque odio deniq; effecit senex. Idem. Exorare, quod erat obfirmatum alteri. Plaut.

Wykregam m tańcu, Saltatorium versare orbem.
Cicero,

Wykregam się, Argutiis, strophis evado, elabor. P. Cn.

Wykregy, Argutiæ. Cic. Depravatio verbi. Versutiæ sermonum.

Wykrzywia ná mnę gęę, Ore distorto mihi contemptim insultat. Depravatione, distortione oris a grę mihi facere contendit. Os depravatum contemptim mihi exhibet. P. Cnapius.

Wytawiam sadzawki, Piscinam evacuo, exinanio piscibūs. P. Cn.

Wylizuje się pies, kot, &c, Lambendo sanat canis vulnus. P. Cn.

Wytogą u jzaty Margo vestis, pilei replicata expansa foras P. Cn.

Wytupek orzech, wyregblak, Nux matura ultro e calice exsiliens. P. Cn.

Wymagą się strzała, kula, Elanguit telum conjectum. Vis telo impressa, defecit, elanguit. P. Cn. Virgilius dicit. Non evasit lapis spatum, id est; non superavit, sed impetus ejus longiore spatio, evacuatus est.

Wymaluję cię iakiś jest, translationi, Tuis te pingam coloribūs. Cic.

WY

WY

142

Wymawiam dobrze słowa, wyrazam. Articulo voces *Lucre.* Articulatè loquor. Pronuntio aptè. Plin: jun. Formo recte verba. *Quint.*

Sic; Zle wymawiam, Exprimo verba putidius. Cl: id est vitiosè, affectatè, fastidiosè.

Wymęczyt co na kim, Tormentis cogere, fateri, Cic. Nulla vis tormentorum in eo prætermissa est, ut veritas extorqueretur. Doloribus tormentorum veram vocem elicere Cic.

Wymierząm się komu z czego, Oczyściam się Rationem mei facti alicui probo.

Probaverunt mihi se, quominus id facerent. Cic. Si quid peccatum est aut refellendo, aut purgando metibi te judice ipso, corrigam. Satisfacio alicui de aliqua re. Cæs. Satisfacio cumulatè. Cicero.

Wynaleść, wyszukać, Indagare aliquid omnibus vestigiis. Investigare querendo Cicero.

Wyptakać co u kogo, Flendo aliquid asiequor, Fletu lacrymis obtineo aliquid. P. Cn. N Sic;

Sie; Mnie brát uwas wypłakal, Me fratris lacrymæ á vobis deprecatae sunt.

Cicero.

Wypłasząm kogo zkąd, Terrore injecto vel incusso expello aliquem. P. Cn.

Wyplataat się wywiklat, Vindicare se ab aliquo. Cicero. Neque scio, qui me inde exrahat. Ter: Nunquam hominem quenquam conveni, unde a biērim lubentiūs.

Wyrasta ziele, głąbieie, In semen abeunt violæ. Caput facit, emittit herba Plin Caulem facit cepa. Colum.

Wyrostem iuż z rozgi, Jam excæsisit mihi ætas ex magisterio tuo Plaut. Et nos manum ferulæ subduximus, Janenal. Tempus adest, cum meo more mihi est vivendum. Terent.

Wyronit co z skrzynki, z mieszká, dicimus; cum aliquid ex cišta, marsupio, per imprudentiam nobis excidit.

Wyrządzam komu złość, psotę, niechotę sztokę. Per malitiam me ludificatus est P. Cnap. Multiothé quidpiam in me commentus est, unde mihi cordolum

WY

WY

144

dolum est. Dolo ē & nequiter se-
gesit adversus me. Idem.

Wystigam się z kim, Certo cum aliquo
pedibūs cursu. P. Cnap. Contendero
curlu Virg: Ovid:

Wystigaymy się Provoco te pedibūs P. C.
Wysi dzieć się przed kim, cum addita nega-
tione usurpatur. ut; Niewysiedzi się nikt
przed nim, j: nie ma pokoiu, Quieto
mihi esse non licet, vel; licet per a-
liquem. P. Cnap:

Wyśpal oczy, Turgentes habet somno
oculos P. Cnapius.

Wystawić, wyadzić drzwi, Emovere po-
stes cardine. Virg.

Występuje ná kogo trunek | wino, &c. Vul-
tum infecit vinum. Pocula mutarunt
vultum. P. Cn.

Wystoięc co. Stare usq; eò dum obtineas
aliquid. Cic. Stare usq; dum detur
concedatur quidpiám. Ter: ex Cic.

Wystraszyc co na kim, Vî & metu extor-
quere aliquid. Cic. Metu alicui in-
cuso obtineo ab eo pecuniam. P. C.

Wystrzelam strzały, kule belty, Evacuarę

N2

phare

pharetram sagittis. Exhaurire tela sa-
gittas P. Cn.

Wyswarzic co, Rixando, jurgando, ali-
quid obuinere, efficere. P. Cnap.

Wyszczwac kogo, Canibūs incitatīs ali-
quem domo fugare. P. Cn.

Wyzytem, u kogo świętā mięsopusty, Hi-
larē apud ipsum traduxi Bacchana-
lia Fettos dies Palchatis jucundē
apud illum epulando transēgi. P. G.
Wzbiegły się konie, Equi per avia rapi-
unt currum Ovid. Frustra retinacu-
la tendes. Fertur equis auriga nec
audit currus habenas. Virg:

Wzbiiam ꝑ wzgorę Leię ku gorze, Sub-
limē ferri Cic. Sublimat se aquila
Apul. Sublimē abire Livius. In sub-
limē tendere ferri. Plin. Petere al-
tum Ovid. Sublimē. Plin:

*Względem złych czasów, Patrząc na złe
czasy,* Mihi crede, non est pro ma-
lis temporum, quod molestae feras
Pro horum temporum perturbati-
one. Cic:

Z drogi, Expatiarī à via diversissimē.]

P. Cnápius.

Z drogi nie będzie, Devium non erit.

Z drogi zaraz álbo przyächawṣzy; z wozā
zsiadszy, pokłon się, Iplum protinus
a via salutes.

Z licem, In furto deprehendere allquē-
Prehensus manifestō furtō & ma-
nifesti furti. Gellius.

Z Oycá to mám z rodzicow z rodu, Conta-
gione patris metuo. Plaut.

Z pełna vel, z pełna iest wszystko, Nulla
navis desideratur. Cæsar Convenit
numerus. Terent: Plena est merces
Ovid: Consummati milices.

Z piąpstwa eo uczynit Vitio vini accidit
Plaut. Per vinum exortum dissidi-
um. Plaut. Per vinum lapsus. Arria.

Z przyrodźnia, Natulaliter insitum
homini est Cic. Varro: Quint: Ulp: Na-
tura insolens & superba victoria. Cic
Ab ingenio es improbus:

Z strawy robić, Victus parandi causā la-
boru. Victū, pretiū laboris habeo. P.C.

Za kolana woda, Superans genua aqua,
Livius.

Za pasy chodzit za lby, ábo zawlosy, Certare cum aliquo lueta. Certo cum aliquo tractu capillorum. P. Cn.

Za pogody, Dum sudum est Dum constat serenitas, Pisut:

Za świeża, Recenti re tempore, negotio Dum res calet. Cic.

Za trzech robi, za dziesiątū zyje, Opus trium æquat. Tres labore æquat. Opus triplex conficit. P. Cnap.

Za uchem, Retro aures fricare contra lippitudinem propeſt. Plinc.

Sic; recte dices; Retro fornacem latere. P. Cn. Za piecem śiedziet skryt się za piec Secundū autem vulnus accepit. Cic!

Za wygraną mam, Palmarium hoc mihi puto i Teren.

Zabazylo się komu co, Incidit ei in mentem Ci. Quid is consomniavit? Plau.

Sic; Gdy mu się zabazy, záchce. Cum commodom est cantat Cicero.

Zabrnąć daleko w wodę Longius progre di vādo vel; vadando. P. Cn.

Zabrnąć

Zábrnać w zlost, Pervenit quò ad pro-gredi feri hominis amentia potest.

Cicero. Zepsował się tak że Sc. In-ipsum fundum vitiorum prolabi Ni-hil reliquit sceleris, quô à posteris supereretur. P. Cnap.

Zachciało się komu czego, napadła go żądza;
Invasit plerosq; cupiditas bonorum
Varro Cupido illum cepit Liv. In-cessit. Tacit. Exarsit ad spem: ad id
quod viderat, audierat. Cic.

Zachlysnąć się, Suffocor torqueor in
gutturē ex avidē sumpto cibo, po-
tu Tussio ob cibum aut potum ar-
terię illapsum, P. Cn.

Zachodzę na kogo sztucznie, Capto ali-
quem. Terent. Tendo alicui casses,
Tibull: insidias, Cic dolos Horat.

Z chodzę, aliter ut Zasla go choroba,
śmierć noc, Intercipitur aliquis mor-
bo Colum Interceptus mortalitate
rex Plin: Jnn. Nox illum opprescit.
Cic. Bud.

Zachodzę zaszły go wody, Intercludi a-
quis Interclusit eos hyems. Virg:

Zachodzę

Zachodzi abo zaszlo co dawnością Objite-
rata res vetustate. Liv: Vetustate abi-
it memoria. Famam operis delevit
vetustas Ovid: Obsolefecit aliquid Cic.
Zaczytāł się, utonąć w czytaniu. Longius
provehi in aliqua re. Cic. in legendō
Zadni miarą o ścieżkę szyę Nulla ratione
Cic Minimē gentium. Ter: Quod o-
ptimo genere facere non licuit.

Zaduch tu Hic conclusus aer & gravis
respiratio est. Hic ob angustias loci
respirare liberè non est. Ubi aer qui
escit ac silet densior est ac pestilen-
tior. Plin: Jan:

Zadziera się co, deska, laska, tram, Assulas
facit trabs Assulas eminentes habet.
Assulis horret.

Zadzieram z kim Iezeli z nim zadrzeſz za-
czniesz Sudabit latis, si tu cum illo
inceptas homine. Terent. Verbis o-
dia aspera movi.

Zigościł się Diu esse peregrē. P. Cn.

Zaiadam z iadt go wilk, zmija, Morsu ne-
cavit Ovid: Moriu necat vipera tau-
rum. Moriu venenare. Horat.

Zaiadam

Zaiadám, aliter. ut; zaiudles iuž myto,
dtug, zapiles Edendo bibendo exhau-
fisti debitum In cibum vel potum
abišt quod tibi debebam. P. Cn.

Zaiuszam psa, ! ptaka, Præbeo gustum
sanguinis Inesco languine avem ve-
naticam. P. Cu.

Zakat, proprié. Nie kisiałost' clasta, nic ro-
śnienie. Vitium panis vel mafiae ex-
faventi aquæ affusione in subactione.
P. Cnap.

Zakładam się z kim o co, idę o zakl a
Sponzionem cum aliquo facio Pt i
Mart. Sponsione contendeo. Narob
Dic quò pignore certes? Virgilius.
Pono aliquid pignori. Pluat Ulp.

Zakuśit czego zasmakować, Gustare de
aliquo. Si semel de uno gustarit, ut
canis à corio nunquam absterrebi-
tur uncto. Hirat.

Zal mi tego, zem dat. Et quod dedi nō
datum vellem.

Zalatem gdzie, Volando, seu volatu a-
liquò provehor. P. Cnapias.

Zalata mis co proprié. Wonia finrod glos,
Afflansur

Afflantur odores ē efloribus. *Cicero.*

Afflabant tibi non Arabum odores

Proper. Ictus prandii nidore *Svet.*

Objicitur flos, odor vini naribus.

Plau. Verberat aures meas vox alicuius *Plau.* Unde ungventa adolent.

Zalecial mię ołciebie czosnek, zakurzyleś
mi czosnikiem smrodzie, Oboluisti al-
lium germana illuvies: *P. Cnapius.*

Zalaſt row, dol, przykop, Oppleta est
tensim fossa, arena á ventis ingestā
Fossa labentibūs subinde in imum
marginibūs plano exæquata est.

Fossa longa vetustate oblimata. *P. C.*

Zalegam się, zalezal się, Obtorpeit ja-
cendo. Segnis otio evasit Quietē
detes ab opere factus est. *P. Cnap.*

Desidia & otio marcescere *Livius.*

Zaległo mi w garde, Pituita crassior fau-
ces gulam guttur occupavit, vel;
implevit. *P. Cn.*

Zalewa się papier, abo na pąpierze pismo,
Diffundit charta bibula atramentū,
vel; literas. Argumentum in charta
bibula diffunditur. *P. Cnap.*

Zaloż.

Zalożyłbym się niewiem o co, Quovis pi-
gnore contenderim. Ios scalg.

Zamierzam się na kogo czym, Intento si-
cam alicui Cicero. Intento manum
in aliquem. Livius. Intento securim
Libro telum missile Virg.

Zamierzsbło mi się woźach, Vertigine
tenebrolo labore. P. Cn.

Zawrzek kumu gebę Elingvem aliquē red-
dere Imponere alicui silentium P. C.

Zamnoża się zamnozyło się co gdzie Cre-
vére multæ generose plantæ. Au-
ctum est multa sobole vivariū, plan-
tarium, seminarium Semina in ube-
rem & numerosū fetum evasere. P.C.

Zamykam mowę umierając, Moribundo,
illi officium lingua negat. ut Ovidi:
Et manus officiū longius ægra negat.

Zapalczwy jestem zapalam się, wnet i ke im-
potens sum. Subito excondesco Im-
potens animi Impotenti est animo P.C.

Zapatrzam się na to, Animum in funā
bulo occupavit. Tren: Deditæ eō
mentes cum oculis erant. Liv.

Zapijam się, Ebrietati affyresco P. Cn.

Zapit

Zapit rozum, Ea pars animi nimio potu atque pastu obstupefacta est. Cic.

Ingurgitare ingenium poculis Gell.
Zapisuię co komu, Caveo alicui pecuniam summam. Scævola.

Zapisuię się żonię ná maledicti, Dotem in fundo colloco. Cuero.

Zaplata się komu ięzyk, Lingva non constat ebrio Seneca. Titubo lingvâ ex mero. P. Cnapius.

Zaplata nogi wino, Bata, piwo, Tentat vinum gressus Virg. Tentantur pedes ebrii. Seneca. Impedit fluxa vestis pèdes. P. Cnap.

Zapomagam kogo, Proveho aliquem ad opes Ex inopia ad copiam aliquem perduco. Inopem rebûs necessariis sufficienter instruo. P. Cnap.

Zapomagam się; Victum sufficientem habere incipio. Ex inopia ad copiam emergo gragum facio. P. Cn.

Zarabiam ná zwadę, Adduxit rem ad mucrones & manus. Tacit.

Zarastam ut zarost row Sylvestrit Dumescit Fossa convallis succrescentibus perpetu

perpetuò herbis fruticibus tandem expleta & complánata est.

Zároślina Sastuosa loca Septum undique
& vestitum dumetis ac vepribus se-
pulchrum. Cic. Stat sentibus ager.
Stat sentibus fundus Lucilius.

Zárywam translate zarwát czego; zachwy-
tit šiana za pogody, Idiotismus est latè
patens quem his & similibus modis reddi-
mus. Raptim colligere imminentे
pluviafænum. Sereno festinare mes-
sem. Convehere messem antequam
pluat. Arripere ex incendio bonam
partem. Arripere labentia ligna, vel
poma flumine. P. Cn.

Zárzewiem piekę, ábo wżarz:wiu, Cine-
re ferventi torreo P. Cn.

Zaspac oczy, Caligant alicui oculi ex
somno. Cels. Ägré alpitio ob som-
mum nimium. P. Cn.

Zastawiám co czym zástawić drzwi, zedla-
mi zaprzgtnąć, Occupare locum sub
sellis Cic. Coententis licet occupies
Tyrrenum omne tuis. Horat Co-
angusto locum impedimentis

O

Hon:
Zastaw

Zastał mie deszcz, Occupavit me plu-
via. P. Cn.

Zastawiam mięso, kocioł &c. Infero ol-
lam foco vel in focum. P. Cn. Im-
pono lebetem foco. Appono in fo-
co carnes coquendas. Idem.

Zastąpił koń, Funem tractorium trans-
gressus equus se impedivit.

Zasypiam ut; Czemuś nierychło przyszedł?
Rz zaspatem Somno arctiori oppres-
sus longius justo, solito, in dormi-
endo proiectus sum. Arctior som-
nus diutius me soplum tenuit. P.C.

Zászkodził to, Erit tibi id fraudi Cic. in-
vidiae. Liv: Erit offendoni cū: odio
Cæsar. Invidiam ac offendonem a-
pud populum fulcipes Cic. Fraudē
id tibi feret. Cic: Liv: Committis
fraudem nocitaram, capitalem Hor:
Zatapiam co woskiem żoitem, &c. Cera li-
quefacta offendando. P. Cn.

Zatarli się, Ut se constipaverant, rece-
sumq; primis ultimi non dabant Cæs
Frequentes occurserunt sibi invicē.

P. Cnap. Concateryati Ammian.

Zatykam

Zatykam pieczenią ná rozen, Figo veru.

Viscera verubus trementia figunt.

Virg. Infigo verubus cernes. P. Cn.

Závodzę się Inanem conatum capio.

Irritum laborem suscipio Eó progressus sum unde nec redire nec ulterius progreedi licet P. Cn. Quó se conferat neſcit. Cic: Multum inaniter laborando proiectus est. Fellerunt me mea confilia. P. Cnap.

Záwraca głowę wino, Tentat caput vi-
num Plin.

Záyrzeć czego, kogo, Contingere visu-
aliquem. Attingere aliquid acie ocu-
lorum. P. Cnap.

At veró Ledwie go záyrzeć, A longé exi-
guus vel obscurus videtur P. Cn.

Ledwiem go záyrzal, Micuit ceu ful-
gur in oculis meis. Alongé vix con-
spicuus interiit. Per transennam
prætereundo strictim atpicere P.C.
Sic Niezayrzeć go niedoyzrzeć go, Effugit
aliquid visum Ovid. Fallit visum. Plin
Zbiera się dobrych ludzi, Sensim subtra-
huntur nobis probi viri. P.Cn.

Złotám komu, Sufficiunt mihi vires ad certamen cum illo suscipiendum. Non inferior illo sum robore. P.Cn. Sufficimus obniti. Virg: Sum ferendo oneri. Liv: Ovid:

Zebrany zebratu eo, Granum vitiatum, corruptum situ. Columell. Concepto humore concalescit & vitiatur frumentum. Seneca.

Zeydzic mi się co, godzi mi się wolno mi, Pro mea auctoritate videor posse. Pro meo jure dico. Cic.

Zgadnęć, zgadles, Recte rationem tenes. Plaut. Divino Plane hic divinat, nā id est. Ter. Rem acu tangere. Plaut. Sic; iakobym wiedział; Quasi divinarem fore.. Cic:

Zgadlem, trasilem á prawdá tak? Sum. verus? Plat.

Zgadnie mi gadać mi to. Conjecto Ter: Divina assequere vel; Augurare conjecturā Cic.

Zgasłem przy nim, Officit aliquis nomi ni vel decori meo. In tanta turba scriptorum meum nomen in obfuscō

ro est. *Livius.* Lucernæ lumen splen-
dore solis obscuratur, || Cic.

Zhukác kogo Objurgationibüs crebris
vexationibus aliquem consterno.
aut; consternatum reddo. Crebró
aliquem exagitando increpando per
turbo consterno obstupefatio. P.C.
Zhukany, Perculus, vel; consternatus
crebris increpationibüs & vexatio-
nibüs. P Cna.

Zlebys się był ozwal russyl, Magno tuo
malo id faceres P. Cn. Male mecum
nobiscum ageretur si, &c. Cic. In-
commode venisse.

Zle sobie postąpił, zle sobie radziß, Pessi-
mè in te contulis Malum hercle,
vobis quæritis. Perniciosa alicujus
rei capere consilia. Ter.

Zle onim mowią, Male audit. Cic. Ter.
Pessima in vulgus fama. Liv. Infamia
laborat. Cic,

Zle to czyniſſ zleſ uczyniť Non recte
agis Nimis factum nequiter Faci-
unt stulti. Plin. Ter.

Zlem rzekł ȝzlem to mowit, || Nolle di-
Oz xisse

xisse. Cic. Ter.

Zlewki Vinum pateris defusum Horatii:
Zly ná mię Oycieb, Pán &c. Durus Pater
Ovid. Durum se mihi præbet Paren-
tem habeo in liberos difficultem, qui
ne nec amat nec studeat tui. Cicero.
Mala sœva injusta noverca est mi-
hi Virg: Auctero utor Patre Ter, In-
juriosissimis aliquibus uti. Cic.

Zmarszczona twarz lata pokazuje, Facies
tua computat annos. Mart.

Zmawiam się ná kogo, Conspiro in'a-
liquē, Clandestiniſ consiliis aliquē
oppugno. Cic: Sic Ná mię się z-mawia-
ię De capite meo sunt comitia Plau:

Zmierzchaś ty gdzieś Est aliquid quo ten-
dis. & in quod dirigis arcum. Hora:

Zmiesci się tu tyle, zmiesciemy się, Capax
est circus populi. Ovid: Capiet nos
domus Una domo capiemur. P. C.

Zmyka się co, Delabitur tractim P. C.

Znac po głosię, Vox hominem sonat. Vir:

Znac po twarzy, Vultu ferebat quos
spiritus getfisset. Tacit.

Znac po chodzie. Incessus demonstrat
quis

quis sit P. Cn. Summis digitis incep-
dens monstrat se superbum. Et vera
incessu patuit Dea. Ovid.

Znać co w obrazach! abo z obrazów rycyib,
Adsignificant antiquorum statuę,
olim tonores non fuisse. Var:

Znać pewny czego, Specimen. Habeo
hoc specimen probitatis illius Plin.
Specimē popularis judicii hoc est. Cic:
Znak tego ten iest, Argumentum hujus
rei, hoc est si enim &c. P.Cnap.

Znam się na tym, Intelligo in ea re. Ta-
metisi non tam multum in istis rebus
intelligo. Cic.

Zostaję abb; zostaniesz ná przywitanie,
Hic esto ut sit, qui nos revenientes
excipiat. Tu hic nos salutaturus re-
veros exspecta. Salutabis nos re-
duces P. Cnap.

Zostanę przy jedusy sukni, &c. Redigi ad
utram vescem, famulum. &c. Cic.

Zostanę przy tym; id est; Dowiodę tego,
Non defugiam auctoritatem.

Złóżesz się ná czym, Insenescere negoti-
is chartis. Tacit.Hor.

Zuchwá

Zuchwalić się na kogo, Obfirmavit me
insectari. Obfirmatē me exagitat P.C.

Zwiia mi się ckn̄i mi się Nausea Cicero.

Fastidio stomachi labore P. Cnaps

Zywem ti sobie, przy sobie jestem, Vigilans
vidi Vigilans nunc te video. Vigilans
fabulor Vigilans ille, me vigilantem pugnis contudit. Plaut.

Zywie się przy kim, Alienis opibus meos
casus sustento. Alienā misericordia
vivo. Cicero.

Zzymam się, Contraho humeros. Con-
trahi incommodis amici. Cicero.

A P P E N D I X

In qua advertes Lingvæ Polonicæ
copiam, in exemplis. dum quod
Latini unâ voce efferunt idem
Poloni diversis & pluribūs
exprimunt.

Primum Exemplum in Substantivo Inge-
niūm, cuius vocis varium ex Te-
rentio usum accipe.

I Akiegoby przyrodzenia był mową pokazała
Quale

Quale ingenium haberet, fuit judicium
Oratio.

Według woli swej żyć, myśli swej dogądzac
Frui ingenio suō.

Iakiś sam tak i o nim trzymasz, Illum ex
tuo ingenio judicas.

Będzie takim iako y-przedtym, Rursus ad
ingenium redibit.

Podobnego sobie przybrał, in bonam & ma
lam partem Par ingenium naelus est.

Starą naturę i obyczay masz, Tuum mo
rem antiquum atq; ingenium obtines.

Takie to jest przyrodzenie, Sic est ingenium
Człowiek milosierny, Est humani ingenii.

Sam jest dobry, Ipse est ingenio bono.
Swiadomem z tego niecnoty, Novi inge
nium scelesti.

Nie takemci bardzo nieludzki, Non adeo
inhumanus ingenio sum.

Iam eiż nad obyczay moy cierpiat wiele mie
śicy, Ego te complures, adversus
ingenium menses tuli.

Variorum Exempla ejusdem Voci.

Liberalis ingenio esse decet. Ingenium
ad ostentationes primum. Mei inge
nii homo. Convenit optimè cum
ingenio

ingenio meo. Raptusq; timens heu
ca futuri commendat Siculis furtim
sua gaudia terris, ingenio confusa loci.
Secundum Exemplum in Adjectivo Justus
quod Polonce ex Auctorib; reddit. P. C.
Stusny, Justa causa. Justum dissidium. C:
Pelny, zupelny, cally, Justa acie conslige-
re Quintil.

Spory niemály Justus exercitus. Liv:
Wiześny mierny, Justa magnitudo. Sipent.

Justum pondus navis Ovid.
Prawdziwy Pan iákiey rzeczy, Justus Do-
minus rei. Cic.

Pryzwoity, Justa magnitudo. Plin.
Post solstitium nata; non implent ju-
stam magnitudinem.

Láskawy, Justa servitus. Terent.
Prawy, Justum tempus pugnæ. Virgil.

Tertium Exemplum in verbo Sustinere quod
Polonicè səpius quam vices reddes.

Cierpiec, Sustinere dolores. Plinius.
Záhamowac, Sustinere currum, Cicero.
Sustinere equos incitatos. Cæs.
Sustinere tela. Livijs.

Prze-

s heu: Przewieść ná sobie: Sustinuerunt spēcta-
re crudelissimam cædem. Svet.

filalo: Zatrzymać się, nie skwapić się, Sustineo
Justis me. Sustinenda est afflētio. Susti-
nere se à respondendo, ab assen-
tū. Cic.

onflig: Zwłazat, odkładac kogo, co, Sustinere
rem, in noctem Livius Sustinere a-
liquem. Ovid,

Liv: Oprzeć się, Sustinere coitionem pri-
mam Terent.

stus D: Zatrzymać na sobie. Impetum hostium
sustinere. Cic. Cæs.

Plin.
ent j: Podpierać się, Sustinere baculō artus
Ovidius.

ent.
Virgil.: Podiąć kogo, Sustinere labentem. Cic.

ere qu: Trzymać na sobie, Sustinere cauſam pu-
blicam, onus magnum, curam ma-
ximā. Cicero.

linius.
Cicer.
Cæs.: Ostacić się przy czym, Sustinere vix po-
test ea quæ commovet. Cic.

Złotak. Solus tantam multitudinem
sustinere non possum. Cic.

Sprawować urząd, Sustinere munus
consulis. Cic.

Prze-
Zastępować, trzymać miejsce bydż na miej-
sce. Iulius

scu, Sustinere partes Prætoris, Con-
fulis, &c. Cic

Znosić na sobie: Sustinere Personam a-
licuius Cic.

Podeymuię, Sustineo pñnam, laborem.
Cicero.

Pokrywati, Simulato vultu & fronte fa-
ciliimè sustinetur. Cicero.

Smieć się ukazać komu na oczy, śmiało w
oczy weyźrzec, Vultum alicujus su-
stinere. Livius.

Wspierać kogo dzierzęt ná sobie,, Sustine-
re aliquem sua auctoritate, Cicero
Sustinere cervicibûs Rempubl Idem

Dochować dotrzymat, zachowat, Susti-
nere dignitatem & decus Civita-
tis Cicero.

Dostarczyć koſtu, Sustinere sumptum,
Cicero.

Zwyę się przy kim, Alienis opibûs
meos calus sustineo. Cicero.

Ad M. D. G.

on-
n a-
em.
fa-
ow
su.
ne
ero.
dem'
ti-
ca.
um,
bus

